

مەسعوود محمدەد

مەندى اقرا مەنتەقى

www.igra.afilamentada.com

زەمانى كورد

حەكیم كاكەوھەیس

لە عەرەبىيەو كوردوویەتی بە كوردی

مه‌سعوود مه‌مه‌د

زمانی کورد

حه‌کیم کاکه‌وه‌یس

له‌ عاره‌بیه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌ کوردی

چاپی یه کهم به زمانی عاره‌بی

لسان الکرد

مسعود محمد

له سه‌ر ئه‌رکی کاک ئه‌حمه‌د وه‌لی هیممه‌ت چاپ کراوه

چاپخانه‌ی حه‌وادس

ژماره‌ی مؤله‌ت 11 رۆژی مؤله‌ت 3 - 1 - 1987

ژماره‌ی سپاردنی به کتێبخانه‌ی نیشتمانی به‌غدا 74 سالی 1987

«زمانی کورد»

ته‌رجه‌مه‌ی «لسان الکرد»

دیزاینی به‌رگ: محه‌مه‌د عوسمان

وه‌شانی سایتی www.mamosta.net سالی 2010

له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی
(25) ی سالی 2014 دراوه‌تی

نرخ: (3000) دینار

بیشه کی وه رگیر

وه رگیرانی به رهه مه عاره بیه کانی مامۆستا مه سعود محهمه د بۆ که سیکێ که له زمانزانی و شاره زاییدا له ئاستی خۆیه وه نزیکی نه بی، گه مه کردنه به ئاگر و من تهو گه مه یه م کرد. ترس دایگر تم که تنم کرد بی، به لام ته مرۆ خویتندنه وه ی کتیب به هۆی خویتندنه وه ی هه واله وه رزشیه کان و خه به ری ژیا نی تاییه تی یاریزانانی دنیا و ته ستیره کانی هۆلیوود و که لوی به خت و حه جی گۆری ئومکه لسووم و بابه تی سه رگه رمکردنی تره وه، خه ریکه له ناو کورددا باوی نه مینی و ترسی منیش ده بیته ترسی دوا رۆژ! کێ ده په رژیته سه ر ده ق و بابه تی وه رگیر دراو و وه رگه ریندراو و به راورد کاری و هه لسه نگاندن؟! من یاریم به ئاگر کردوه چونکه هه ر ده بی رۆژی له رۆژان، به کێ تهو یارییه بکا و ئاماده شم بۆ ته وه ی ده ست به سینگه وه بگرم بۆ هه ر هه له یه کی که ده رهه ق به مامۆستا مه سعود محهمه د و به رهه مه عاره بیه کانی ته نجامم دایی. خۆ په نگیشه ته م کاره ی من بیته بناغیه ک بۆ کاریکی له خۆی باشت و ته واوتر و په وانتر... ته وه ش خراپ نییه.

نه مه ده زانی به رهه مه عاره بیه کانی تهو مامۆستا نه مره بۆ ته وه ده بن وه ربگیردرینه سه ر زمانی کورد، به لام که هه ندی لهو گوتاره کورتانه ی مامۆستام کردنه کوردی که له «العراق» دا بلاو کرابوونه وه، هه ستم به بوونی خوا وه ندی وه رگیران کرد به ته نیشتمه وه... هه ستم ده کرد پیم ده لی له جی تهو رسته قورسه عاره بیانه چ بنووسم. ئاخه هه رگیز، له هه یج کتییکی عاره بیدا نه مدیوه «ربط طارفها بتلیدها» به کار هیندرایی و هه ر به زه بری قامووس زانیم به ستنه وه ی کۆن و نوییه به یه که وه و هه تا زانیم گیانم ده رجوو... تۆ بلی زانییتم؟! یا «هذا حصرم رایته فی حلب» که به شیوه یه کی ئاسایی ده کریته «ته مه په رسیله - به رسیله یه -

و له حەلب دیومه» یا به پیتی یاسای وەرگیران دەبێته: «رێوی دەمی به پەرسيله نه‌ده‌گه‌یشت ده‌یگوت ترشه» یا «ئەم نانه به‌و رۆنه‌؟» به‌ رای من دووه‌میان راسته‌ یا له‌ ناوه‌رۆکی باسه‌که‌وه‌ نیزیک‌تره‌. کابرای شایه‌ر که‌ هینده‌ی له‌ باردا نییه‌ و بۆی هه‌لناکه‌وێ بگاته‌ ده‌ربار، هه‌ر ده‌بێ بلی: من له‌وه‌ گه‌وره‌ترم له‌ ده‌رباردا بکه‌ووم و لای مامۆستاش، باس باسی شایه‌ره‌ نه‌ک زانا و خه‌لکی خاوه‌ن هه‌لوێستی وه‌ک حه‌یده‌ری و مه‌لا ئەفه‌ندی، که‌ خۆی له‌م نووسینه‌دا باسی هه‌لوێستی کردوون. ته‌یموور له‌نگیش له‌م باره‌یه‌وه‌، به‌ زیاده‌رۆیی‌یه‌وه‌ ده‌لی: گومانی تیدا نییه‌ سه‌دان زانا و دانا و فه‌رمانده‌، گوێرایه‌لی جه‌نگاوه‌ریکی وه‌ک من.

مامۆستا، هه‌ولێکی زۆری داوه‌ به‌ ره‌گ و ریشه‌ی وشه‌دا بچیته‌ خواری و خزمایه‌تی نیوان وشه‌ی کوردی و ئافێستانی له‌ لایه‌که‌وه‌ و کوردی و زمانه‌ هند و ئه‌وروپیه‌کان له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ بدۆزیته‌وه‌ و ره‌گیان بگه‌رێتیته‌وه‌ سه‌ر یه‌ک. ئەم کاره‌ی مامۆستا، منیشی خسته‌ سه‌ر که‌لکه‌له‌ی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و خزمایه‌تی و هاو‌ره‌گییه‌ و ئەمه‌ش نمونه‌یه‌ که‌ که‌ بیرم که‌وته‌وه‌: له‌ سه‌ره‌تای فێربوونی زمانی سویدیدا بووم، مامۆستا که‌مان وشه‌ی «ئه‌ستیره‌»ی له‌ سه‌ر ته‌خته‌که‌، به‌ زمانی سویدی نووسی و گوتی: هه‌ر یه‌که‌تان به‌ زمانی خۆی ئه‌و وشه‌یه‌ بنووسی، ئیمه‌ی بێگانه‌ له‌ سوید، که‌ هه‌ر یه‌که‌مان سه‌ر به‌ ولاتیک و زمانیک بوو، وشه‌که‌مان نووسی. من نووسیم: Estere. مامۆستا که‌ش ده‌ستی دایه‌ ماجیک و خه‌تی به‌ بن هه‌ندیکیاندا هینا و گوتی: ئەمانه‌ سه‌ر به‌ هندوئه‌وروپیه‌کان، چونکه‌ هه‌موویان s و t و r یان تیدان.

دوایی بینیم وشه‌ی هاوبه‌شی تریش له‌ نیوان هه‌زمانه‌ ئه‌وروپیه‌کان و کوردیدا هه‌ن که‌ هه‌زاران کیلومه‌تر له‌ یه‌که‌وه‌ دوورن و خواش ده‌زانی

کهی له کۆرهوی گه له سه ره تاييه کاند، له ناوه راسی ئاسیا، هندوئه وروپی و هندوئیترانی لیکدا براوون:

گۆل له سویدیدا Göla و وهک گویل ده گو ترئ، گورگ له زازاکیدا verg و به سویدی varg، ریژنه «باران» له سویدیدا regn، دویت به سویدی dotter، ئافرهت، «ئافرودیتا» به «خواهه نسی زاوژی لای یونانی»، شوور کوردیه و tjur سویدیه و ههر به شوور ده خویندریته وه، جگه له هه ندی له ژماره کان و زور وشه ی دی. داستانه یونانییه کانیش، ئه گه به وردی بیریان لی بکهینه وه، ده بینین هه ندی خزمایه تییان له گه ل ئه و داستانه دا هه یه که له ئایینی میترایی و زه رده شتیدا هه بووه. ئه م لسته یه ش نیزیکیه تی زمانی ئافیس تا و کوردی ده رده خا و بۆچوونه که ی مامۆستا ده سه لمیتی:

<u>به کوردی ئه مرۆ</u>	<u>وشه ئافستاییه کان</u>
دوو	دوا
چوار	چه توار
پنج «پهنج»	پانجا
شهش	خشواش
ههوت	ئاپتا
ههشت	ئاشتا
نۆ	ناوا
ده	دانا
گیانم «رهوانم» رهنگه «قوربان» خزمی	ئوروانهم
	بی
دهدهم	دهد
توانا	تهئا
گه ره کمه «ئاواتم»	تهوهت
کهنگی «کهی»	کهت
مانگ «هه یف»	ماف

و... زۆری تر که به شیوهیه ک له شیوه کان ده چنه وه سه ریه ک.

له کۆتاییدا، دهمه‌وی سوپاسی کاک «ئەمجەد شاکەلی» ی برام بکەم
کە بە کوردییەکی ئەم وەرگیرانەدا چوووە و زۆری لە هەڵە و
خواروخیچی دەستنیشان کرد و منیش بە خوشحالییەوه رەچاوی
زۆریە ی زۆری سەرنجەکانیم کرد.

حە کیم کاکەوێس

5/2/2008

kakaways@hotmail.com

به‌ینیکه شه‌پۆلێکی خاوی گومان به‌ ناو نووسه‌رانی کورددا ده‌گه‌ری و هه‌یه‌ که‌شی ئه‌و بۆچوونه‌یه‌ گوایه‌ به‌ کاره‌یتانی وشه‌ی کوردی هاوشینه‌ و هاوته‌رحی وشه‌ی فارسی له‌ نووسینی کوردی سهرده‌مدا، بۆی هه‌یه‌ خزمه‌تی ئه‌ده‌بی فارسی بکا. چ رێمان نییه‌ ئه‌وه‌ نه‌بی ئه‌و بابته‌ بۆچوونه‌ به‌ نیازپاکی خاوه‌نه‌که‌ی لێکبه‌دینه‌وه‌، ئه‌وه‌ش به‌ هه‌وی ئه‌و که‌شه‌ه‌وا خاوتنه‌وه‌ که‌ رۆشنییری کوردی هه‌ناسه‌ی تیدا هه‌لده‌مژێ، ئه‌مه‌شیان به‌ هه‌وی نه‌بوونی خلتوخاشه‌وه‌ بی یا بارودۆخ وا بخوازی ئه‌وانه‌ی له‌ بواری رۆشنییری کوردیدا کار ده‌که‌ن، له‌ هه‌موو روه‌شاندنێک بپیارێزن که‌ رێی تی بجێ بپرووشینی و چه‌زمان پینی نه‌بی. وای بۆ ده‌چم ئه‌وه‌ بووینته‌ هه‌وی سلکرده‌نه‌وه‌ و ده‌سه‌به‌کاربوون تا بۆ وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی له‌ پارێزدا بن و له‌ نووسیندا بیانسرنه‌وه‌ نه‌وه‌ک لۆمه‌ بکری.

وام هه‌ست کرد ئه‌رکی من ده‌گاته‌ ئاستی واجبی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی بۆ ئه‌وه‌ی چرا که‌زه‌که‌ی خۆم پێ بکه‌م و تیشکیک، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌یه‌، به‌خه‌مه‌ سه‌ر هه‌وکاری ئه‌و گومانانه‌، ئه‌وه‌ش به‌ پینی ئاگاداریم له‌ سه‌رچاوه‌ی کوردی و فارسی و زمانه‌ ئاریاییه‌کانی تر، له‌ سه‌نسکریته‌وه‌ بگره‌ تا ده‌گاته‌ په‌هله‌وی و هی دی، که‌ گاریگه‌رییان له‌ سه‌ر بنیاتنانی که‌له‌پووری به‌شه‌ رۆژه‌لاتیه‌که‌ی هند و ئه‌وروپی که‌متره‌، له‌و ده‌مه‌وه‌ که‌ به‌شه‌ رۆژاواویه‌ که‌ لێی دا‌براه‌وه‌ و تا ئیستا که‌س نازانی چ سهرده‌می بووه‌. ئاخ‌ر زانیاری له‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌ی چه‌ند جو‌گه‌ ئاوێکی نیزیکی یه‌ک، هه‌ق وایه‌ گومانی تیکه‌لا‌بوونیان بره‌وینتیه‌وه‌. هیوای ئه‌وه‌ به‌ زانا و زمانزان و ئه‌دیبه‌ به‌رزه‌ عاره‌به‌کان ده‌کری بای ئه‌وه‌ ئاو‌ر له‌و بابته‌

بدەنەو ەكە جىڭى گىرنگى پىدانىانە و رەنگە سەرقالىيان بە مەسەلەى
 عارەبايەتتەو، لە پرووى سىياسى و رۆشنىرى و شارستانىيەو، رىگر بى
 لە بەردەم ئەو ەى بە بابەتتەو ەكەرىك بن، كە لە چەقى سەرقالىياندا
 نىيە و لە ەمان كاتدا چەند زىمانىكى كۆن و سەردەم، پىنوستىيان بە
 وردبەو ەو ەيە و ژمارەيەكى يەكجار كەم نەبى بۆيان نەلواو ە لە
 رابردوو و لايەنەكانى ورد بىنەو. لەوانەيە ئەم ەولە بچكۆلەيەم بۆ
 لابرەنى تەمومزى سەر سىماى مەسەلەكە، مەندووتى لىكۆلەنەو ە و
 تويزىنەو ەيان لە كۆل بكتەو ە و ەندى حەقىقەتى شاراو ەى وا لە بارەى
 بابەتەكەو بە دەست بىتن، بۆى ەبى بىانگەيەتتە كەنارى
 رەواندەو ەى تەمومز. گومانى ناوى كە خوتەرانى كورد بە شىو ەيەكى
 گشتى تا ئەم سەعاتە ئەو چرايانەيان كەمن كە زىمان و مېژوو و
 سەرچەمى لايەنە كۆمەلەيەتتەكانىيان رەوناك بكتەو ە، چونكە دەستىيان
 لە لىكۆلەرەو ە و تويزەرەو ەى كوردى وا گىر نابى خۆى بۆ رەواندەو ەى
 تارىكيەكان تەرخان كەربى و نە توانا و نە پارە و نە مەودا و نە
 پىشتىرى، ەچيان، بە ەچ جۆرى شتىكان لەوانە نەبوو بىخاتە سەر
 ئەو رىيەى كە بەرەستى ەك مەحالى لە پىش بوو. تواناى منىش لە
 تواناى ئەوان باشتەر نەدەبوو ئەگەر بارودۆخ واى نە كەردبا چاوم لە كۆيە
 ەلەبىنم و بىنم و بەراوردى كۆمەلە شتى وا بكم كە ەوشى مەرفىيان
 سەرقال كەردو ە و لە چەند سالتىكى حەفتاكاندا سەرچاو ە و كىبى وام
 دەستكەوتن كە لە سەر ئارىايى و ئىرانى پەريان بە ەوشم دا و
 ئەوانەش، زۆرەيان فەوتان و دلى خۆم بەو كەمە خۆش دەكەم كە
 ماونەتەو ە و ئىشتيا دەكەنەو ە و تىرىش ناكەن. رەنگە خەلكى تر لە
 مەيداندا ەبوو بىن و پەنامەكى ەوليان دابى و گويمان لە دەنگيان
 نەبوو بىن و لە كاتى سوورانى بەرداشيان بىن خەبەر بىن ئاخۆ كەى ئاردى

رۆشنبیری و زمانهوانی و میژووویی کورد به رههم دیتی تا ههویر بۆ
عهقل بشیلی.

نووسه رانی عاره ب مافی ئه وه یان به سه رمه وه هه یه له م جییه ی خۆمه وه
دانی پیندا بنیم که به هۆی هه وللی درهنگوه ختی ئه وانه وه له
به رفره وانکردنی زمانی عاره بیدا له دوورگهی عاره بییه وه، ههر زمانیکی
مردوو و بی لایهن و دوزمنی سه ر به زمانه سامییه کان له دوورگهی
عاره بییه وه هاتی ئازایانه خستوو یانته ته ناو عاره بییه وه، ئه وهش بۆ من
هاندانیکه بۆ هه لکۆلینی رابردوو و به دهسته تێتانی به لگه بۆ سه ربه خۆیی
زمانی کوردی به رهگ و ریشالیه وه. چاره وروانیش بووم تا به لگه ی ئه وه م
به دهست کهوت که خاوه نداریتی شه رعی زۆر له و وشه هاوبه شانیه ی
که له نێوان خۆی و زمانه کانی تر دا هه ن، کوردین و ته نانه ت ئه وه شم
به دلنیا بییه وه بۆ ئاشکرا بوو که به هۆی بی خاوه نی و بی توانایی و
مالوێرانییه وه، له ماوه ی بیستوشه ش سه ده دا، زۆر له وشه کانی تووشی
تالانورپۆی زۆریش بوون. ئه گه ر عاره بی به هۆی توانا و پته ویی بوونییه وه
به وه شیلوو نایی که وشه ی هاوشیوه له نێوان زمانی هه ندی عاره بی
داگیر کراوی گۆی زه وی و داگیر که ردا هه یه و سل له به کاره ی نانی
«رستاق و لوزینج و زیشبه ق و به یده ق و به رنامه ج و سازج و
خه نده ق...» ناکه نه وه و جه نگیش ئاگری سه ر سنووری پۆژه لهاته،
له مه دا به به راورد کاری به ته نجامی راستیی بوونی وشه ی هاوبه ش و
تالانکراو گه یشتیم که له به نه ردا کوردییه و خزما یه تییه ک هه یه که
له وه توندو تۆلتره ته نها به هیز ره ت بکریته وه، چونکه هه رگیز دایکیکی
به دایکایه تی پشته ستوور و به به لگه نامه ی شوو کړدنه وه، تاوانبار نا کړی
ئه گه ر له به ر برستی و هه ژاری له سه ره مه رگیشدا بی.

ئەو سەرچاوانەى لە بوارى ئەم باسەدا لە بەر دەستدان، وردەكارى و لىكۆلىنەوێى زمانەوانى و مێژووى و شویتەوارزانى كۆمەڵى زانای رۆزاواى سەردەمى جیاواز و شویتى جیاوازن و شویتەواریان لە كتیى دەستەبەك لەو ئێرانىەى كە گرنكى بە كەلهپوور و فەرەهنگى ئێرانى بە شێوەیەكى گشتى و فارسى بە تاییەتى دەدەن، هەیه بەلام بوونی كتیىك كە بە كەلك بى و بە زمانە رەسەنەكەى خۆى نووسراى، لە عىراقدا دەگمەن بوو و بۆ كوردیش هێنانى كتیى لەو ولاتەوێ كە تێیدا نووسراو، لە بەر ئەو هۆیانەى كە پێشتر باسم كردن، زەحمەت بوو و لە مەوداى نۆوان سالى 1971 و 1978دا، لەو كاتەدا كە لەگەڵ برايانى ترى دامەزرێنەرى كۆرى زانیارى كورد بووم لە بەغدا و بە هۆى پەيوەندى توندوتۆلى كۆرە زانیاریەكانى رۆژەلاتى ناوەرەست و ئەمەرىكا و ئەوروپا، بە یەكێتى سۆفیەتیشەو، هەندى لەو سەرچاوانە پێشكەشى من كران و كاتى لە ناوەرەستى سالى 1978دا لە كۆر دابرام، زۆریەیانم بۆ كۆر بەجى هێشت و ژمارەیهكى زۆر كەمیان لای من مانەو، لەوانە «فرهنگ ایران باستان»ى خوالیخۆشبوو پوور داود و كتیى «مزدیسنا وادب پارسی»ى دكتۆر محەمەد موعین و كتیى «كارنامەء اردشیر بابكان»ى دكتۆر بەهرام فرەوهرشى و هەندى سەرچاوەى ترم خواستەو، لەوانە هەر سێ بەرگى «تاریخ زبان فارسى»ى دكتۆر پەرویز نائیل خانلەرى و چەند ژمارەیهك كە لە سەر بلاوكرەو دەژمێردران و ناویان «بەربانگ» بوو و لە ستۆكهۆلم دەردەچوون و Tiraj بە تەنیشتیەو نووسرابوو و Izmir، هەردووکیان بە شێوەزارى زازاى كوردی بوون. ئەو كتیى ناوبراوانە، جگە لە كارنامەى ئەردەشیر، پشتیان بە ژمارەیهكى زۆرى سەرچاوەى هەمەجۆرى كاتى جیاوازی سەردەمە نوێەكانى ئەوروپا و ئەمەرىكا بەستوو كە بە

کردنه وهی واژه و نهختی کۆنه وه خه ریک بوونه و ئه وروپایه کانی
 تریان خه ریکی کردنه وه و لیکدانه وهی واژهی هیرۆگلیفی و سۆمهری و
 دواى ئه وان، ئه که دی و ئاشوری و بابلی و هه موو زمانه کۆنه کانی وه ک
 سامی و ئاری و هی تر بوونه. به لام نووسه ره فارسه کان له بواری
 شوینه واره کۆنه کاند، زۆریان خستۆته سه ر کاری رۆژاوا ییه کان و هه موو
 سه رچاوه میژوو ییه کانی ئیسلام، که پشت به باسکردن و گیرانه وهی
 ده ماوده می سه رده می خۆیان ده به ستن. گه لێ جار قسه ی ئه و لیکۆله ره
 ئیرانیانه ده خوینمه وه و بۆچوونه که م به وه پشته ستوور ده بی «شایه دیک
 له خۆیان شایه دیی دا» یا دانپیدانانی نه یار، ئه وهش کۆشش و کات
 پاشه که وت ده کا. یه کێ له وانه خاوه نی «تاریخ زبان فارسی» له لاپه ره
 38 ی به شی دووه مدا و له سه ر زمانی «لوری و به ختباری و خیله کانی
 مه حسنی و بویر ئه حمه دی رۆژاوا ی ستانی فارس» ده یلی که خزما یه تی
 له گه ل زمانی کور دیدا هه یه و به شی ئه وه ده کا قسه ی هه ندی له
 ئه وروپایه کان بکاته وه و حاشا بکا که په یه وه ندی له نیوان کور دی و ئه و
 شیوه زارانه دا هه بی. هی تر له و لیکۆله ره وانه ده بینم هه مان قسه له
 باره ی زمانی کور دیه وه ده لینه وه و جارێ به زمان ناوی ده بن و جارێ
 به شیوه زار و دیسان ده یکه نه وه به زمان و زۆر سه یره زمانیک
 خه لکانیک له رۆژه لاتێ ناوه راستدا قسه ی پی بکه ن که ژماره یان له
 فارسه کانی ئه و جێیه زۆتره که پنی ده لێن ولاتی فارس و به
 شیوه زاریش ناوی به رن!

ئه و کتیبانه ی که ناووم هێنان و پتیشینه ی ئه وروپایان هه یه، ده بنه
 سه رچاوه ی ئه م باسه و ده شی بۆیان بگه رینه وه، چ به پتویستی نازانم
 له هه موو بۆچوونیکدا که ده مه ته قیی له سه ر ده که م یا پشتی پی
 ده به ستم ئاماژه به سه رچاوه که بکه م ئه وهش بۆ خۆلادان له درێژدادری.

تهنها له جتيه پښوښته کاندایا لهو جتيانه دا که پښوښت به به لگه بکهن،
 ثاماره به سهرچاوه که و لاپه ره که ده که م. پيم باشه بو دلتيایي ناوی
 هندی لهو سهرچاوانه تومار بکه م که خاوه نی تهو کتيبانه پشتيان پي
 به ستوون.

له يه که م کتيب «فرهنگ ايران باستان» ی پوور داود ناوی 26
 سهرچاوه ی عاره بي و فارسي تومار کراوه، که يارمه تيدهری دانانی
 کتيبه که بوونه و به باسکردنی «الانار الاراميه في لغة الموصل العامية -
 شوپنه واری ثارامی له زماني ناوچه یی موسلدا» - داود الجلي 1354هـ»
 دهستی پی کردووه. سهرچاوه کانی تری بیرونی و هه واله
 دوورودريژه کانی بیرونی، تهو جا ناوی کتيب به پتي حهرفی هي جا و له
 پتي «ب» دا «بيست مقاله» ی محمهد قهزوينی، نه سکی 2 تاران
 1313 ی شه مسی و له «ت» دا تاريخی نرشحي - ميژووی نه رشه چی
 له باره ی بوخاراه که له تاران چاپ کراوه و له «ج» دا «جغرافياي
 تاريخ ايران - بارتولد وهر گيرانی سهردادوهر، تاران 1308» و له «ح»
 دا «حدود العالم...» ئیدی ثاوها تا کوتايی لسته که که به وه فاتی
 ته عیانی ئیبن خه له کان، چاپی تاران کوتايی دی. له ههر پيتيکدا
 نمونه يه کم هيناوه ته وه جگه له هه مزه (3 نمونه)

دوای ته وه دپته سهر ناوی تهو کتيبانه ی که تايه تن به لينکولينه وه له
 سهر ثاقيستا و ته وانه ش پينجن. تهو جا خوښته ر ده بانه سهر به
 دوا داجوونی ثاقيستا له کتيبي نووسه راندا: بارتولومه Bartholomae و
 دارمستهر Darmsteter و ده هارله De Harlez و ريخلت Reichelt و
 هی دی.

ئەوجا دىتە سەر باسى ئەو كىتاپنەى كە بە پەھلەوى نووسراون و
پەيوەندىيان بە كىتیبى وەك ئەرداويرافنامە، ئەردەشیر بابكان و بندەش
و بیست كىتیبى ترەوہ ھەيە.

ه تۆمار كړنى تايبەت بە بەرھەمە رۆژاوايیە كاندا يەكەم ناو ژمارە 52ه
و لە ژماردندا بەردەوام دەبي تا دەگاتە ژمارە 203 و ئەوہش ھەموو ئەو
سەرچاوانەيە كە بۇ نووسینی كىتیبەكەي پیناندا چۆتەوہ. كۆنترین كىتیبى
رۆژاوا كە لە گەل پینجی تردا ناوی ھاتوہ، میژووہكەي بۇ 1852 - 1854
دەگەریتەوہ و ھى وىستەر گاردە. كۆنترین كىتیبى تۆمار كراوى كۆتايى
ژمارە 52ه و سالى 1853 - 1854 ه و ھى كارل بوشیلە.

ھەرۆہا، ھەردوو كىتیبى «مزدیسنا و ادبی پارسی» و «تاریخ زبان
فارسی» پرن لە سەرچاوەی ھەمەجۆر و ھەمەرەنگ و ھەمەسەردەم و
ئەگەر خۆیتەر بیهوى، دەتوانی بگەریتەوہ سەریان.

له میژوودا وا باوه که دهستهیه کی گهوهی ره گهزی سبی به شه له
 چهند شویتیکی سه رزه مینی باکووری ده ریای خه زه ر نیشته جی بوونه و
 میژوونوو سه کان له سه ر جی راستییان هاوړا نین. پش ئه وهی مه سیح
 له دایک بی به پتر له هه زار سال، بوونه ته دوو به شه وه و یه کیکیان
 به ره و رۆژاوا چوه و له ئه وروپا بلاوه یان لی کردوو. به شه که ی تریان
 به ره و رۆژ ه لات چوه و ئه مانیش بوونه ته دوو به شه وه، یه کیکیان له
 هند گیر ساوه ته وه و ئه وی تریان له و جیهی که ئیستا پی ده لین ئیران،
 نیشته جی بووه. میژوونوو سان ئه وانیه یان له دابه شبوونی به که مدا ناو نا
 هند و ئه وروپی و هی دووه میشیان ناونا هند و ئیرانی. ماوهیه کی دوور و
 دریژ به هه مووان ده گو ترا ئاری به لام دواتر هه له ی ئه م ناولینه
 ده رکوت و ته نها بو هند و ئیرانییه کان «ئاری ary» به کار هیندر ا.
 ئه و هندیانه ی باکووری هند که به سانسکریتی داخاوتن، له وروی
 زمان و ره گه زه وه ئارین و له گه ل درافیدی و ئه وانیه ی ناوه راست و
 باشووری هند دا جیاوازیان هه یه. ئه وه نده ی ئه و ره و کردن و
 دابه شبوونانه په یوه ندیان به زمانی ئه و خیلانه وه هه یه ئاشکرایه که:

1. خیل هند و ئه وروپییه کان، له پش به که م دابه شبوونیاندا به یه ک
 زمان و چهند شیوه زاریکی لیکچوو و لیک نیزیک، به پنی دوور و
 نیزیکیانه وه له یه کتر، داخاوتن. وشه و زاراوه له شوپته واری ئه م یه که
 زمانیه ماونه ته وه و هندیکیان هه ر ئه وه تا یه ک نین و هندیکیان له
 به کار هینانیاندا له یه ک ده چن. ئه وه ش چاوه روان ده کری نیزیکایه تی
 نیوان زمانی گه لانی رۆژ ه لات له نیوان خویاندا له یه کتر نیزیکتر بن
 به پیوانه له گه ل زمانی گه لانی رۆژاوادا، به لام ئه وه ش ده بی که

وشه‌یه‌کی گهلینکی رۆژه‌لاتی کۆن له وشه‌یه‌که‌وه نیزیکتر بی که
رۆژاوا‌یی به‌کاری دیتی، بۆ نموونه وشه‌ی «ثری Thri» ئاقیستایی
(کتیبی زه‌رده‌شت) له کوردی سه‌رده‌مدا واتای سی دهدا و له
ئینگلیزیدا Three یه.

2. نیزیکایه‌تی نیوان سانسکریتی و زمانگه‌لی گه‌له ئیرانییه‌کان له
سه‌رده‌مه زووه‌کانی دابه‌شبوونی ئارییه‌کاندا بۆ دوو گه‌ل، ئاشکراتر و
زه‌قتره. به‌هۆی کتیبی «فیدا Veda» ی هندی و هندی به‌شی
ئاقیستاهه ئهم نیزیکایه‌تییه پاریزراوه و کۆنترین شیوه‌ی نووسراوی
سانسکریتی و لقی ئیرانی زمانی ئارییه‌کانیانی هیشته‌وه و وه‌خته
لینکچوونیان وه‌ک لینکچوونی دوو جمک بی.

3. لینکچوونی ئه‌و زمانانه‌ی که لقی ئیرانی گه‌له ئاریه‌کان قسه‌یان بی
کردووه، به‌رده‌وام له لینکچوونی نیوان ئه‌و زمانانه و سانسکریتی له
لایه‌که‌وه، له‌گه‌ل زمانه‌کانی لقی ئه‌وروپا له لایه‌کی تره‌وه زه‌قتر و
ئاشکراتر بووه. وا چاکه ئه‌وه‌شی بۆ زیاد بکه‌م که ئایینی زه‌رده‌شتی، که
هه‌موو گه‌له ئیرانییه‌کانی گرتبۆوه، یه‌کی بووه له هۆکاری مانه‌وه‌ی
لینکچوون و نیزیکایه‌تی له نیوان زمانی ئه‌و گه‌لانه‌دا. واته نیزیکایه‌تی
نیشتمانیان له یه‌که‌وه، تاکه هۆکاری گرده‌بری لینکچوونیان نه‌بووه.

ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌دا بۆ بابته‌که‌ گرنگه، په‌یوه‌ندی نیوان زمانه‌کانی گه‌له
ئیرانیه‌کانه که کورد و فارس له‌وانه‌ن و دوا‌ی دوو هه‌زار و پینجسه‌د
سال ته‌فروتونا‌بوون و پاشکۆبوونی کورد، هیشتا ژماره‌یه‌کی زۆری وشه
له نیوان کوردی و فارسیدا لیک ده‌چن. بۆ ئه‌وه‌ی ئهم باسه ئه‌وه‌نده
کورت بکه‌ینه‌وه که بابته‌که‌ نه‌شێ، ده‌بی له به‌ندی یه‌که‌می سه‌ره‌وه
ببینه‌وه و له‌و جیه‌دا بۆی بگه‌رینه‌وه که پنیو‌یستمان پنی ده‌بی. ده‌بی به
گوته‌یه‌کی زۆر کورت له به‌ندی دوو‌میش ببینه‌وه، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که

سانسکریتی ھدى جمكى ئافىستاي ئىرانىيە، ئەو ھش لەو ھدا دەر دە ھوى
 كە ئەو زمانەى ڧىراى پى نووسراو، لەو زمانە دەچى كە ئافىستاي پى
 نووسراو. ئەم لىكچوونە دەگاتەو ئەو ھشە و رستانەى ھەخامەنشيانىش
 كە لە ناو ھراستى سەدەى شەشەمى پىش زاینەو ھ پارىزراون. ئەو
 لىكچوونە دەگەيشتە ھەموو زمانە ئىرانىيەكانى تر كە لە سەر شىوازە
 كۈنەكەى تۆمار كراپى و ھىشتا ھۆكارى گواستەو ھ و گۆرانكارى، خۆيان
 نەخزاندبىتە ناو بىياد و دەربرىنيەو. فارسى ھەخامەنشى، لە ماو ھەكى
 كورتدا بەخۆى، بە شىو ھەك گۆرانكارى بە سەردا ھات، كە زاناكانى
 زمان بۆى ناچن و ھىچ قسەكەرىكى زمانى دى چاو ھروانى نەبوو. باسى
 ئەو ھش دى. لە بەر ئەو ھىچ زمانىكى ئىرانى، جگە لە ئافىستا و
 ھەخامەنشى، شىوازى نووسىنى نەبوو تا لىكچوونە كۈنەكانى نىوان
 ئافىستا و ھەخامەنشى و سانسكرىتى دىارى بكەين. گۆرانكارى نىوان
 سانسكرىتى و ئافىستا بە پىنى گۆرانكارى لە دەنگەكانىندا بوو. زۆر جار
 پىتى «س»ى سانسكرىتى لە ئافىستادا بوۋتە «ه»، «asura و spata و
 sndhu» لە ئافىستادا بوونەتە «ahura و hapta و hindu» و ھەردوو
 ھشە «يەسنا و يەزنە» لە سانسكرىتىدا بوونەتە «يەجنە و يەجتە»...
 و بەو شىو ھە. سانسكرىتىش لە لايەن خۆيەو، بە دەم رۆژگارەو ھ گۆرا و
 بوو زمانىكى نارۆشن، ئىدى ئاسايە زياتر لە زمانە ئىرانىيەكان دوور
 كەوتىتەو.

تا ئىترە بۆ ئەم بابەتە بەسە.

ناتوانم به و سەرچاوانه‌ی به‌رده‌ستمه‌وه. به وردی سهردهمی کوچکردنی خێله هندوئه‌وروپییه‌کان دیاری بکه‌م، چونکه شوینه‌واری تۆمارکراو نییه ده‌ریخا یا به راستی بزانی، ئەوانه یه‌ئجوج و مه‌ئجوج نه‌بوون که له کتێبه ئاسمانیه‌کاندا باسیان هاتوو تا بیکه‌ینه به‌لگه‌ی نێریکیان له سهردهمی ته‌وراته‌وه، که باسی کردوون. ئەوه‌نده‌ی من ئاگادار بـم، ئەوه‌ش ناشی کاتی ئەوه دیاری بکه‌ین که ئیرانییه‌کان له‌و جێانه‌دا نیشته‌جی بوون که بۆی هاتن چونکه ئەو ده‌مه‌ی ئەوه پروویداوه، هێشتا خێله هندوئه‌وروپییه‌کان، یا ئاریه‌کان، نووسینیان نه‌بووه تا بیکه‌نه ده‌فریک بۆ پروودا و بابه‌ته‌کان و له‌فهوتان و له‌بیرچوون بیانپاریزی. وام پێ خۆشه له جێی خۆمه‌وه، به سهر ئەو سهردهمه‌دا باز بده‌م که ئیرانییه‌کان له ولاته تازه‌کانیادا نیشته‌جی بوونه و ههر یه‌که له‌و خێل و گه‌لانه چ تایه‌تمه‌ندییه‌کی له‌و ولاته‌دا هه‌بووه که ئاوه‌دانی کردۆته‌وه، چونکه ئەوانه په‌یوه‌ندیان به‌سپینه‌وه و کاریگه‌ری ههر یه‌که‌یان‌وه به سهر ئەوی تهره‌وه نییه، مه‌گه‌ر له سنووریکه‌ی به‌رته‌سکدا که ده‌شی پشتگوێ بخری، ئەوه‌ش له به‌ر هۆکاریک که خه‌ریکی پروونکردنه‌وه‌ی نیم.

په‌وی لقێ ئیرانی له خێله ئارییه‌کان به‌ره‌و باشوور و باشووری رۆژاوا له‌و دوورپێانه‌دا پرووی دا که به‌ر له زیاتر له‌هه‌زار سال پێش له‌دایکبوونی مه‌سیح پرووی داوه و یه‌کیکیان بووه هندی و ئەوی دی بووه ئیرانی. له سهره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پێش زاین، ماده‌کان، یا میدیه‌کان (باپیرانی کورد) و پارس (فارسه‌کان) له ولاتی خۆیان به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه نیشته‌جی ببوون و ولاتیان گه‌یشته‌بووه رۆژاوا‌ی ئەوه‌ی

ئىستا لە عورفى ئىنەنەتەۋەيىدا پىتى دەلېن Persia، لە ھەرە باكوورەۋە تا ئەۋسەرى باشوورى و بەشە باكوورەكەى ھى مادەكان بوو و بەشە باشوورەكەشى ھى فارسەكان و دراوسىتىيەكى توندىان ھەبوو كە لەو سەردەمەدا چ سنوور و بەربەست لە نىوان ذراوسىدا نەبوو و خەلك و بەرژەۋەندى بە ئازادىيەكى مەيلەو رەھاۋە لە ھاموشۇدا بوون و پەيوەندى ھەمەچەشەنەى ناوەرۆك ھەمەجۇريان دروست دەکرد و بەردەوامىيان پى دەدا و ئەو شىۋازە پەيوەندىيانە، تا سەرەتاكانى سەدەى بىستەم لە رۆژھەلاتدا بەردەوام بوو.

مەترسیدارترین و گەۋرەترین کاریگەرى، لە پروی ماددى و دەروونىيەۋە لە سەر گەلى كورد، بە سەرسورمانەۋە، ئەو نىزىكايەتییە توندوتۆلەى بوو لە گەل پارسەكاندا. حوكمى لاۋازى بە سەردا داو و چارەنووسى دیارى كرددو و بەرەو خراپتر پالى ناو، ئەۋەش بە شىۋەيەك كە ھەتا ئەمرۆكەى نەیتوانىۋە لىنى رەھا بى و نىزىكترین بەلگە ئەم شتەيە كە دەبخوئىنیتەۋە لە بارەى بى گەردىی زمانى كوردیيەۋە تا وشەى ھاوشىۋەى لە فارسىدا نەبىتە جىي گومان.

ئىمە پەيوەندىمان بە سەرجم و بە درىژى باسكردنى بلابوونەۋەى ئىرانىيەكانەۋە لە ولاتى خۇياندا نىيە چونكە ئەۋە پەيوەندى بە گەلانى خۇيان و فەرھەنگ و كەلەپوورى خۇيانەۋە ھەيە كە رۆلى لە دارىشتى زمانە ئىرانىيەكاندا، بەو شىۋەيە ھەبوو كە بوو، بە تاييەتى و لە ناوياندا زمانى كوردى و فارسى، بى ئەۋەى بچىنە ناو وردەكارى دەرەۋەى بابەتەكە چونكە پىويستمان بە ھەلكۆلىنى بلوچى و سەغدى و سكائى و زمانى ئىرانى و ئاريایى و ئەو بابەتە زمانانە نىيە كە رۆلىان لە رېرەۋى ئەم دوو زمانەدا لە بىر چۆتەۋە.

پارسه‌کانی تیدایه نه هیشتا دراو لیدراوه و نه چ شویتنه‌واری ئاسن و خوئ له ده‌قه‌کانیدا هه‌یه... لیره‌وه، کیشه‌یه‌ک له خه‌یالدا په‌یدا بوو و له هه‌موو ئه‌و به‌لگه‌نامه می‌زوویانه‌ی که خویتدوو مننه‌ته‌وه وه‌لامیم ده‌ست نه‌که‌وت، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر گاتا‌کان ئه‌وه‌نده کۆن بن چ په‌یوه‌ندییه‌ک له نێوان گاتا‌کان و زه‌رده‌شتدا هه‌یه و ئه‌گه‌ر لیکۆلینه‌وه ماوه‌ی چهند سه‌ده‌یه‌ک زه‌رده‌شت نه‌گه‌ریتیتته دواوه، ئه‌و قه‌ومه کامه‌یه شارستانه‌تی ئه‌وه‌نده به‌هیز بووه گه‌یشتیته ئاستی تۆمارکردن و خه‌یال و لیکدانه‌وه و ده‌ستووری وا دارێژی که به به‌ریان‌ه‌وه هه‌بێ پهره‌ بستین و له ئافیتادا هه‌بن؟ به‌لام نابێ ئه‌م کیشه‌یه راما‌نبگرێ چونکه ئه‌گه‌ر هه‌ندێ به‌شی ئافیتا له سه‌رده‌می زه‌رده‌شت کۆنتر بێ یا سه‌پیندری که زه‌رده‌شت له‌وه زووتر بووه که بۆی دانراوه و بگاته‌وه سه‌رده‌می گاتا‌کان، ئافیتا هه‌ر وه‌ک حه‌قیقه‌تیکێ گرده‌بێ و وه‌ک به‌هیزترین کاریگه‌ر له سه‌ر زمان و فره‌هنگ و ئاین و ژبانی هه‌موو ئێرانیه‌کانی پیش په‌یدا‌بوونی ئیسلام ده‌مینیتته‌وه. ده‌بێ لیره‌دا ئه‌وه‌ش بگوترێ که دانانی زمانی ئافیتا به زمانی ئێران، جووره لی‌بورده‌یه‌کی تیدایه به‌رانه‌ر ئه‌و زانیانه‌ی که وای بۆ ده‌چن به زمانی خه‌وارزمیه‌کان بێ، له‌و جیه‌دا (به پیتی بۆ‌چوونی ئه‌وان) که یه‌که‌م جار زه‌رده‌شت تیدا په‌یدا‌بووه. خه‌واریزم، به پیتی ده‌ست‌نیشان‌کردنی خاوه‌نی «تاریخ زبان فارسی» که‌وتۆته باکووری ده‌ریای «ئارال» هه‌و که هه‌ردوو ڕووباری سه‌رداریا و ئاموداریا (سه‌یحون و جه‌یحون) ی تی ده‌رژین (ل 201 تاریخ زبان فارسی به‌شی یه‌که‌م). ئه‌و ناوچانه‌ش ئه‌م‌ڕۆ ناویان کازا‌گستانی سوڤیه‌تیه: ئافیتا له جووت ناوی Airyana vaejah پیکهاتوه که شوینی ئه‌و خه‌لکه‌ن که به‌و زمانه قسه‌یان کردوه. ئه‌وجا زانی بابته ئێرانییه‌کان هاتن و ئه‌و ناوه و ناوی خه‌واریزمیان به یه‌ک

گرت، خهواریزمیش زور له سنووری ئیرانهوه دووره، ئه گهرچی دهچینه
 پیزی واتای «ئاری، ئاریا» وه. به پیتی بۆچوونی ئەمانه، پیداوێستی و
 زهروورتهی لۆژیکي وایان خواستوووه ئافیسټا به زمانی ئه و خه لکه بووبی
 که له ناویاندا پهیدا بووه و خه لکی تریش هه بوون، به و شیوهیه ی که
 پروونی ده کهینه وه، به و ئەنجامگیریه رازی نه بوون.

زاناکان به گشتی به و دلیابوونه نه گه یشتن که ئافیسټا سهر به گه لکی
 دیاریکراو بی ئه گهرچی له وه دلیا بوون که فارسی کۆن نیه و دوایی
 دینه سهر باسی ئه وه. به و ئەنجامگیریه ش نه گه یشتن که له
 سهرده میکی دیاریکراو نووسرابی و نه شیانتوانی ته مه نی به شه کانی
 ئافیسټا، به دلیاییه وه دیاری بکه ن و بیانگه رننه وه سهرده میکی
 دیاریکراو، به لام له سهره پێی چاره سهری کیشه کاندان و مه ودایه کی
 باشیان له و بهاره دا بریوه، که ماندوو بوونیکي گه لی زور و ماوه ی
 تپیه ر بوونی چه ندین نه وه ی ویستوو. پیم وا نیه کتیییک به گرنگی
 ئافیسټا بووبی و ته مه نی زور بووبی و بارودۆخی هه مه جووری به سهردا
 تپیه ر بووبی و دهستی تیکدانی پی گه یشتبن، له کیشه ی ئاوها
 خه له سابی.

کوشنده ترین کاره سات که له هه موو سهرده مه کاندا به سهر ئافیسټادا
 هاتیی، هه ولی ئه سکه نده ری مه که دۆنی بوو له ده ور به ری سالی 331 ی
 پیش زاین، بۆ فه وتان دنی، ئه وه ش دوای سهر که وتنی به سهر ئه خمینی
 (هه خامه نشیه کان) دا، چونکه دهستی به سهر کتییخانه ی شاهنشاهیدا
 گرت که هه موو به شه کانی ئافیسټای تیدا پارێزراو بوون. ئه و
 کتییخانه یه ی به هه موو ئه و به لگه نامه نووسرا وانه شه وه سووتاند و له
 کو تاییدا جگه له هه ندی به شی که می هیچی له سووتاندن ده رباز نه بوو
 که کو یان 83000 وشه ده بوو و به شه سووتا وه کانی ته نها له بیر ی موبه د

و هه‌ربه‌ده‌کاندا، نه‌وه دواى نه‌وه تا کو‌تايى ده‌سه‌لاتى سلوکى (سلوکس) به‌کئ بوو له سه‌رکرده‌کانى ئەسکه‌نده‌ر) مانه‌وه ئەوه‌ش به‌ پرگارکردنى به‌ش له دواى به‌شى ده‌وله‌ته‌که له ده‌وروبه‌رى 147ى پيش زاین. (ته‌ماشای خسته‌ی کاته‌کان له لاپه‌ره 226ى کتیبى مزدیسنا و ادب پارسی بکه). ئەوجا هه‌وله‌که تا کو‌تايى سه‌رده‌مى ئەشکانیه‌کان، که سالى 226ى زاینى بوو، دريژه‌ی کيشا و له سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى ساسانی‌شدا تا ده‌سه‌لاتى خه‌سره‌و په‌رويز (590 - 627 ز) (لاپه‌ره 228ى هه‌مان سه‌رچاوه). ئەوجا، دواى ئەوه ئیسلام هات و هه‌وله‌کانیش وێستان و تا ماوه‌یه‌ک لاپه‌ره‌ی رۆشنبیری فارسی داخرا. دواىی ئەو هۆیه‌ دیارى ده‌که‌ین بۆچى هه‌موو فهره‌نگى ئەو سه‌رده‌مه به‌ هی فارسی دانراوه.

ئەو بابە‌تانە‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ ورده‌کارى ئایینى زه‌رده‌شتیه‌وه و له ئاڤیستادا تۆمار کراون، ئەوه‌یه که زه‌رده‌شت باوه‌ریکی نوێى واى هینایه ئاراوه، که گه‌له هندوئهوروپیه‌کان و ئەو ئارییانه‌ی که به‌ره‌و رۆژه‌لات جیاوه‌بوون، ئاشنایه‌تییان له‌گه‌لیدا نه‌بوو، چونکه فره‌خواه‌ه‌ندى و سه‌ربه‌خۆی هیزى خیر و شه‌رى له شتوه‌ی دوالیزم (دووخوایى) ر‌هت کرده‌وه و ته‌نانه‌ت واتای ناوه‌ کو‌نه‌کانیشى گۆرى و ناوى «دئو» Daavaى کرده‌ ناوى شه‌یتان که پیشتر ناوى خواوه‌ند بوو. ناوى «مه‌زده - مه‌زدا Mazda»ى کرده‌ خواى تاکی به‌دیه‌ینى هه‌موو شتى. هه‌میشه‌ش راناوى Ahura به‌ دوایدا دئ و ده‌یته Ahura mazda که واتای سه‌روه‌رى مه‌زن ده‌دا.

مه‌سه‌له‌ی ئاڤیستا و ئەو زمانه‌ی پێى نووسراوه و له کوى ده‌رکه‌وتوو و چۆن په‌رشوبلاو بوو و چۆن زندوو کرایه‌وه و سیاسه‌ت له سه‌رده‌مى ساسانییه‌کاندا چ رۆلێکی له‌ گۆرینی هه‌ندى له حوکمه‌کانیدا، به‌ پێى

به‌رزه‌وه‌ندی ده‌سه‌لات هه‌بوو تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی ئافێستا بووه‌ دوو:
 یه‌کیکی ره‌سمی بوو و ئه‌وی دی له‌ سینگێ پیاوه‌ ئاینیه‌کاندا مایه‌وه‌ که
 نه‌وه‌ دوای نه‌وه‌ ده‌یانگواسته‌وه‌. هه‌موو ئه‌وانه‌ شتگه‌لێکن ژانیان کوتایی
 نیسه‌ و له‌ کتێبی قه‌به‌ی دوور و درێژدا نه‌بن جێیان نابێته‌وه‌ و ئه‌و
 ئاماژانه‌ی پێشوو‌تریش له‌ رووی پێوستیه‌وه‌ بوون، چونکه‌ په‌یوه‌ندیان
 به‌ بابته‌ وروژاوه‌که‌وه‌ هه‌بوو له‌ باره‌ی وشه‌ی کوردیه‌وه‌.

هه‌ر بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی کیشه‌ ئه‌و زمانه‌ی که‌ ئافێستای پێ نووسراوه‌ ناو
 نراوه‌ «زمانی ئافێستا» چونکه‌ به‌لگه‌ی گرده‌بری یه‌کلایکه‌ره‌وه‌یان
 نه‌بووه‌ تا بیده‌نه‌ پال میلیه‌تیکی دیاریکراو و موبه‌ده‌کان نووسینیکی
 ئاسانیان داوه‌تاوه‌ تا خۆتێدنه‌وه‌یه‌کی روون بۆ ده‌ربڕینی وشه‌
 نووسراوه‌کان هه‌بن و ئه‌و نووسینه‌شیان ناو ناوه‌ «دین ده‌یری» واته‌
 نووسینی ئاینی. وشه‌ی «ده‌ئین» له‌ ئافێستادا به‌ واتای ئاین هاتوه‌
 به‌لام «ده‌یر، ده‌یری» شیکردنه‌وه‌یه‌کی زیاتری هه‌یه‌: ئه‌م وشه‌یه‌ له‌
 بنه‌رته‌دا له‌ «Dub دوب» ی سۆمه‌ریه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ واتای «له‌وجه‌ی
 پارێزراو» دهدا و دوایی به‌ شیوه‌ی tuppi duppu گوازیاره‌وه‌ لای
 ئه‌که‌دییه‌کان و ئه‌وجا دوای ئه‌وه‌ی گۆرا و بووه‌ «دوب» چووه‌ ناو
 ئارامیه‌وه‌ و له‌ عاره‌بیدا بووه‌ «دوف». کۆترین شوینه‌واری ئه‌و وشه‌یه‌
 له‌ به‌ری ئێراندا به‌ شیوه‌ی «دیپی dipi» ده‌بینین ئه‌وه‌ش له‌ سه‌ر
 به‌رده‌هه‌لکه‌ندراوه‌کانی «بغستان - بێستون» ی سه‌رده‌می داریوشی
 یه‌که‌م، له‌ سالی چواره‌م یا پێنجه‌می ده‌سه‌لاتیدا که‌ له‌ «522 تا 488
 پ ز» ی خایاند هه‌لکه‌ندراوه‌. دوای ئه‌وه‌، ئه‌و وشه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می
 خشیارشای کوریدا «486 - 465 پ ز» ده‌رکه‌وته‌وه‌، ئه‌وه‌ش له‌ سه‌ر
 به‌ردی هه‌لکه‌ندراوی ناوچه‌ی وانی کوردستانی تورکیا. وشه‌که‌ له‌
 په‌له‌ویدا گۆرا و بووه‌ «دپیره‌ dipiri» و ئه‌وجا ده‌بیر و ئافێستا له‌

فارسیدا بهو شیویه ماوه ته وه. وشه که، سۆمهری - ئه که دی - بابلی -
 ئارامی - عارهیی - هه خامه نشی - په هله وییه و له هندیدا «lipi و
 dipi» یه «ل. 109, 110, 111 له فرهنگ ایران باستان». له زمانی
 کوردیش، وهک پروونی ده که یه وه دابرا.

ئهو باسه ی که بۆی ههیه درێژه بکیشی کورت ده که مه وه و ده لیم
 ئافیس تا به هه موو که مو کوریه کانیه وه قامووسی لقى ئیرانی گه له
 ئاریه کانه و که له پووړیکه لیی ده وه شایه وه بۆ ئهو هه موو گه لانه ی ئهو
 لقه به به رفره وانی بمینی، جا کوردی بی یا بلوچی یا فارسی یا
 هه رچییه کی تر بی، له گه ل سهرنجدانی جیاوازی ریکه وت و هه لکه وتی
 په یوه ندی هه ر یه کی له و زمانانه به ئافیس تا وه، چونکه به شی ئهو زمانانه.
 وهک ده رده که وئ، له و په یوه ندیه دا جیاواز بووه.

ئهو ی جینی داخه، وهک ده رده که وئ، زانیاری برا عاره به کان له سهر
 ورده کاری ئافیس تا و رۆلی ئافیس تا له باره ی فهره هنگی ئیرانی کونه وه،
 که کورد یه کیکانه، هه روه ها له باره ی ناوه پړۆکی ئهو په یامه وه که
 زه رده شت له و کتیه دا گه یاندوویه تی، به شی ئهو ناکا ویتیه کی پروونی
 هه بی. بۆم ده رکه وتووه که دووهم خه لیفه، له بهر زانیاری فره وانی له
 سهر هه ندی ئاماژه ی قورئان، یارانی زه رده شتی به ئه هلی کتیب
 دانه ناوه. کتیبی ئافیس تا باسی یه کتاپه رستی و قه یامه ت و زندووبوونه وه
 ده کا و مزده ی به هه شت ده دا و هه ره شه ی دۆزه خ ده کا و ئه وه ش بۆ
 ئه وانه ی خویندنه وه یان بۆ ئافیس تا هه یه، پروون و ئاشکرایه و له
 بازنه کانی ده ره وه ی خویندنه وه شیدا زاتراوه و ته نانه ت کتیبی «ئه لا» ی
 عه باس مه حموود عه قاد له لاپه ره ی 88 یدا ده لی:

«مه جووسه کانیش وهک میسریه کان باوه ریان به قه یامه ت بووه.
 هه روه ها باوه ریان به پاداشت و سزای رۆژی قه یامت هه بووه. به لام

باسی زندووبوونه وه و کۆتایی دنیا و رۆحبه بهردا هاتنه وه یان بۆ رۆژی قه یامهت کردووه» له مه دا وا ده رده که وێ که میسریه کان باوه پریان به ژانی قه یامهت هه بووین به لام باسی کۆتایی دنیا و رۆحبه بهردا هاتنه وه یان نه کردی.

دواتر له هه مان لاپه رده ده لێ:

«جوله که کان باسی شه یانین له پێش دیلکردنیا یا پێش بوونیا له نیوان رووباراندا نه کردووه. دواي ئه وه ی به «اهرامان» ی مه جووسیانیا چواندووه که نیشانه ی شه ر و خراپه کارییه، ئه و جا باسیان کرد»

پنشتهر له گوڤاریکی ئیسلامیدا. پیم وایی سه ر به وه زاره تی ئه وقاف بوو، به ر له چه ند سالیکی خویندمه وه، مه سه له ی زندووبوونه وه له لای جوله که کان تا رۆژگاری دانیال بیغه مبه ر بلا و نه بیۆوه. که چی ده بینم مامۆستا عه قاد له لاپه ره 112 ی ئه و کتیهیدا ئه مه ده لێ:

کتیه ئیسرایلیه کان باسی قه یامهت و زندووبوونه وه یان تیدا نه بووه و زه مینی ژیره وه یا بیر یا «شیول» ئه و هه لدیره قووله بووه که هه تیوان له دواي مردنیا پهنای بۆ ده بن و ئیدی لێ ده رباز نابن و «ئه وه ی به ره و هه لدیر دابه زئ سه رناکه ویتته وه» و هه ر راست دواي ئه وه ده لێ:

«یه که م ئاماژه بۆ رۆژی «که یوم - زندووبوونه وه» له ئیسحاحی بیستو چواره می کتیبی «ئه شعیا» دا هاتووه که له سه ده ی سییه می پێش زایندا ژیاوه.»

له کۆتایی لاپه ره ی ناوبراودا ئه مه ش ده لێ:

له ئیسحاحی دوانزههه می کتییی دانیالدا ئاماژهیه کی تر بۆ زندووبوونهوه و دادگای قه یامهت کراوه و ئه مه یان له ئاماژه کانی پێشتر ئاشکرا تره و ده لێ: «زۆر له وه که سانه ی له ناو خاکی زه ویدا راکشاون، به خه به ر دیته وه. هه ندیکیان بۆ ژبانی هه می شه یی و هه ندیکیان بۆ سه رشووری و شه رمه زاری هه می شه یی». له سه ره تای لاپه ره 113 دا ده لێ: «میزووی ئه م پێغه مبه رایه تییه بۆ کۆتاییه کانی (پیم وایی ناوه راستی راسته چونکه کۆتایی هه له ی چاپه، یا ده بی سآله که 195 پ ز بی. م.م) سه ده ی دووه می پێش زاین، سآلی 195 ی پێش زاین ده گه ریته وه. پێشتر پاداشت و سزای ئیسرائیلییه کان ده درانه پآل دوژمن...»

له قسه ی شاره زایان وا ده رده که وێ کاریگه ری باوه ری ئافیتا له باره ی قه یامهت و زندووبوونه وه وه، له سه ر جووله که کان هه بوویی چونکه له ده می بآو بوونه وه ی ئایینی زه رده شتدا ئه وان له بابل دیل بوون و کۆرشی هه خامه نشی که سآلی 539 پ ز بابلی داگیر کرد، ئازادی کردن.

به لام ناوانی لایه نگرانی زه رده شت به «مه جووس» چیرۆکیکی کورتی هه یه و روونی ده کاته وه: لایه نگرانی زه رده شت و ئه وان ه ی باوه ریان به دینه که یان هه بوو به «موغ» ناو ده بران و یۆنانیه کانیش به پتی ده ربڕینی وشه رۆژه لآتییه کان و پێوانه ی خویان له گۆڕینی وشه دا کردیانه «ماگیوس» و ئه مه ش گۆرا و بووه «مه جووس». لایه نگرانی زه رده شت به شیوه یه کی گشتی ناویکی تریان هه یه و هه موویان ده گه ریته وه و به تاکه کانیان نساگوتری. ئه وان به خویانیان ده گوت «به دینان» واته خاوه نی ئایینی راست و ئه لف و نوونی «به دینان» نیشانه ی کویه. ناویکی تریشیان هه یه که به لای خویانه وه ناسنامه یان باشت زه رده خا، ئه ویش «مه زدییه سنا» یه. ئه م وشه

تیکه له ش واتای «مه ز دپه رست» ددها و به رانیه ره که شی
«دیویه سنا» یه، که ده کاته شه یتانیه رست.
ئه وه کورته یه ک بوو هه ر ده بوو بگو ترئ تا باب ته که له تاریکی بیته
ده ری.

ماده‌کان یا میدیه‌کان - باوبایرانی کورد، له باکووری رۆژه‌لاتی ولاتی ئیران نیسته‌جی بوون و سنوور به سنووری ولاتی پارسه‌وه بوون که کهوتبوونه لای باشووریانه‌وه. یه‌که‌م پاشای ئاشووری که ناوی ماده‌کانی له نووسیندا هیناوه شه‌لمانسه‌ری دووهم بوو که سالی 844 پ ز سه‌رزهمینی ماده‌کان (کوردستانی ئیرانی ئهم‌ڕۆ‌ی داگیر کرد و دواتر، دوا‌ی هه‌وت سال دیسان داگیری کرده‌وه و له هه‌واله‌کاندا به - Made Madai ناوی هیناون. له سه‌رده‌می شه‌مس ئادادی چواره‌میشدا، که کو‌ری شه‌لمانسه‌ری ناوبراو بوو، ناویان هاتووه. دوا‌ی ئه‌وه، ئه‌داد نیراری سییه‌م سالی 810 پ ز داگیری کردن و تیکلات بلیسه‌ری چواره‌م که به شه‌رکه‌ر ناوبانگی هه‌بوو، سالی 744 پ ز ولاتی لئ داگیر کردن. سه‌رجۆنی سییه‌میش سالی 722 پ ز چووه سه‌ریان و ماده‌کان له‌و سه‌روبه‌نداندا خۆیان له حکوومه‌تیکی ریکوپیتکدا یه‌کنه‌خستبوو تا دیاکو «دیکو» یۆنانه‌کان به Deikos ناویان ده‌برد، سالی 713 پ ز بۆی هه‌لکه‌وت و ده‌وله‌تیکی پیکه‌یتا و «هه‌مه‌دان» ی کرده پایته‌خت و ئه‌وه‌ش تا ئه‌و ده‌مه، یه‌که‌م ده‌وله‌تی هه‌موو گه‌له ئیرانه‌کان بوو. سییه‌م پاشای ماده‌کان Hovakhshtra هه‌وه‌خسترا که یۆنانه‌کان به Cyaxares ده‌ریانده‌بری، یه‌کێ بوو له گه‌وره شه‌رکه‌ر و داگیرکه‌ره‌کان و زۆر له ولاته دراوستیکانی خسته ژێر ریکیفی خۆیه‌وه تا له سالی 612 پ ز توانی به هاوکاری بابلیه‌کان نه‌ینه‌وا‌ی پایته‌ختی ئاشووریه‌کان داگیر بکا و ناوی ئاشووریه‌کان له تۆماری ده‌سه‌لاتدا بس‌رپه‌هه (خاوه‌ن تاریخ زبان فارسی، سالی 610 ی پ زی گو‌تووه). دوا‌ی ئه‌م داگیرکردنه، ناوی ماده‌کان و ئیرانه‌کان بلاو بووه‌وه. ئه‌و پاشایه‌ مرد و

سالی 584 پ ز ئو کورەى جینی گرتەووە که لە نووسینی بابلییەکاندا بە «Ishtovygo»¹ ناوی براوە و (لە یونانیدا Astyago)یان پێ گوتوووە. لە سەردەمی ئەمدا، بە دەستی کۆرشی گەورە که کچەزای ئاستیاگ خۆی بوو، دەوڵەتی ماد کۆتایی هات. کۆرش سالی 539 پ ز بابلی داگیر کرد (فرهنگ ایران باستان ل 103 - 106).

پاشاکانی ماد، هیچ شوێنەواریکی نووسراویان بە زمانی خۆیان جی نەهێشتوووە تا بیکەینە بەلگە و خەسلەتەکانی ئەو زمانە دەستیشان بکەین که لە سەردەمی ئەواندا لە ناو تاکەکانی گەلی ماد یا کورد باو بوو و جگە لە هەندێ ناوی پاشاکانیان که لە نووسراوی میللەتانی تردا باسیان هاتوو، هیچیان لێ بەجێ نەماوە. لێرەووە ئەو بڕیارە زەحمەت دەبێ چەند پەيوەندی لە نێوان زمانی کوردی و ئافیسیتادا هەبێ یا تا چ ئاستیک دەقاون، هەندێ لە زاناکان بۆ ئەو دەچن که ئەو ناو کەمانەى میدیەکان پەيوەندیان بە زمانی ئافیسیتاوە نییە و دەلێن دەقاونەق نین. لەوێشدا زیدەرۆیان کردوووە که گوتووینانە زەردەشت بەخۆی خەلکی ناوچەى باکووری پۆژەهلانی ئێران بوووە که ئافیسیتای لێ دەرکەوتوووە و بەوێش پێناسەى میدیان لێ سەندۆتەووە. بەلام سەرجهمی قسەکانیان هێ ئەووە نییە باوەرێ پێ بکړئ بە تایبەتی لە بارەى رەچەلەکی زەردەشتەووە چونکە بە پێى بۆجوونی کۆنترین

---

¹ . ئەو قسەى هەبێ که ئاستیاگ، هەمان ئەو «ئەژدەهاک»ە بووبێ که کاو «لە راستیدا کۆرش» کۆشتوویتی و بە کۆژانی ئەوێش کۆتایی بە دەسلاتی باوباپیرانی کورد هاتوو و لەوساوە ئاھەنگ بۆ ئەو تیکشکانەى خۆمان دەگێرین. فارسەکان وایان بلۆکێدەووە که ئاستیاگ سێ سەرى هەبوو، دوايش دوو لەو سەرانیان لێ کردە مار بە سەر شانیووە!! ئاھەنگى نەورۆزیش بابەتیکى ئاینى بوو و تیايدا پێشوازی لە پۇجى باوباپیران کراوە و لە سەرى سالدا، بە ئاگرکردنەو، بەرەو بەهەشت بەرێ کراونەتەو. مەن بەشەحال، بە نیازی پێشوازی کردنى رۇجى باوباپیران پێشوازی لە نەوروز دەکەم و بەرێی دەکەم ح.ک.

میژوونووسانی ئەو گەلانی که به دواى یه کدا هاتوون، زهردهشت خه لکی باکووری رۆزاوای ئیرانه و له ناوچهی «رې Regha» ی کۆن بووه و ئەوجا کۆچی زهردهشت به ره و ئەو شویتەى که پاشاکەى پەناى داوه و له وى ئایینه کهى بلّاو کردهوه، پى ده چى له رۆزاوای ئیرانه وه بسووی تا رۆژه لاتى، یا باکووری رۆژه لاتى. له بروی به لگه ی ناوه کانیسه وه، ناوی تری میدی که له گه لّ ئەو ناوانه دا ده قاوده قن و له ئافیتادا باسیان هاتووه، وه ک ناوی Koshtaspi که له نووسراوه بزماریه کاند له هه ندی ناوچه ی ئاسیای بچوو کدا هاتووه که شویتە واری تیکلات بلیسه ری شای ئاشووریان بووه بۆ سالی 854 پ ز ده گه ریتە وه. ئەو ناوه هه مان «گوشتاسه پ» ه که له ئافیتادا وه ک پارێزه ری زهردهشت ناسراوه و بۆ سه ده ی هه وته مى پىش زاین ده گه ریتە وه و خه لکانی تریش له هه خامه نشیه کانی دواوایى به وه یان زانیوه، له وانه باوکی داریووشی به که م که 521 پ ز تا 485 پ ز ده سه لاتى هه بووه.

ناویکی گرده بری تر هه یه که ده مه ته قى یه کلایى ده کاته وه، ئەوه ش ناوی باوکی زهرده شته که له گه لّ ناوی دایکدا له عیباره تیکی ئافیتادا هاتووه و ده شی ئاوها وه ریبگێرین: «ئەى زهرده شت پوروشپه و دۆغدۆ و هیره د بازار مه ده (ل 90 مزدیسنا و ادب پارسی) پوروشپه باوکی زهرده شت بووه و دۆغدۆ دایکی بووه و میربه ده کان، پیاوه ئایینه شاره زاکان بوونه. پوروشپه له دوو به ش پتکدی، یه که میان «Pouroush پوروش» ه و به پئی قسه ی زاناکان دوو واتای هه یه، یه کینکیان «پیر» ه. وشه ی پوروش کورت کراوه ته وه و گۆراوه تا به و واتایه بۆته «پیر» ی کوردی و فارسی. واتای دووه می، رهنگی تیکه لّی رهش و سپیه و ئە گه ر ره شه که ی زال بى، له عاره بیدا ده بیته «اده م» و ئە گه ر سپیه که ی زال

بئ، له عاره‌ییدا ده‌بیته «اشهب». سه‌رجاوه‌کان له ئاستی چاره‌نووسی
 ئه‌و وشه‌یه‌دا به‌و واتایه، بئ ده‌نگن و نالین به‌ره‌و چی گوراوه، چونکه
 هاوشیوه‌ی له زمانه‌ ئیرانییه‌کاندا نازانن که خه‌ریکین و ئه‌گه‌ر کوردیان
 بزانییا ویتیه‌کی زنده‌وویان ده‌ست ده‌که‌وت که وشه‌ی «بۆر» ی
 نیزیکی «سپی بۆر» ی «اشهب» ی عاره‌بییه و «ره‌ش
 بۆر» یش «اده‌م» ی عاره‌بییه، ئه‌وه‌ش روونه که وشه‌ی «بۆر»
 له «بوروش» هه‌و هه‌ک «پیر» نیزیکه، وشه‌ی دووه‌می ناوه‌که، «ئه‌سپ،
 ئه‌سه‌» به‌ که واتای «ئه‌سپ» ده‌دا و زانا‌کان گوتوویانه که هه‌موو
 وشه‌که ده‌کاته «خاوه‌نی ئه‌سپی ره‌ش‌بۆر». جگه‌ له‌وه‌ش ته‌مه‌نی ئه‌سپی
 پیر ئه‌وه‌نده‌ی به‌ ده‌مه‌وه‌ نایی و ئه‌وه‌نده‌ی ماوه‌ته‌وه‌ بایی ئه‌وه‌ نا‌کا بیته
 نازناو. له‌ سه‌ر واتای ئه‌و ناوانه‌شه‌وه، کۆچی زه‌رده‌شت بۆ ولاتی تر، له
 ده‌قی ئافیس‌تادا تۆمار کراوه و باسی ئه‌و ده‌رده‌سه‌ریانه کراوه که به
 ده‌ست که‌سوکاری به‌ سه‌ری‌دا ها‌توون و ئه‌و رییه‌ی به‌و سه‌ر‌ما‌وسۆله‌ی
 زستانه که خۆی و ئاز‌ه‌له‌کانی گرتوویانه‌ته به‌ر، به‌ ری‌ره‌وی زستان
 pareto zemo «په‌ره‌تۆزه‌مۆ» ناوی ها‌تووه. ئه‌و (که‌ی راس‌تییه‌ که kavi
 که‌فی نازناوی ده‌سه‌لاته) جی‌یان نه‌کردۆته‌وه و ناچار بووه به‌ زه‌مه‌ه‌ری‌دا
 له‌ سه‌ر سه‌فه‌ر به‌رده‌وام بئ تا گه‌یش‌تۆته Tosa (دوایی بۆته‌توس).
 هه‌رچۆن بووبی، گه‌یش‌ته ئه‌و جییه‌ی لی‌ی بووه میوان و مایه‌وه و
 ئایینه‌که‌ی تیدا بلاو کرده‌وه و چ پیویست به‌ دل‌ه‌راو‌کی له‌ باره‌ی ئه‌و
 راس‌تییه‌ می‌ژوویه‌وه نا‌کا که له‌گه‌ل ئافیس‌تادا ده‌قاوده‌قه، ئه‌گه‌ر باسه
 می‌ژوویه‌که له‌ باره‌ی کۆچه‌که‌وه راس‌ت بئ، بۆچی ده‌بی ناوی ئه‌و
 شویتنه‌ی لی‌یه‌وه رۆیش‌ت درۆ بی؟ ئه‌و زانا‌یانه‌ی که زه‌رده‌شت بۆ
 ماده‌کان ده‌گیرنه‌وه به‌و لایه‌دا دایده‌ش‌کینن که زمانی نووسینی ئافیس‌تا
 زمانی ئه‌و بووبی، واته‌ ئه‌و ولاته‌ی که تیدا به‌روه‌رده بووه، چونکه ناشی

که سیکي رېښنگ بگاته لوتکه‌ی دهربرین به پټوانه‌ی ټهو سهرده‌مانه‌ی که له ټافټستادا هه‌یه. ټه‌گهر خواونه‌که‌ی زمانه‌ی خه‌لکي تری به کاره‌ینایي ټه‌وه‌ش بیانویه که به هاسانی به‌رپه‌رچ نادریته‌وه چونکه جیده‌ستی هیزمان دیت که زهرده‌ستی ناچار کرد ولاته‌که‌ی خو‌ی به‌جی به‌یللی ههر له بهر ټه‌وه‌ی داوای له خه‌لکي کردبوو نه‌فره‌ت له خوو و ره‌وه‌ستی زالم له هه‌ندئ بواری ژياندا بکه‌ن و به دهم گه‌یاندنی په‌یامه‌وه کوچی کرد و ټه‌وه‌نده مؤله‌تی نه‌بوو به شینویه‌ک فیری زمانیکی بیگانه بی په‌یامه‌که‌ی پی بگه‌یه‌نی. له سینه‌ری گوستاسیدا مایه‌وه و ده‌ستی کرد به گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی. ټه‌گهر ټهم به‌لگانه ټه‌وانه پنده‌نگ نه‌که‌ن که حاشا ده‌که‌ن، چ به‌لگه‌یه‌کی دی بو پټناسه‌ی ټافټستا له‌مه گرده‌برتر له ټارادا نییه تا باوهر بینن. ټه‌وه‌ی ده‌بی لی‌ره‌دا بگو‌ترئ ټه‌وه‌یه وشه‌ی pareto که ده‌لاله‌ت له ره‌تبوون ده‌کا، له ریشه‌دا «پار par» ه له‌وه تیناپه‌رئ که وشه‌ی «په‌ر» ی کوردی بی که ده‌کاته «ره‌تبوون» ټه‌گهر «تی» ی له پی‌شه‌وه بی بی‌تته «تیه‌ر» ی کوردی. به‌لام «Zamo زه‌مو» کوردی و فارسی لی‌ی هاو‌به‌شن و له فارسیدا «زمستان» ه و له کوردیدا «زمسان و زستان» ه ټه‌وه‌ش به گو‌یره جیاوازی شینوه‌زار و له ههردوو زمانه‌که‌دا «ستان» بو زور وشه‌ی گرنه‌گ ده‌که‌نه پاشکو «ټهم به‌لگانه له منه‌وه‌ن نه‌ک سهرچاوه‌کان»

قسه له باره‌ی ټافټستا و په‌راویزه‌کانیه‌وه کو‌تایی نایه بو‌یه ههر به‌و تایه‌تمه‌ندیانه‌ی سهره‌وه واز دینم، به‌لام له سهر کاریه‌گری و رووداوه‌کانی ده‌ورو‌به‌ری و قسه‌ی زانایان له باره‌یه‌وه به‌رده‌وام ده‌یم و یه‌که‌م جار ده‌لیم زوربه‌ی زاناکان خوراسانی باکووری روژه‌ه‌لاتی ټیرانیان به ولاتی دووهمی زهرده‌شت داناوه، ټه‌وه‌ش دوا‌ی ټه‌وه‌ی ولاتی خو‌ی «ماد» ی به‌جی هیشت. خوراسانیش له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی

سیتیەمی ینش زایندا ولاتی «پارت» هکان بووه و دهولەتی ئەشکانیان تیدا دامەزراندوو. ئەگەر ئەو بۆچوونە ی ئەوان راست بێ، دەسەرداری ئەو دەبێم کە زەرەدەشت و ئافیس تا لە خەوارزم دەرکەوتبێ، بە پای من. لە بارودۆخی کۆچی زەرەدەشتدا، ئەو مەودا دوور و درێزە و بەو چلە ی زستانە لە ولاتی مادەو لە توانای خیزانێکی دەرکراو بە دەرە. مەودای نێوان ولاتی کورد و خەواریزم لە سەر نەخشە پێوا و بینیم، لە گەل سەرنجدانی رینگای پاشایانە دوو جار لە درێزایی نەخشە ی عێراق درێژترە و نەخشە نە پێچی تێدا یە نە هەوراز و نشێو یا شیو و شاخ، بەلام رینگا هەموو ئەوانە ی تێدان. مەوداکە بۆ خوراسان نیو ی مەودای خەواریزمە و ئەمەش وا دەکا کە پە یوهندی نێوان ئافیس تا و فەرەهنگی ئێران پتەوتر بێ.

گوتمان پاشاکانی ماد چ نووسراویکیان لە باش خۆیان جێ نەهێشتوو و زمانیکیش دەقیکی وای نەبێ دەستووری زمان و دەربرینی بپاریزی بۆ ی هەیه بە درێزایی رۆژگار و بە هۆی دووری خێلەکانی لە یە کترەو، لقوبۆی شیوەزاری لی بکەوئەو بێ ئەو ی پێوانە یەکیان هەبێ لە کات و دووری شیوەزارەکان لە ریشە ی خۆیانەو، بۆ ی بگەرێنەو و جگە لە ئافیس تا هێچی ترمان نییە بۆ ی بگەرێنەو بۆ ئەو ی بزانی زمان ی مادە کوردەکان، لە رووی شیکردنەو و جوړەو چ گۆرانکارییەکی بە سەردا هاتوو و لە ماو ی ئەو بیستوپینج سەدە یەدا چۆن گەشە ی کردوو. ئەگەر ماو یە ک ئافیس تا لە بیر بکەین، دوو سەرچاو ی ترمان هەیه کە بۆ ئەو بشین بکری تە پێوانە بۆ زانیسی رادە ی ئەو گۆرانکاریە چاوەر وانکراوانە ی کە لە سەردەمی مادەکانەو بە سەر زمان ی کوردیدا هاتوو. ئەو دوو سەرچاوانەش پارسی هەخامەنش ی و پەهلەوین: فارسی سەردەم کە سەرچاوە کە ی پارسی هەخامەنش ییە ئەوئەندە لە رەگی خۆ ی

دوور كهوتوتهوه، خهريكه ليكچوون له نيتوانياندا نه ميټنځي. هه خامه نشي زور له ثاقيستاوه نيزيکه، چونکه سهردهميان له يه کهوه نيزيک بووه، زوريش له فارسي سهردهمهوه دووره چونکه سهردهميان زور له يه کهوه دووره و ته گهر په هله وي له نيوان فارسي کون «هه خامه نشي» و فارسي ناوه ندي و تازه نه بوايه ته پرديک، جياوازي نيوانيان ته وه نده زور ده بو له هيچ بچوونیکدا جي ني ده بو. له شوينه واره تومار کراوه کاني هه خامه نشي، که مي له 400 وشه پتر ماوه ته وه، ته وهش بو روونکر دنه وهی زور لايه ن بهش ده کا: يه کهميان و گرنگترينيان ته وه يه زماني ثاقيستا جياوازي له گهل فارسي کوندا هه يه و يه ک نين. دووميان ته وه يه که نيزيکايه تي نيوانيان، ته و دهر فته ده دا که بو هه ندي وشه و دارشتن بو هه خامه نشي ونبوو بگه ريينه وه. سييه ميان، له ماوه يه کي ريژه يي کورتي ده سه لاتي سلوکيدا گورانکاريه کي گه وره و شيويکي قول كهوته ريزمان و شيکاري فارسي کونه وه چونکه په هله وي دواي سلوکیه کان به شيويه ک دهر کهوت که زور له هه خامه نشي و ثاقيستا جياواز بوو و په هله وي هاوکف و دهسته خوشکي فارسي ناوهنجي بوو و ده کرا فارسي له گهلدا پيوانه بکري چونکه فارسي ناوهنجي له سهردهمي سلوکيدا و له ماوه ي ده سه لاتي ته شکانيه کاندا شينوازي نووسيني هه بوو. ته وانهش مه سه له گهلينکن پتيويستيان به ليکولينه وه هه يه و ليړه دا جي ناييته وه، بويه ههر به وه نده ده سبه ردار ده بم که له و چهند ديړه ي سهره وه دا باسم کرد، ته وهش بو ته وه ي بگه مه ته و ته نجامه ي که کوردی، له گهل ته وه شدا به هو ي نه بووني سهرچاوه ي نووسراوه وه، له سهرچاوه ي تومار کراوي خو ي دابراوه (به و حسيته ي که ثاقيستا کوردی نه بئ)، پيوانه کاري ته و مافه ده دا به جوړي بير له بنه ماي کوردی بکهينه وه که به قه دهر گونجاني فارسي کون له گهل بنه ما که يدا بگونجي

و ئەو سەرنجەشی بۆ زیاد دەکەین کە کوردی بۆی ھەلنەکەوتوو، پەيوەندی بە سەرچاوەی خۆیەو بەمینی، وەک بۆ فارسی ھەلکەوتوو، ئەوێش راستییە کە یارمەتی توێژەرەو دەدا کە لە گەڵ کوردیدا، کە میژوو ماوەی 25 سەدە غەدری لێ کردوو، بە وێژدان بن، ئەگەر کیشانە و پێوانە بکەین دەبینین ئەوەندە کوردی بە ئافستاو وابەستە، فارسی نوێ بە فارسی کۆنەو وابەستە نییە و بەلگەی سەربارێشمان بۆ ئەم بۆچوونە ھەیە کە پەيوەندیان لە پرووی زمانەوانی و شیکارییەو پرد لە نێوان کوردی و ئافستادا دروست دەکا.

لەوانە، پاشگری «نات» لە ئافستادا کەرەسە یە کە ناو دەکاتە ناوی واتا (اسم المعنى). شێوەی ئەمە لە فارسیدا نییە بەلام لە کوردیدا ھەیە و لە شێوەدا لێسی نێزیکە و لە ئەرکدا وەک یەکن، ئەوێش ناوی واتایی «ئەتی، ایەتی، تی». ئەو پاشگریکە سێ شێوەی ھەیە و پەيوەندی بە پێکھاتە ی ئەو وشە یەو ھەیە کە لە پرووی ریزمانییەو پێشی دەکەوێتەو. وشە ی «ئامر، تات» لە کوردیدا دەگۆرێ و دەبێتە «نەمرايەتی، نەمرەتی» بە واتای نەمریی. «ئە ی وشە ی یە کەم بۆ نەفیە و لە دوومدا «نە» بەرانبەریتی و «مر» لە ھەردوکیاندا مردنە و «ئەمر، نەمر» دەبنە نەمردن. ئەوجا «تات» لە یە کەمدا و «ایەتی، و ھەتی» بۆ جیاکردنەو ھە و واتاکە دەبێتە «نەمریی، نەمردن - نامردن». لەم دەرڤەتەدا ئەو دەلیم کە ئەو «ئە ی نەفیکردنە لە ئینگلیزیدا ھەیە: sexual و asexual ھە تریش زۆرن و لە سەردەمی پێش دابەشبوونی خێلە ھند و ئەوروپییەکانەو ھاوئەو. بەلام ناتوانم سەرم لەو سۆر نەمینی کە ئەو «ئە ی لە عارەبیشدا لە سەر شێوە ی «افعل - ئەفعلە» دەسبەردان دەگە یەنی، وەک «افلس - ئەفلەسە» و «اعذر - ئەعذرە» و بیانوو بە دەست

پیاوه وه ناهیللی. ئایه ئه مه ریکه وته یا دراوسیتی سامی و ئاری
کاریگه ریی خۆی هه بووه؟

نمونه ی تریش له سه ر پاشگر که هاوشیوهیه، ئه وهیه که زۆر وشه ی
ئافیتسا له فارسیدا نین که چی له کوردیدا هه ن، وه ک وشه ی «pasu»
په سه و» به واتای مه ر که له فارسیدا نییه و له کوردیدا له سه ر
شیوه ی «paz په ز» هه یه. له لاپه ره 305 و 306 ی «فرهنگ ایران
باسستان» دا. پور داود ده للی: وشه ی vareghan فارینان له
کوردیدا «پاله وان» هه وهش ناوی په له وه ریکی گۆشتخۆره که له باز
بچوو کتره و وشه ی له و بابه ته له فارسیدا نییه.

له باره ی «فارینان و پاله وان» هه وه، ده بی ئه وه بگوتری که دهنگی «v»
له ئافیتسا دا، له گه ل تیپه ربوونی کات، له کوردی و فارسی و زمانی تردا
گۆراوه و بۆته چه ند دهنگیکی وه ک «ب»، «ر» یش بۆته
«ل»، «غ» یش بۆ دهنگی تری وه ک «ز» و «ز» ی فارسی، له زۆر
وشه دا و لی ره به پیتی دهستووری دهنگگۆرین گۆراوه. «و» بۆته
«فارغن» و «پاله وان». له ئافیتساییدا دهنگی «ل» هه ر له بنی نییه و
له هه خامه نشی و په له ویدا به ر چاو ده که وی و پی ده چی دواتر
په ربیته ناو زمانی کوردی و زمانه ئیرانییه کانی تره وه. ته نانه ت شاخی
«برز» ی باکووری تاران له ئافیتسا دا به «Hara berezaiti» هاتوه و
له کوردیدا وه ک خۆی ده بیته «هه ره به رزایه تی» و له فارسیدا
وه رگێرانی له و شیوه یه نییه.

نمونه ی وشه ی «haurva هورفه» به واتای «ته واو، بی که موزیاد» ه و
ئه مهش ئافیتساییه و ویتیه کی له کوردیدا ماوه به هه مان وانا. ئه وهش
وشه ی «ئیرۆ» یه. لابرندی وشه ی «ه» له سه ره تای وشه ی کوردیدا
دیاردیه کی باوه و گه للی جار ده بیته هه مزه و به و پیتی، ئه و وشه یه

دهيښته «aurva» و «v» ده‌گوتری و ده‌يښته «و». ټووش به يښی ده‌ستوورنکی تری ده‌نگ و نيزيکايه‌تی نيوان ټو و شه‌يه و «ټيرو» دا. وشه‌يه‌ک که ته‌مه‌نی سې هه‌زار سال بې ټووه‌نده‌ی هه‌ر به سه‌ردا دی و ټو و شه‌يه له فارسي‌دا نييه.

هه‌روه‌ها وشه‌ی «vizm» که به واتای «خزم» دی، به پټی گورښی ده‌نگی «v» بو ده‌نگی تر له بابته ټيرانيه‌کاندا، له کورديدا بوته «khizm». ديتيشمان چوڼ «قشاسپ» گورا و بووه «گشاسپ». وينه‌ی ټم وشه‌يه‌ش له فارسي‌دا نييه.

وشه‌ی «azan ټه‌زن» به واتای «خور» له ټافيتادا هه‌يه و له کورديدا بوته «گزنگ» به واتای تيشکی خور له کاتي به‌يانيدا و هيچ شتيکی تر، جگه له خور، بو روښنايی به‌کار نه‌هاتووه. له وينه‌ی ټمه‌ش له فارسي‌دا نييه.

له وشه‌ی «uzayeirina» ټافيتادا که خوراواوون ده‌گه‌يه‌نی، سه‌ره‌تاکه‌ی «uz ټه‌ز» هه‌مان وشه‌ی «وزه» ټی کوردي سه‌رده‌مه و واتای وزه‌ی به‌رزکردنه‌وه ده‌دا و له ټافيتادا به هه‌مان شټوه‌يه و له فارسي‌دا بوونی نييه.

«shapik» چاکه‌تيک بووه گه‌نجی زه‌رده‌شتی، کاتي گه‌يشټوونه‌ته ته‌مه‌نيکی دياریکراو له به‌ريان کردووه. ټم وشه‌يه به هه‌مان واتا و شټوه له کورديدا هه‌يه به‌لام چ په‌يوه‌ندي به رنورپه‌سمی ټايینی زه‌رده‌شتيه‌وه نييه، چاکه‌ت و براه‌وه. ټمه له فارسي‌دا نييه و نه‌بوونی زور سه‌يره.

وشه‌ی «دختر» ټی فارسی که له ټينگليزیدا «daughter» به‌رانبه‌ريټی له زمانه ټيرانيه‌کاندا «Dughdu» بووه و ناوی دايکی زه‌رده‌شته و

ئىمە لىنى بىن بەشىن و جگە لە ناوچەيەكى بەرتەسك كە «دۆت»
بەكار دىتن، بەكارى ناھىتىن.

وشەي «rapithvina راپثىنا» لە ئاڧىستادا دەكاتە كاتى نيوەرۆ و چى
دى، نە لە كوردیدا بەكار دەھىندرى نە لە فارسیدا، بەلام لە كوردیدا
وشەيەكى تر ھەيە كە «فراقىن» ە و دەكاتە ژەمى نيوەرۆ و نيزىكايەتى
لەگەل ەو وشەيدا ئاشكرايە:

راپثىن	كاتى نيوەرۆ
فراقىن	ژەمى ناخواردنى نيوەرۆ

ئاشكرايە ونبوونى يەكەم لە كوردیدا، ەك وشەي «ئەز ئايەرىنە» كە
كاتى ئاينىيە و بە ژمارە پىنچە، بۆ ونبوونى ئاينى زەردەشتى
دەگەرپتەو.

دەشى بەو جۆرە وشانە درىژە بە لستەكە بدەين بەلام ئەو بە پىويست
نازانين و لە گوڭشەيەكى ترەو دەروانين كە ئەو ەش گوڭرىنى دەنگە لە
وشە ئىترانىيەكان و زۆر وشەي سەر بە ئاڧىستا، دەبينين ھەندى لە
دەنگەكانى خۆيان لە وشە كوردىيە ھاوشىوكانياندا پاراستوو، ئەو ەش
بە پىچەوانەي فارسىيەو. يەكئ لەو وشانە «zrayah زەريە» يە بە واتاي
زەريا و لە كوردیدا بۆتە «زەريە» و لە فارسیدا بۆتە «دەريا».
وشەي «zamatar زاماتەر» كە زاوايە، لە كوردیدا بۆتە «زاوا» و لە
فارسىشدا «داماد» ە. وشەي «asu» ى ئاڧىستايى بە واتاي مامز لە
كوردیدا بۆتە «ئاسك» و لە فارسىشدا «اھو». وشەي «مسيە» ش بە
واتاي ماسى، لە كوردیدا «ماسى» يە و لە فارسیدا «ماھى» يە.

وشه‌ی «vahrka قه‌هرکه» له ئافیتستادا گورگ ده‌گه‌یه‌نئ و ئیستا گوندیک له نیزیکی هه‌ولتیر به ناوی «به‌حرکه» هه‌ه‌یه. ئه‌و وشه‌یه گۆرا و له هه‌ردوو زمانه‌که‌دا بووه گورگ، به‌لام شیوه‌زاری زازایی کوردی «ف» ه‌که‌یان ه‌یشتوته‌وه به «verg قه‌رگ» ده‌یلین. ته‌ماشای لاپه‌ره 2ی به‌ربانگی ژماره 7 بکه که له ستۆکهۆلم ده‌رده‌چئ.

به‌لام وشه‌ هاوبه‌ش و هاوشیوه‌کانی کوردی و فارسی، ئه‌وانه‌ی سه‌رچاوه‌یان بۆ ئافیتستا ده‌گه‌ربته‌وه، ئافیتستایه‌کان زیاتر له کوردیی‌هه نیزیکن نه‌ک فارسی، ئه‌وه‌ش له به‌ر دوو هۆ که که‌می تیشکم خسته سه‌ریان به‌لام دوو پانکردنه‌وه‌ی بی سوود نیه:

هۆی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه به‌لگه‌ سه‌پاوه که زمانی فارسی له‌گه‌ل زمانی ئافیتستادا جیاوازه، به‌لام بۆ زمانی کوردی ئه‌وه نه‌سه‌پاوه.

هۆی دووهم ئه‌وه‌یه ب‌یغه‌مبه‌ری ئافیتستا کورد بووه و له پ‌یناوی بلاو‌کردنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌یدا، بۆ ده‌ره‌وه‌ی هۆزه‌که‌ی خۆی کۆچی کردووه.

ئه‌گه‌ر له خراپ‌ترین حالدا به‌سپ‌یندرئ که زمانی ئافیتستا له زمانی کوردی جیا‌یه و زه‌رده‌شتیش پیاو‌یک یا په‌یامبه‌رب‌کی ناکورد بووه، ئافیتستا هه‌ر وه‌ک که‌له‌پوور‌یکی کراوه‌ی هه‌موو گه‌له‌ ئیرانییه‌کان ده‌مین‌یت‌ه‌وه و قامووس‌یکه هه‌ر یه‌که له‌و گه‌لانه‌کانی که‌موک‌وری و له خۆیدا ده‌بینئ په‌یوه‌ندییه که‌له‌پوور‌یه‌کانی لاسه‌نگ بکا، بی مروه‌تییه بۆ گه‌ل‌یک ده‌سه‌بردار‌ی ئه‌و که‌له‌پووره ده‌وله‌مه‌نده بی و بۆ خه‌لکان‌یکی ل‌یگه‌رب‌ئ که به‌رو‌گری نین، یا هه‌ر به هه‌وه‌س ده‌سه‌بردار‌ی به‌شه‌که‌ی خۆی بی.

فارسی، له رب‌ئ ده‌سه‌لات‌ی ده‌وله‌تی و ئاین‌یه‌وه ده‌سه‌لات‌ی کوردی ویران کرد و بۆ یارسه هه‌خامه‌نشیه‌کان گواستیه‌وه و تا ئه‌ندازه‌ی زه‌وت‌کردن

بۆ بهرزه وهندي خۆی دهستی به سهر ئافیتادا گرت و بۆ
 ههخامهنتشیه کانی گواستهوه و له ئافیتاوه پله و پایه یه کی وای
 له دهسهلات و خۆریکخستن بو خوی دابین کرد گه یاندیه ئه وهی بجیته
 ریزی سهروهت و که ره سه ی هرسکردنی خۆراکه وه چونکه فارسی تا
 ماوه ی پتر له دوو سه د سال له دوا ی پروو خانی ده وله تی کورده ماده کان
 و ده سه لات ی ههخامهنتشیه کان به روگری ده سه لات و ئاین بوو و
 هه رچییه کی له باره ی ئاین و دنیا له ئافیتادا هه بوو به گویره ی
 بهرزه وهندي خۆی گواستهوه و له گه ل فارسی «پارسی» له و ماوه یه دا،
 وه ک عاره بی و قورئان یه کسان بوون و هیچ شا و میر و وه زیریک یا
 سه رکرده و پاریزگار یکی ناو ده سه لات و هیچ موبه د و هیربد و زوت و
 ته تریات و که سی تر له پیاوانی ئاین نه بوو فارسی سهر به ده سه لات ی
 شاهنشا نه بی و هه رچییه کی ده نووسی یا ده یگوت یا ده یخویند یا به
 وانه ده یگوته وه یا جار ی بۆ ده دا، هه مووی، پیاو و گوته و رپوره سم،
 ملکی فارسی کۆن بوون. ته نانه ت دوا ی ئه وه ی نه گبه تییه که ی
 ته سه کهنده ر پرووی له ههخامهنتشیه کان کرد و خاوبوونه وه ی شارستانه تی
 پارسی له سه رده می ده سه لات ی سلوکیدا لیکه وته وه و هه رچییه کی له
 ده سه لات و ئاین ی کۆن مابووه به شتوازی پارسی دارپژران و به شانازی
 پارسی ده ژمیردران. ئه و جا نۆره ی په هله وی هات که زمانی ده سه لات ی
 ته شکانییه کان بوو و تیکه له یه کی پارتی «زمانی خوراسان، ولاتی
 ته شکانییه کان» و ئافیته یی پارسی «ههخامهنتش» بوو و ده فری بوو بۆ
 که له بووری ئیرانی و ماوه ی چوار سه ده ره و لی گواسته نه وه ی دیت تا له
 چاره کی یه که می سه ده ی سینییه می زایندا گه یاندیه ده ست فارسه
 ساسانیه کان و ماوه ی چوار سه ده ی پیش هاتنی ئیسلام، فارسی ناوهنجی
 بووه به روگری هه موو شارستانه تی ئیران.

ئەگەر لە سەر گێترانه‌وه‌ی پرووختانی دەسه‌لاتی ساسانی بوه‌ستین یا تا ئەو
 دەمه‌ی، دوو سه‌ده‌ دوای فەت‌ح‌ی ئیسلامی، که فارسی هێزی به‌ به‌ردا
 هاته‌وه‌ به‌ دوایدا بچین، ئەنجام هەر یه‌کیکه‌ چونکه‌ ره‌گه‌زی فارسی به
 خۆ و به‌ زمانه‌ فارسییه‌ نوییه‌ که یه‌وه‌ وه‌ک نوینه‌ری شارستانه‌تی ئێران
 به‌ به‌ر‌و‌گ‌ری ئه‌و شارستانه‌تییه‌ مایه‌وه‌ و زمانی کوردیش تا دوای هه‌زار
 سالی بێ خاوه‌نی، له‌ پرووی سیاسی و شارستانه‌تی و ئابوورییه‌وه‌ نه‌یتوانی
 ململانیی زمانی فارسی له‌ سەر میراتیکی ونبوو بکا که چرنۆکی
 ده‌سه‌لاتداری تێدا چینه‌درابوو. وه‌ک چۆن کورد له‌ گۆشه‌ی
 له‌بیرچوونه‌وه‌دا مایه‌وه‌، «کوردی» ش وه‌کی خۆی، له‌ په‌ناوپه‌ستی
 پشتگوێخستندا مایه‌وه‌. له‌ پرووی زمان و شارستانه‌تییه‌وه‌. به‌ هیچ جو‌ری
 مه‌ترسی له‌وه‌دا نییه‌ وه‌ک ده‌بیستین هه‌ندی له‌ میره‌ کورده‌کان دوای
 له‌ناوچوونی ده‌سه‌لاتی ساسانی هه‌ستی هه‌سانه‌وه‌یان کردووه‌ و وه‌ها بووه
 که به‌پیره‌وه‌چوونی کورد بۆ ئیسلام و باور پنه‌ینانی راستگو‌یا‌نه‌ بێ و له
 پیناویدا قۆلی هه‌لم‌الیه‌ی و ئیسلام له‌و باوه‌ره‌ دووری ب‌خاته‌وه‌ که له
 رینه‌رسمه‌ ئاینه‌کاندا ئەوانه‌ی ده‌گوته‌وه‌ که سه‌رچاوه‌یان له‌ ئافیه‌ستاوه
 بوو و به‌ ره‌فتار و گوته‌یش خواپه‌رستی زه‌رده‌شتیان له‌ بیر کردبوو و
 دووریش نییه‌ به‌ هۆی دا‌برانی دوانزه‌ سه‌ده‌وه‌، میژووی خۆشی له‌ بیر
 چووبی و به‌ هۆی نه‌بوونی شوینه‌واری نووسراوه‌وه‌ که به‌ر چاوی کورد
 که‌وت‌بێ پێ ده‌چی نه‌خوینه‌واری هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی له‌ کورد
 گرت‌بێ چونکه‌ په‌یوه‌ندی به‌و ئه‌رکه‌ ئاینی و دنیا‌یا‌نه‌وه‌ نه‌بووه‌ که له
 باره‌ی به‌ نووسین و رۆشن‌بیرییه‌وه‌ بووبی و هیچ جینی گومان نییه‌ که
 یادی ماده‌کان ماوه‌ی دوانزه‌ سه‌ده‌ له‌ بیره‌وه‌ری کورددا ماوه‌ته‌وه‌ و له
 سەر زاران، له‌ نه‌وه‌یه‌که‌وه‌ بۆ یه‌کیکی دی گوازاوه‌ته‌وه‌ له‌ کاتیکدا له
 میژووی دانپێدانراوی سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا که پره‌ له‌ داستان، ته‌نها

ناوی شای فارسه کان و ته‌شکانیه کان له سهر هیلک هاتوو که به‌رده‌وام له به‌رزبونه‌وه‌دابوو تا گه‌یشتوته هه‌خامه‌نشیه کان و موبه‌د و هر‌بده گه‌وره‌کانی وه‌ک: تن سر و نازده‌میه‌راسندان و هی دی. هه‌رچونی بئ، کورد له هه‌ر کاریکدا که په‌یوه‌ندی به‌ده‌سه‌لات و ئاین و میژوووه هه‌بوویی حسییی بۆ نه‌کراوه و وه‌ک داروده‌سته‌ی شایه‌کان نه‌بئ قه‌ت ئاوری لی نه‌دراوه‌ته‌وه. په‌نگه‌ جاروباریک و له هه‌ندی باری نا‌ئارامی و لاسه‌نگبونی ده‌سه‌لاتدا که دوا‌ی ته‌وه‌ی فارسی توانای خو‌ی به‌ده‌ست هه‌تایه‌وه رووی دابی، مه‌ودای نه‌فه‌سکی‌شان بۆ کورد به‌شیه‌یه‌ک له شیه‌کان ره‌خسابی، هه‌رچه‌نده له هه‌مان کاتدا، به‌هوی نه‌بوونی ئاسایشه‌وه گه‌لی په‌ته‌تی و ناخوشی‌شی به‌سهردا هاتی، چونکه پێوانه‌کاری له چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌ییدا به‌شیه‌یه‌کی گشتی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌یه به‌رانبه‌ر که‌ره‌سه‌ی قرتاندن و داب‌رین و هر‌سکردن، که له کاتی ئارامی و به‌هه‌زی ده‌سه‌لاتدا بۆ ته‌وه به‌هه‌تزه به‌رانبه‌ر به‌لاواز ده‌ره‌خسین، کاتی چ کیشه‌ی نه‌بی و هه‌ر کاتی ویستی ته‌وه سهره به‌هه‌نجینی که بۆ سه‌ره‌فرازی ئاور ده‌داته‌وه ده‌یه‌هه‌نجینی و که‌سیش ده‌ست نه‌خاته پێش ده‌ستی.

باسی ته‌وه لایه‌نانه جی ده‌هیلم که بۆ مانه‌وه یارمه‌تی کوردیان داوه، وه‌ک گه‌لیکی خاوه‌ن سیما و تایه‌تمه‌ندی و زمانی خو‌ی که ماوه‌ی 25 سه‌ده خو‌ی گیف کردۆته‌وه و تووره‌ بووه و خو‌شترین کاتی خو‌ی له‌و کاتانه‌دا دیوه که بشیوی و نا‌ئارامی هه‌بووه و چنگی ده‌سه‌لاتداری بیگانه له‌ نا‌قه‌رگه‌ی شل بووه و ته‌وه‌ش له‌ پێشکه‌شکردنی واقعی زمانه‌که‌یدا، له‌ گۆشه‌نیگای به‌رچا‌وروونییه‌وه له‌م گوتاره‌دا یارمه‌تیمان نادا. ته‌گه‌ر سه‌ره‌نجی زمانی کوردی بده‌ین که پیناسه و ده‌فته‌ره‌نفووس و جنسیه‌تی و وه‌ک بێست، گوشت و ئیسکه‌کانی داپۆشیوه و ده‌پاریزی. سه‌رمان

لهوه سوږ دهمینې که چوڼ وهک زمانیک به زندوویی ماوه‌ته‌وه و توانای
 گه‌شه‌کردنی هه‌یه و که‌ره‌سه‌ی ته‌واوی دربرینې هه‌یه و تویشه‌به‌ره‌ی
 قامووس و ریژمان و په‌یوه‌ندی وای تیدان که بۆ په‌ره‌سه‌ندن له‌ پرووی
 رۆشنییری سهرده‌م ئاواله‌ بی تا‌ ته‌وه‌ی به‌وپه‌ری بی لایه‌نیسه‌وه، له
 هه‌ندی جی نووسینه‌ کوردیه‌کانمه‌وه بۆ عاره‌بی تاقیم کردۆته‌وه و له
 وه‌رگێرانی‌ ئه‌و ده‌ربرینه‌ی که له‌ منداڵدانی میژوووه‌ پیه‌وی لکاوه،
 نارحه‌تی زۆرم هاتنه‌ پێش و هانام بۆ لیکدانه‌وه‌ی واتاکانیان برد و
 سه‌رله‌نوێ دامرشته‌وه. ئه‌وه‌ خه‌سله‌تی ئه‌و زمانانه‌یه که توانا و
 په‌سه‌نایه‌تیان تیدا به‌هێزن. ئیستا که گه‌یشته‌وینه‌ته‌ سه‌رده‌مانیک ئه‌و
 مژده‌یه‌ی پیه‌ که گه‌لانی تیدا له‌ناو ناچن و هیممه‌تی نه‌ته‌وه‌کان ری
 نادا ته‌نانه‌ت جوړی گیانداره‌کانیش بفه‌وتین. ئه‌گه‌ر ریکه‌وتی باش و
 به‌ختی یار ئه‌وه‌ بی که هه‌ندی‌کمان ماوه‌ی نیزیکه‌ی دوو هه‌زار و
 چوارسه‌د ساڵ له‌گه‌ل برا عاره‌به‌کانماندا ژیاوین و ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌و
 ماوه‌یه به‌ خیریش تیه‌ر نه‌بووین تیکه‌لێکی خیر و شه‌ر بووه‌ و خیری
 له‌و شه‌ره‌ی پتر بووه‌ که هیچ میلله‌تیک نییه‌ خۆبه‌خۆش ژیا،
 دووچاره‌ی نه‌بووین. مافی خۆمان به‌ سه‌ر خۆمانه‌وه‌ هه‌یه و مافی
 عاره‌بیشمان به‌ سه‌ره‌وه‌یه تا ئامیزی براهه‌تی کورد و عاره‌ب بقۆزینه‌وه‌ و
 ئیمه‌ی قه‌له‌مه‌ده‌ست به‌و ئه‌رکه‌ میژووویه هه‌ستین که له‌ ئه‌ستۆماندایه
 تا به‌شه‌ زه‌وتکراوه‌کانمان وه‌رگرینه‌وه‌ و دوا‌ی رۆشنایی رۆشنییری
 سهرده‌م، میراتی شارستانیمان وه‌رگرینه‌وه،

ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی که به‌ پششکاندن تیه‌ره‌ین و به‌ که‌رامه‌ت و بوون و
 زمان و زه‌مینی خۆمان نرخیان دا، مافمان ده‌ده‌نی و هه‌ست به‌و ئه‌رکه‌
 ده‌که‌ین ئافیه‌ستا بکه‌ینه‌ به‌لگه‌نامه‌ و «تایوی کوردی» و خاوه‌نداریتی
 خۆمان بۆ هه‌ر وشه‌یه‌کی که له‌ ئافیه‌ستادا هه‌یه و فارسی زه‌وتی کردووه

و له دادگای میژوودا دهستی به سهردا گرتووه، بسه لمپنین. ئیمه خاوهنی
 تهو زمانهین که قسهی پی دهکهین و دهسبهرداری تهو وشانه نابین که
 هاوشیوه و هاوواتایان له فارسیدا ههیه چونکه تهو لیکچوون و
 هاوشیوهیه تهنها له زمانه ئیرانه کانداییه به لکو له نیوان زمانه
 ئیرانه کان و سانسکریتی و تهوان و زمانه کانی تهو روپاشدا ههیه که له
 سهرچاوهی هندوئه وروپی که وتوونه تهوه. تهو بنه مایه قه بووله داوا له
 داگیر کهر و زهوتکه بکری دهست له داگیر کراو هه لگری و بیداتهوه
 خاوهنی خوئی نهک لایه نی تالانکراو ناچار بکا دهسبهرداری تهوهش بی
 که له لای ماوه تهوه و دهستی له بنی هه مانهوه پی دهربکری. ئایه کهس
 لهو جیهانه دا ههیه عاره بی داگیر کراو ناچار بکا دهست لهو وشانه
 هه لگری که هاوشیوهیان له زمانی داگیر کهردا ههیه، تهوهش بو
 رهواندنه وهی تۆمهت و رازیوون به داگیر کاری؟ ئیمه خاوهنی زمانی
 خو مانین و هه رچه کی له ئافیتسا و ئاینی زهردهشتدا ههیه په یوهندیان
 له گهل زمانی ئیمه نیزیکتره و له ویزدانی پیاوکی کوردهوه هه لقولاوه و
 تهو نارازیوونهی که لاملنیک ده ریده بری گوايه خو به ستنهوه به
 زه خیره یه ک که یه کلایی نه بوتهوه، کاریکه رهت کراوه تهوه، چونکه
 رازیوون بهوه راگه یاندنی خو به دهسته وه دانه و هیچ زمانیک نییه ئیستای
 یه کلایی کرایتهوه، له کۆنه وه یه کلایی بوو بیتتهوه و عاره ب و کورد و
 ترک و عه جه م له م لایه نه وه یه کسانن. نه تهوهی کورد ره گدا کوتاوی ناو
 ئیسلامه و باوه ری راستی ههیه و به دلسۆزی خزمه تی قورئان و
 زانسته عاره بیه کانی کردووه و کهس لهو لایه نه وه پیشی نه که وتوتهوه، تا
 تهو نه ندازه یه ی خوئی بیر چوتهوه و وهک نه تهوه کانی دی دوا ی
 چاو کردنه وه و فره وانبوونی هیواکانی پیی خوشه زمانه که ی خوئی به
 زادی میژوویی خوئی دهوله مه ند بکا و به شی خوئی لی وه رگری، نهک به

زیادهوه، به لکو هه ندی به که میسهوه. قهیدی ناکا. وهر گرتنهوهی میرات له بارودۆخی کورددا وهک وهر گرتنهوهی شوینهواره میژووویه کانه جا پهیکهر بن یا ههیکهل یا نهخس بن و مه بهستیش په رستن نییه به لکو رازاندنهوهی خانهی شوینهوار و کردنیهتی به به لگهی دهوله مه ندیی میژویی. کهس بییری له وه نه کردۆتهوه گای بالدار بهو بیانووه تیکبشکینی گوایه شوینهواری بته رستییه و کهس له ترسی گه رانهوه به رهو بته رستی و خراپه کاری خۆی له ناوی لات و عوزه و مه نات و شهیتان لانه داوه. ئه و شوینهوارانهی که له فالگری و تهستیره زانی ماونه ته وه نه بوونه ته هۆی قۆله له مالین بۆ له ناوبردیان. ته نانهت شیعی رپووتیش که ده کرئ دهستبهرداریان بن، ههروه ها قسه له بارهی له شفرۆشییه وه له کتیباندا به ئه مانهت پارێزراون چونکه زه خیره ی داهینان و جوان دارپێزراون نهک بۆ دووباره بوونه وهی فسادی. عاره بایه تی مافی خۆیه تی شانازی به و زمانه پیشکه و تووه و بکا که خه لکی سه رده می «جاهیلی» قسه یان پێ کردووه و شیعیان پێ نووسیوه و قه شه و ره بن به شیویه ک په خشان و شیعیان گوته وه که له گه ل سه رده مه که دا نه گونجاوه. داوای مه حال له عاره بایه تی ناکرئ جاهیلی ناچار بکا به جوړئ شیعر و په خشان بنووسن ئه بو زه پری غیفاری لیان رازی بی له کاتیکدا سه د سال دوا ی جاهیلی بووه. ئارامی و سریانی ماوه ی چه ندین سه ده خزمه تی ده رباری فارسی و ئه شکانی و رۆمانیان کردووه و زۆر له نووسه رانی شایه کان ئارامی بوون و به هۆی مانه وه ی زۆری ئه وانه وه له خزمه تدا، وشه ی ئارامی چوونه ناو نووسینی په هله و ییه وه و به شیوازی په هله و ی ده خویندرانه وه. ئه وهش بووه هۆی دروستبوونی زمانیکی سه یر و ناوی «هوزفارش»¹ ی لی نرا که له هه زار

1. پێ دهچن ئه و زمانه له شیویه لینگوا - فراسکا بوویی که زمانی که شتییه وان و جامباز و

وشه زیاتری له خو ده گرت. وشه ی تری ئارامی هه بوون شیوازی خویان
 پاراستبوو به لام نیشانه ی په هله وی له ریزماندا خرا نه سه ریان. ئه وه ی
 رووی دا و بو ی هه بی له وهش زیاتر روو بدا و که سیش ئارامیه کان
 تۆمه تیار نا کا و گومان ناخاته سه ر زمان ی ئارامی و داوا نا کا ئه و وشانه
 لابه رن که بوونه که ر بو رابواردنی شایه کان. عاره بی به هیز و ده وله مه ند
 رینگر نه بوو له وه ی وشه ی ئارامی تیدا بن چونکه زمانیکی سامی بوو و
 له دوورگه ی عاره بییه وه هاتبوو. میله تان به و موسیبه تانه یان له گه لدا
 نا کرئ که هاریونی و دوایی، دوا ی هارین له سه ر نا پاکژی سزای ناده ن
 و به ئیفلاس پینکردن پاک نا کریته وه. زمانی کوردیش که داوا ی مافی
 میژوویی و میراتی خو ی ده کا، له رووی هه سترکدرنه وه به بوونی خو ی و
 به ئاشکراکردن و راپه رین دژی داگیرکردن نه ک پارانه وه و
 ده رۆزه کردن و سوو کایه تی یا ورووژاندنی گومان، من ئه مه ده لیم و
 کوردیکیش نه بووه هه ولی دا بی به زمانه کۆنه که ی پینه و په رۆی کرد بی
 یا له نووسیندا به «باز» و «به رسم» خو ی هه لئابی و نه مبیستوو ه
 کوردیک شتیکی گوتبی و له ئافیتای سویی وه ک شاعیریک به رانه بر
 ناوی «زهمزه م» پیش هه زار سال گوتوو یه تی:

فارسه کان له سه ر زهمزه م زهمزه میان کرد
 ئه وهش له باو باپیرانی هه ره کۆنیانه وه یه

ئه وه ئامازه یه بو «سابور» له حه جه درۆکه یدا که به پینی ئه و باوه رهی
 که له سه ری راهاتبوو «زهمزه مه» ی کردوو. (ل 393 مزدیسنا و ادبی
 پارسی - قسه که ی له یاقوت و مه سعودیه وه وه رگرتوو ه).

بازرگانه کانی ولاتانی ده وروبه ری ده ریای سپی ناوه راست بوو و ولاته عاره بییه کان به
 ئیسپانیان ده زانی و فره نسییه کان به عاره بییان ده زانی و تیکه له یک بوو له وشه ی
 عاره بی و ئیسپانی و فره نسی. ح ک

به لام رۆشنییری سهردهمانهی کوردی له سهرهتای رینگادایه له بواری بهستنهوهی نوێیهوه به کۆنیهوه و پرکردنهوهی بهشه بۆشه لیکدووهرهکانی مهودای میژووویی و پانتایی فرهوانیان. ههتا ئیستاش میژووویهکی پهسهندکراوی کوردی نییه قوتایی کورد بیخوینتی و له ههموو جیهاندا، ئهوهندهی من ئاگادار بۆم، ریکخراوێک نییه تهکیلێف کرابێ یهک دلوپه ئاو برژیتیتته سهر یهک دانه تۆوی ههموو رۆشنییری کوردی که خهریکه ههموو نیشانهکانی رینگای نیتوان کۆن و نوێی بزر دهبن. خۆ ئهگهر کوردیک رووبهرووی ئهم کاره بیهتوه که له بهر مهزنییهکهی سامی لێ دهکری جگه لهوهی مهترسیداره و به کیشه و سهرهتشی وایه هیممهت دهبا، لهم ههموو جیهانهدا یهک دهست نابینی تهله قامیشیکی بۆ ههوادا تا لهو زهریا هاره دهربازی بکا که سێ ههزار سالی نهبوونی و پهرده و تهمی به سهردا دراوه، که نیازی وایه لینی بههریتتهوه و بگاته کهناری ئاسوودهیی. له رووی نارهحهتی بهرینهوهوه بۆ کهنار له تاقیکردنهوهی خۆم ئهمهت بۆ دهگیرمهوه:

یهکی له رۆژههسهکانی ریزی ئاگر لای زهردهشتیهکان ئهوهیه نزاخوین چلهداریکی «بههسه»ی به دهستهوه بێ (تا ئیستا زاناکان پێناسهی ئهو درهختهیان نهزانیوه، پێم وایه من له نووسینیکدا ناساندوومه)... پانایی ههر چلێکی، دهبی هیندهی دهنکه جۆیهک بێ. ئهم دهنکه جۆیهش ناوی له ئافیتا هاتوو «yava یهقه» و وشهکه به پیتی یاساکانی دهنگگۆرین گۆراوه و بووه به «جهو» له فارسیدا و «جۆ» له کوردیدا و وشهی «یهقه» له بنهردا ههموو دانهوێلهیهک دهگهیهنێ نهک جۆ به تهنها. لهم بابته شاراوویه زهینم بۆ وشهیهکی تیکهلی کوردی چوو ئهویش «دانهوێله»یه. یهکه بهشی دانهی دانه و بهشی دووهمی کههسهی بچوو ککردنهوهیه. مایهوه بهشی ناوهراست «وێ»

که هه مان «yava» یهفه»یه و کهوتوته ژیر کاریگه‌ری دهنگی ناوچه‌کانی کورد و «ف»یان تیدا ده‌بیته «و» و وه‌ک چۆن یونس ده‌بیته وینس و یۆنان ده‌بیته ویتان، ئه‌ویش پیتش «ی» ده‌که‌ویتته‌وه. له بری «یۆله» گوتووینانه «وئ له - وئله» و ناوه‌که‌ش ئاوه‌ای لی هاتوو: دانه‌یۆله بۆته دانه‌وئله.

ئه‌وه‌ی که پتویسته لی‌رده‌ا بروون بکریته‌وه ریزی ئاگره‌ لای زه‌رده‌شتیه‌کان که خودی «نوور»ه و ده‌شلیم که ریزگرتن په‌رستن نییه. گا و ئه‌سپ و مه‌ریش له ئافیتادا ریزیان هه‌یه و ته‌نانه‌ت «گوسپه‌نده» که وه‌ک ناو له مه‌ر نراوه واتای گیانداری پیروژ ده‌دا و واژه‌ی سپه‌ته‌ خۆی سپه‌نتمانی لی که‌وتوته‌وه که به زه‌ده‌شت ده‌گوترا. ئه‌وه‌شی بۆ زیاد ده‌که‌م که ئافیتا وشه‌ی ئاته‌شگه‌ی تیدا نییه که واتای خانه‌ی ئاگر بدا چونکه ئه‌و وشه‌یه له داهیتانی سه‌رده‌مه‌کانی دواتره. ره‌نگه‌ زه‌وی پیروزییه‌کی زیاتری هه‌بووبی و پیسکردنی یه‌کی بووه له تاوانه‌ گه‌وره‌کان و که‌فاره‌ته‌که‌ی پیاوی به هیلاک ده‌برد.

له ماندوو‌بوون له هه‌ل‌کۆلینی وشه‌دا، فه‌رموو ئه‌وه‌ش یه‌کیکی تر یه‌کی له واتا‌کانی وشه‌ی «var»ی ئافیتایی ده‌رهاو‌یشتنه. دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆری ژانی بیر‌کردنه‌وه، سه‌رنجم بۆ «کردار - فیعل»یکی کوردی چوو که له سی به‌ش پیکهاتوو هه‌ویش «هه‌ل - ئا - ورد»یه و «ن»ی سه‌رچاوه‌شی به دوودا دئ و له شیکردنه‌وه‌دا «د»ه‌که‌ی لاده‌که‌وئ و جیه‌یه‌که‌ی هه‌میشه‌یی نییه. به‌شه‌ نه‌گۆره‌که‌ی «وار»ه. به‌لام «هه‌ل» پێشگره، هه‌روه‌ها «ئا» که‌وتوته پیکهاته‌ی «کردار»ه‌وه (ل 86 فرهنگ ایران باستان) «کردار»ه‌که به گشتی هه‌لبژاردن و

جیا کردنه وه دهدا و دهر کهوت ره گی «کردار» له «وار» دا له کرداری
 تیکهل «ههل ژاوردن»، var خویه تی که له ئاقینستادا «ف» بوته «و»
 تهو هس به پنی دهننگۆر کی له زمانه ئیرانیه کاندای.

ئهو دوو وشه یه لهو دوو نموونه یه ی سهره وه دا به واتا هاوتایه کانیان
 له گهل واتیاندا له ئاقینستادا، وینه یان له فارسیدا نییه و ته نها تهنجامی
 خزمایه تی نیوان ئاقینستایی و کوردیه. به لام var له یه کی له واتاکانی
 تریدا ده کاته «سوورانوه، بزواتن» و کوردی و فارسی له ویدا و بهو
 واتایه پیکده گن، تهو هس دوا ی تهو هی «ف» ی فارسی له سهره تایدا به
 پنی دهستووریک ی دهننگۆرین گۆراوه و بوته «گ» و تهوجا «گهر».

له گهل تهو هسدا شیوازی وشه که «var» له کوردیدا ماوه تهو ه و ته گهر
 بکریته «وهر» نیزیکتره، که له زۆر بواری به کارهیتاندا واتای خولانه وه
 یا شتیکی وه ک خولانه وه دهدا. تهو هس پروونه که «و» له «ف» وه
 نیزیکه چونکه ههر دوو کیان پیتی لیتون.

ئاقینستا که خاوه نی گهلن دهر گای کراوه یه به پرووی زمانه ئاریه کاندای به
 گشتی، دهسته خوشکی سانسکریتیشه و ههر تهو هتا دایک یا دایانی
 فارسی کون و به هلهوی نییه و به رای ئیمه سهرچاوه ی کوردیشه و
 هیچ زمانیکی ئاریایی یا شیوه زاریکی تهو زمانانه نییه له په یوهندی به
 ئاقینستاوه خالی بن مه گهر کۆنی و ماوه ی دوور و دریتزی لیکدا بران تهو
 په یوهندیانه ی شار دیتته وه، تهو هس ری تی ناچی. مهو دای فره وانکردنی
 تهو لایه نانه نییه چونکه ههر یه که یان دریتزایی و بانایی و قوولایی و لقی
 تیکتالاو و لیکدا برای خوی هیه و چار نییه ده بس دهست له
 هندیکیان هه لگرین تا له کاتیک ی له باردا بگهینه کۆتایی بابه ته که.

ئەم زمانە. سێ پلەى تايهتەى هەيه و هەر يەكەيان خەسلەتى زۆر و جياوازی هەيه:

يەكەم پلەى، ناوى فارسی كۆنى لى نراوه كە ناويكە زانا پسپۆرهكانى بوارى بابەتە ئيرانيەكان بۆ ئاسانکردنى بابەت و ڕەچاوكردنى هەر يەكە لهو پلانە له ڕووى ريزمان و دەستوورى زمانهوه له سەرى پيڤهاتوون و مەبەستيش لهو ناوچانە بووه كە دانىشتوانى، له باشوورى ڕۆژهلاتى ئيراندا، به فارسی قسەيان كەردووه و له ڕووى ئاسايشهوه حكومەتى ناوچهيان هەبووه و سەر به مەديهەكان بوونه تا ئەو كاتەى كۆرشى كورى ئەرشام پيڤهيشت و مادەكانى تيكشكاند و له ناوهراستى سەدهى شەشەمى پيش زاین ولاتهكەيانى خستە ژير ڕكيفى خۆيهوه و دواى ئەوه خۆى بووه شاهانشا. پاشماوهى زمانى ئەو گەلەش له كۆنهواره ئيرانيەكاندا كە شايهەكان به جيان هينشتوون، له چوارسەد و شتى وشە پيڤهاتووه كە له وشەكانى ئافىستاوه نيزيكن بەلام جياوازيشيان ئەوهەندە هەيه كە به دوو زمانى سەر به خۆ دابندرین. كۆنترين شتى كە لهو زمانهوه بۆ زانا ئيرانناسەكان ماينتهوه دە ديري نووسراوه له سەر پارچه زيريك كە بۆ سەردەمى «ئاريا رەمەن» دەگەرپيتهوه كە باپيرى كۆرشى گەوره بووه و سالى 610 ى پ ز حوكمەكەى دەستى پى كرد.

ئەوهى له شوينتهوارى ئەرشامى باوكيهوه «باوكى كۆرش» مايهوه چوارده دیر بوو كە ئەوهش له سەر پارچهيهك زير نووسرابوو. شايهەكانى دى شوينتهوارى جياوازی وشەيان له دواى خۆيانهوه جيەيتشت كە زۆربهى هى داريوشتى گەوره بوو كە برازای كۆرش بوو و له 510ى

پ ز تا 485 ی پ ز دهسهلاتی هه‌بوو و کوتایی تهو ماوه‌یه‌ش به‌وه هات که ته‌سکه‌ندهر سالی 331 ی پ ز دهستی به‌سهر چه‌قی دهسه‌لاتدا گرت و ته‌وجا پله‌ی دووهم دهستی پین کرد که سیمای که‌می نائاشکرایه چونکه دهسه‌لاتی سلوکی هات و گه‌شه‌کردنی فارسی کونی راگرت و کاری بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی فره‌ه‌نگی هیلینی (گریکی) کرد.

له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێیه‌می پینش زایندا ته‌شکانیه‌کان، دهسه‌لاتدارانی پارتیه‌کان به‌سهر سلوکییه‌کاندا سه‌رکه‌وتن و په‌هله‌وی (به‌دگورانیکه‌له‌ په‌رته‌وییه‌وه‌هاتووه‌) بووه‌ زمانی فره‌ه‌نگ و دهسه‌لات له‌ ئێراندا. په‌هله‌وی، دوو شیوه‌زاری هه‌بوون، به‌کینکیان باکووری که‌ زمانی دهسه‌لات و ده‌ربار بوو، دووهمیان باشووری رۆزاوایی هاوسای پارسی بوو و له‌ نووسینی باشووریه‌کاندا وشه‌ی «په‌هله‌وانیک» هاتووه‌ بۆ ئامازه‌کردن به‌ په‌هله‌وی باشوور ته‌وه‌ش له‌ درێژه‌بیژییه‌کدا که ئێره‌ جیتی نییه‌ و باسی ده‌رکه‌وتنی «مانی» ده‌کا که 215 ی پ ز له‌دایک بووه‌ و هه‌روه‌ها تایینه‌ نوێیه‌که‌ی و ته‌و زمانه‌ی پینی نووسیوه‌... به‌لام فارسی ناوه‌نجی به‌ گه‌یشتنی ساسانیه‌کان به‌ دهسه‌لات و نه‌مانی دهسه‌لاتی ته‌شکانیه‌کان، له‌ سالی 226 ی پ ز، دهستی پین کرد. فارسی کۆن له‌و ده‌مه‌دا، واته‌ زمانی سه‌رده‌می هه‌خامنه‌شی، دوا‌ی رووخانی ده‌وله‌ته‌که‌یان له‌ سالی 331 ی پ ز، له‌ نووسیندا نه‌مابوو و له‌ سه‌رده‌می ساسانیه‌کاندا به‌ گۆرانکارییه‌کی زۆره‌وه‌ ده‌رکه‌وت و له‌ راستیدا، له‌ سه‌ر شینوازه‌ کۆنه‌که‌ی به‌ مردوو داده‌ندری و ئیدی ژیا‌نی به‌ به‌ردا نه‌هاته‌وه‌. «پارسیک» به‌و فارسیه‌ ده‌گوتری که‌ له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا به‌کار هێندراوه‌ تا له‌ فارسی کۆن و فارسی تازه‌ (کتیبی زبان فارسی به‌شی دووهم) که‌ له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیه‌وه‌ ده‌ست پین ده‌کا، جیا بکریته‌وه‌.

نازانین ئەگەر دەسلەتاتی دەولەتی ھەخامەنشی مابایە، فارسی کۆن بە چ
 شیوەیە ک پەرەیی دەسەند، بەلام پێی تی دەچی بوونی حکوومەتیک کە
 زمانیک لەو زمانانە و ھەرچی دارشتن و وشەیی ھەبە لە نووسینی
 کاروباری رەسمی و ئایینی و ئەدەبیدا بەکار بێت، خوازیاری
 بەردەوامبوونی دەبی و پارێزگاری لە رێستە و شیوازیشی دەکا، بەلام
 دەولەتی ھەخامەنشی لەناوچوو و زمانی فارسی کۆن تەنھا بوو زمانی
 ئاخاوتن و ئەو خەسلەتەکانی تیدا نەبوون لە گۆرانکاری گەورە بێپاریزن
 کە بە سەریدا ھات و دوایی لە گەل داھاتوویدا بەراورد دەکرا،
 ئەگەرچی پێکھاتەکانی لە نووسیندا لەناوچوون و ئایستە لە
 شوێنەوارەکاندا دەرنەکەوتوون، زمانی پەھلەوی کە بوو زمانی رەسمی و
 ئەدەبی رەواجداری ناوەراستی سەدەیی سێھەمی پ ز تا یەکم چارەکی
 سەدەیی سێھەمی زاینی و بە زمانی ناوەنجی ئێرانیکانی ئەو ماوەیە
 دادەندری و بە فارسی کۆن دەچی و پردیکە لە نیوان فارسی کۆن و
 نویدا و دەشی بکریتە پێوانە بۆ ئەو گۆرانکاریانە کە لە سەردەمی
 سلوکیەکاندا بە سەر فارسیدا ھاتوو تا دەرکەوتنی یەکم نووسینی
 پەھلەوی کە شوێنەوارناسان دەستیان کەوتوو، گواپە پەھلەوی
 بەردەوامی فارسی کۆنە لە گەل ھەندێ چاوپۆشیدا، بەلام ئیمە لێرە، لە
 ئاستی پەھلەویدا ناوەستین، بەلکو ئەو مەودا کاتیە دەبرین و دەگەینەو
 سەرەتای ساسانیەکان تا بزانی چ گۆرانکارییە ک قەوماوە، بگرە زیاتر
 دەروین تا دەگەینە فارسی تازە تا بە گوێرەیی دووری نیوان فارسی تازە
 و کۆن برۆانین چونکە نیگامان لەو بەراوردکاریانەدا ھەلسەنگاندنی
 نێزیکایەتی و دووری نیوان زمانی کوردی و زمانی ئافیسەتا و زانیی
 پەپوھندی نیوانیانە، ئەوەش بە گوێرەیی بەراوردی مەودای مەزەندە تا
 دەگەینە ئەوەی چ گۆرانیک لە نیوان فارسی کۆن و نویدا ڕوویدا، کە

یه‌ک زمانن و په‌یوهندی نووسین و ټایین له ټیوانیاندا به‌رده‌وام بووه و چه‌ندین پله له‌و په‌یوهندییه چاوه‌روانکراوه‌ی ټیوان ټاقیتستا و زمانی کوردی به‌هیزتر بووه، که ماوه‌ی ده‌یان سه‌ده شتوازی نووسینی نه‌بووه و ده‌وله‌تی نه‌بووه و په‌یوهندی سهریه‌رشتیکردنی به ټایینی زه‌رده‌شتیه‌وه نه‌بووه و جگه له‌نیزیکایه‌تیه‌کی بۆ‌ماوه‌یی له‌ریی ټه‌وانه‌وه که به کوردی قسه‌یان کردووه له‌سهرده‌می میدیه‌کانه‌وه، هیچی تری نه‌بووه.

زۆر به‌داخه‌وهم که ده‌رخستنی ټاستی جیاوازی ټیوان فارسی کۆن و تازه له‌رووی که‌له‌پوور و ریزمانه‌وه زۆر زه‌حمه‌ته چونکه‌بابه‌ته‌که ده‌بیته چه‌ند به‌شیکه‌وه و که‌ره‌سه‌کانی ټاخاوتن، له‌ناو و کردار و پیت و که‌ره‌سه‌ی وابه‌سته‌یی و هی‌دی پیکدین و به‌ټاسانی شویتپیان هه‌ل‌ناگیرئ بۆ که‌سانی نه‌بی که‌شتی له‌و زمانه‌ی ټیرانیانه‌ بزائن. ژماردنی شتوازه‌کانی ناو له‌فارسیدا سوودی نییه‌ تا بیانزمترین و بل‌یین حه‌وتن:

1. کائی 2. آئی 3. وابستگی 4. رائی 5. بائی 6. ټازی 7. ټه‌ندری و له‌گه‌ل‌یشیاندا شتوه‌ی ناو ده‌گورئ و چی‌دی له‌فارسی نویدا ټه‌وه نییه.
- چ سوودیش له‌وه‌دا نییه‌ دوا‌ی جیناو و فرمان و بارودوخه‌ جیاوازه‌کانیان بکه‌وین و بزائین له‌فارسی نویدا و له‌بوا‌ری شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌وه چیان به‌سهر‌دا هاتووه و ټهم دریزه‌ پیدانه‌ بۆ که‌سانیک سهرنجی ټه‌و زمانه‌ی نه‌دابی ههر سهره‌یشه‌ی به‌دواوه‌یه. له‌به‌ر ټه‌وه وام پئ چاک بوو به‌وه‌نده‌ واز بینم که‌ ناو حاله‌تی تاک و جووت و کۆ و نیر و می و بی‌لایه‌نی هه‌بووه و بونیه و کوتایی له‌شیکردنه‌وه‌دا به‌گویره‌ی جینه‌که‌ی له‌رسته‌دا ده‌گورآ و هه‌موو ټه‌وانه‌ش له‌سهر فارسی نوئ به‌نده و جووت و ره‌گه‌زی بی‌لایه‌ن و جوداوازی ره‌گه‌ز له‌رووی زمانه‌وانی شیکردنه‌وه‌ی رسته‌وه نه‌مان و وشه‌کانیش وه‌ها گۆران ټه‌وه‌ی زۆر له‌سیمای کۆن و نو‌یان ورد نه‌بیته‌وه نایانناسیته‌وه و لیره‌دا

نمونه‌یه‌ک له سەر فارسی کۆن بۆ خویته‌ر ده‌هینمه‌وه و دوایی
شیوه‌که‌ی له فارسیدا دینمه‌وه تا بزانی چ گۆرانکارییه‌ک، که زه‌ینی بۆ
ناچن، پرووی داوه.

ئهمه رسته‌یه‌کی کۆنی هه‌خامه‌نشییه که بۆ سه‌رده‌می داریوش (521 و
485 پ ز) ده‌گه‌رپته‌وه:

داره‌یه‌وئوش. خایه‌شه‌ی. وه‌زه‌ره‌ک. خه‌شایه‌شه. خشایه‌نسیه نام.
خشایه‌نیه ده‌هیو نام. قیشتاسپه یه‌هیا. بوسی. هه‌خامه‌نشی ئاتی.
داریه‌وئوش...

ئهمه‌شیان له فارسی نویدا: داریوش. شاه بزرگ. شاه شاهان. شاه
کشورها. پسر گشتاسپ. هخامنشی. گوید. داریوش..

واتاکه‌شی: داریوش. شای گه‌وره. شای شایان. شای ولاتان. کوپی
قیشتاسپ. داریوش ده‌لن..

له پرووی به‌راوردکارییه‌وه ده‌لیم وشه‌ی «ئاتی» کۆن «گوه‌د» ی نویه.
دوای ئه‌و ده‌قه قرتاوه وشه‌ی «خه‌شه‌م تی» دئ که له دوو به‌ش
پیکه‌ئاتوو، یه‌که‌میان «خه‌شه‌م» ه که ویتیه‌کی
گۆراوی «خه‌شایه‌شی» یه که چوار جار هاتوو و واتای «شا»
ده‌گه‌یه‌نی. دوومیشیان «تی» ه که که‌ره‌سه‌ی گۆرینی ناوه بۆ ناوی
واتایی و واتای هه‌ردوو به‌شه‌که ده‌بیته «خاوه‌نداریتی شاهانه». ئهم
پاشگره به‌رانبه‌ر «تات» ی ئافیتستاییه و وه‌ک گوتم که‌ره‌سه‌ی ناوی
واتاییه و له کوردیدا په‌ره‌ی سه‌ندوو و بوته «ایه‌تی، ته‌تی، تی» و
بزوتی «ه» پیتش ئه‌وه‌ی دوايان ده‌که‌وێته‌وه. ئه‌وانه هه‌موویان ناوی
واتان و وشه‌ی گونجاو پیتشان ده‌که‌وئ و ئه‌گه‌ر وشه‌که «خه‌شم تی»
بی له کوردیدا ده‌بیته «شایه‌تی» به‌لام له فارسی نویدا

دهیته «شاهی» ته و هس به زیاد کردنی «ی» له کوتایی وشه کهدا که کورتکراوهی «یه» ی په هله و بیه و فارسی له وه زیاتری نییه که ره سه ی واتای ناو بی. بهو شیوه یه پاشگری «تات» ی ئافستایی له فارسی کوندا بۆته «تیی» و له کوردیدا جالاکانه و زیربوندوو و به شیوازی هه مه جوړ ده رده که وئ و له فارسی نویدا مردوو ته که رچی کورد نووسینی له ته زه له وه نه بووه. تۆ بلنی فارسه کان ته که ر بزنان پاشگریان له زمانی ئیمه دا ماوه ته وه، داوای نه که نه وه؟ بۆچی نا؟ ده رفه تی ته وه هه یه گومان له وشه کانمان بکری!

ته که ر خوتنه ر بۆ وه ر گیزانیکی نوئی ده قینکی کوئی فارسی بکه رپته وه، ده بینی خاوه نی کتیی «تاریخ زبان فارسی» وشه ی «شه هریار» ی له جیی «خشم تیی» بۆ ئامازه کردنی خاوه ندریتی داناوه و وا چاکتر بوو «شاهی» دابنئ چونکه «شاه» وشه یه کی په ره سه ندووی «خشایه شی» یه. به لام «شه هریار» له «شهر: واتا شار» و «یار به واتای خاوه ن» دی و هه موو واتاکه ده بیته «خاوه ن شار». شاریش له کوندا «خستره» بووه و بۆ «شهر» ی فارسی و «شار» ی کوردی گۆراوه. وشه ی «خستره پاوه ن» یش به واتای پاریزگاری شار داتا شراوه و دوا یی بۆته «شه ربان» و له کوردیدا «شاهربان» به ناو و واتاوه ده گوترئ و ته که ر وشه یه کی قامووسی به کار به یندرئ ده بیته «شاهروان». «خستره باون» له یونانی کوندا بۆته «ساتراب» به واتای ده سه لاتداری ناوچه له لای فارسه کۆنه کان. له درێژه پیدان داوای لیبوردن ده که م و هیوام وایه سوودی بوو بی.

فارسی، به فره وانیی ده سه لاتیه وه له زۆر ناوچه ی ئاسیا و بۆ ماوه ی دوو رو دریز بووه به رۆگری گه وره ی ئافستا و ئایینی زه رده شتی و توانی له زۆر ولاتدا ره گی قوولتر داکوتئ تا بۆته زمانی خه لک و ولات. لیره دا

مه به سست له زمان وشه کانی نییه چونکه له کۆنه وه مو لکی هه موو
 گهلانی ئیران بوونه و ته وه شی تیدا ئافیتایی بوو راست و دروست
 ته وه یه که که له پووری کورد یا که له پووری نیوان کورد و نه ته وه یه که
 بووه که ئیستا شوینه واری دیار نییه. به لکو مه به سست له دارپشتن و
 ده ستوور و زانستی زمان و شیکردنه وه یه تی چونکه فارسی جیتی زور
 زمانی تری گرتوه که مه رچی بوونیان نه ما و هه ندی جار بزر ده بن و
 هه ندی جار شوینه واریان له فارسیدا ده رده که وی. فارسی بووه یه کی له و
 دوو زمانه ره سمیه یی ته فغانستان و ماوه ی چه نذین سه ده زمانی
 ته ده ب و ده رباری باکووری هندستانیش بوو و زمانی به شیکری گرنگی
 تاجیکی و لایه نگرانیان بوو و هه تا ئیستاش وایه. فارسی له سه رده می
 ساسانیه کانه وه که ره سه ی په هله وی بوو و په هله ویش له سه رده می
 ته شکانیدا به رۆگری فه ره نگي هه موو ئیران بوو و ته و زمانه ش بوو که
 ئافیتای پی شهرح ده کرا و ده قی ته ده بی پی ده نووسرا و له نووسینی
 ره سمیدا به کار ده هیندرا. سه یر له وه دایه که «ره نگه زه ره ر قازانج بی»
 به شیوه ی خوی و به پیچه وانه شه وه ده رکه وت «ره نگه قازانج زه ره ر
 بی» ته وه ش له و زمانه دا که دراوسینی فارسی بوون و په یوه ندیان پتوه
 هه بوو و له هه ر کوپیه کی حکوومه ت و نووسین و ناوه ندی شارستانه تی
 گه وره ی ناوچه کان له و سه رده مه کۆنانه دا بووی، فارسی جیتی زمانی
 خه لکه که ی گرتوته وه و «قازانجی زه ره ره خش» بووه. به لام کوردی له
 دوا ی له ده ستدانی ناوه ندی ده سه لات «هه مه دان» بو هه خامه نشیه کان،
 به هوی دوورییه وه له ناوه ندی ده سه لات وه و نه بوونی نووسین و
 ناوه ندی شارستانه تی گه وره له داگیرکاری زمانی فارس ده رباز بوو
 و «زه ره ره که ی به سوود بوو». تا ئیستا باس باسی زمانه نه ک
 چاره نووس و مافی نه ته وایه تی، چونکه کورد له پارێزگاریکردنی

زمانه که یدا زوری له زهمین و خوین و خوشیه کانی ژیان و مهرجه کانی شارستانه تی له دهست دا له کاتیکدا تاجیکی خاوهنی له زهت و خاک و کیانه، ههر وهها ئه فغانی و هندی باکور. له م گۆشه نیگایه وه کوردی شارهزای رووداوه میژووویه کان زیاتر به زمانه که به وه وابسته دهبی و بو فارسه کان دهسبهرداری هیچی نابین. بو فارسه کان، دهستمان له ههمه دان هه لگرت که چه قی دهسه لاتی کورد بوو له هه ندی له سه دهی شه شه می پیش زاین و چند سه دهیه کی پیشتر. دهستمان له رووبه ری به رینی تریش بهردا، ته نانه ت ئه ولیا چه له بی که پیش سئ سه ده بهر له ئیستا هه ندی شوینی له ولاتی کورد دیوه، ئیستا سه د کیلۆمه تر له نزیکتترین خاکی کورده وه دووره. ههر وهها به شایه دی هه ندی له برا کورده کانی ئیرانمان که تا رووخانی محهمه د رهزا په هله وی له عیراق په نابهر بوون، دهستمان لی بهردا و دهستمان له دهسه لات و خوشی و حه سانه وه و ئاسووده یی و هه موو شتی بهردا و ئهم دارشته کوردیه نه بی که به زارماندا دی به هیچ شتیک تۆله مان بو نه کراوه ته وه و به و غایه له و گومانانه ی ده وریشی دهسبهرداری نابین.

گوتمان فارسی بووه به روگری هه موو که له پووره ئیرانییه کان ئه وهش به گه یشتنی ساسانیه کان (226 پ ز). خویتهر سه ری له وه سور ده مینی که که له پووری ئیرانی هه مووی بو فارسه کان، زمانی دهسه لات گوازاریه وه به لام دوا ی ئه وه ی له هۆکاره میژووویه کان ورد ده بیینه وه، ده بی هۆیه که ی بخه یه روو. نموونه یه کی بهردهستمان له و بواره دا هه یه که دوو کهس نییه له سه ری یه کرا نه بن، ئه وهش ئه وه یه تور که عوسمانیه کان دهسه لاتیان له زۆربه ی ولاته ئیسلامیه کاند گرت ه دهست و خویان به پاریزه ری ئیسلام دانا و خه لافه تیان کرده بشتاویشت و داگیر کردنی ئیسته نبوولی پایته ختی بیزهنتی مه سیحیش ناوهندی

دەسەلاتیانى بەھىزتر کرد و کردیانە بەلگەى دروستىي ریتاز و
 خەلافەتى خۆيان، لێرەدا باسى ئەوانە ناکەین. لەگەڵ ھەموو ئەوانەشدا،
 ھەک ئاقىستا گوازاراھەو ھە لای فارسە ساسانیەکان، کەلەپوورى ئىسلام و
 زانستى قورئان نەگوازارانەو ھە لای عوسمانیەکان. ئەوھش دوو ھۆى ھەيە
 و پێويست بە ھۆى سێيەم ناکا: يەکەمیان ئەوھيە ئىسلام بە جلوبەرگی
 عارەبیيەو ھەتەوھى عارەبى لە دواوہ بوو کە خواوہنى قورئان و
 پێغەمبەرى قورئان بوو و ھەرگیز بۆ عوسمانیەکان ھەلنەکەوت
 نویتەرايەتى عارەب بکەن و عارەبايەتى ھەرس بکەن و بىخەنە
 کەلەپوورە نەتەوھيە فەسوفۆلەکەى خۆیانەوہ. ئەو نەھەنگە زلە بە
 ھونەرى عارەب و زانستى ئىسلام گەورە بوو و ھەموو ئەو ماسییانەى
 قووت دان کە لە ناو زەریای ئەو ھونەر و زانستەدا بوون. زۆرى نەمابوو
 پێچەوانەى ئەوہ بقەومى ئەوھش تەوانەوھى عوسمانیەکان بوو لە ناو
 ئىسلام و عارەبايەتیدا. لێرەدا قسەيەکم بێر دیتەوہ کە بەر لە پەنجە
 سال خویندووھتەوہ، قسەکەش ھى مامۆستای نەمر مستەفا سادق
 رافعی بوو لە بارەى رۆشنییری عارەبیيەوہ لە ناو میللەتە موسولمانە
 ناعارەبەکاندا و دەلى ئەو ولاتەى تەنھا عارەب حوکمی بکا عارەبى بۆى
 دەبیتە کەرەسەى رۆشنییری و باوہر، لە کاتیکدا، لە مێژووى کۆندا خێلە
 جەرمانیەکان شارى رۆمایان داگیر کرد کە پایتەختى ئیمپراتۆریای
 رۆمانى بوو، دەسەلاتیان گرتە دەست بەلام نەیانتوانى زمان و
 فەرھەنگیان بە سەردا بسەپنن، بەلکو بە پێچەوانەوہ، چونکە زمان و
 فەرھەنگەکەیان لە چاو رۆمانەوہ لاواز بوو. قسەيەکى لەو بارەيەوہ ھەيە
 و لە زەینمدا ماوہ: «لەرزی مێژوو گرتبوونى و لە ناو رۆمانیدا
 کەوتبوون». خو ئەگەر ھیزی باوہرى ئىسلامان خستە سەر
 کەلەپوورى عارەب و زمانى عارەبى، قسەى ئەو مامۆستا نەمرە دەبیتە

سەرەتايەکی باش بۇ ئەوۋى باوەر بېتىن ئەگەر تەمەنى عوسمانىيەكان دريژتر بوايه تا ئەو دەمەي عارەب دەسلەلاتى كۆنى خۇيان بە دەست بەيتايەتەو، ميژوو خۇى دووبارە دەکردەو. ستيكى وەك تەوانەوۋى جەرمانى لە رۇمانيدا، لە كاتى لاوازبوونى عارەبدا پرووى نەدا و ستيكى لەو بابەتە، تەوانەوۋى تورک و فارس لە عارەبدا، لە سەردەمى عەباسىيەكاندا پرووى دا ئەگەرچى بە سەريدا زالىش بيوون، دوورى سولتاني عوسمانى لە ولاتى عارەبانەوۋە جوړە پاريزگاربيەك بوو بۇ ئەوۋى نەتويتهوۋە و ئەوۋەش هاشا ھەلناگرى.

ھۆى دووھم ئەوۋەيە زمان و كەلەپوورى نەتەوايەتى عوسمانىيەكان لە بناغە و بنەما و سروشتەوۋە جياوازی لەگەل كەلەپوورى ساميدا بە گشتى و عارەبيدا بە تايەتى ھەبوۋە چونكە عارەبى زۆر بەھيز بوو و بۇ تركى دراوسىتى عارەب زەحمەت بوو رېرەوى دووردريژى عارەبى بە راستى بگرى ئەوۋەش لە بەر پروونى عارەبى و شيكرەنەوۋە و رەوانبيژى قورئان، ھەندى لەو توركانەي كە لە ناو عارەبدا ژيان، تەوانەوۋە و سەرچاۋەي خۇيان لەبەر كرد. جياوازی كەلەپوور، لە دوو پرووۋە كارىگەريى گەردەبى ھەبوو: لېنەگەرا حوكمكراو لە ناو دەسلەلاتداردا بتويتهوۋە و لېنەگەرا دەسلەلاتدار لە ناو حوكمكراودا بتويتهوۋە. ئەوۋى بە سەر جەرمانيدا ھات، بە سەر توركدانەھات.

بەلام كەلەپوورى ئيرانى كە سەرچاۋەكەي ئافغيستا و زمانەكەي بوو، پشتى چۆل بوو و كەس نەبوو بيباريژى و بيبگريته خۇى، وەك گەليكى بى پەرژين ھەرچى دەھات خۇى پيدا دەكرد. ھيچ سەير نيبە فارسي دەستى بە سەر كەلەپوورى ھەموو ئيراندا گرتبى. لە دەسلەلاتى ئەخمينيەوۋە تا دەگاتە ئەو دەمەي ئەسكەندەر بە سەرياندا زال بوو و دواى رووخانى ماد و گەيشتنى ئەوان بە دەسلەلات، كەس نەبوو بۇ

خوی پارێزگاری له ئافێستا بکا. ئەوەش سەیر نییه پەهلەوی، دواى شکستی سلوکیه کان بهران بهر ئەشکانیه کان که خاوهنی پەهلەوی و بهرۆگری ئافێستا بوون دەستی به سەر کهله پووری ئێراندا گرت و جگه له ئەشکانیه کان کهس له ئارادا نه بوو. دواى ئەوهی فارسه ساسانیه کان ئەشکانیه کانیاں رووخاند، ئەوەش سەیر نییه فارسی دەستی به سەر کهله پووری هه موو ئێراندا گرتبێ چونکه کهس نه بوو مەملانیی دەسه لاتیان له گه لدا بکا. دواى هاتنی ئیسلام، چاریکی دی هەر له سەر کهلاوهی ساسانیه کان، کهله پووری ئێران هەر به تهشی فارسی پێسرایه وه و هۆیه کهش وهک خۆر ئاشکرایه، ئەوەش ئەوهیه هیچ میللەتێکی ئێرانی جگه له فارسی و پەهلەوی دەسته خوشکی، خاوهنی رۆشنیری و نووسین نه بوو تا بهرەنگاری فارسی بپێته وه. پەهلەوی بوو خوشی له سەر ده می بلا بوونه وهی ئیسلامدا 400 سال بوو سەر به فارسی بوو و به هیچ چه قێکی دەسه لاتی ده ور بهر پشته ستور نه بوو، به لکو له رووبه ریکی به رفه و اندا، که هه مووی له ژێر دەسه لاتی فارسیدا وهک زمانی دووه می دەسه لات بی خاوهن بوو. بێی تی نه ده چوو له پاشماوهی ئێراندا شان له شانی فارسی بدا. خوراسانی که بێشکهی ره سه نی پەهلەوی بوو، ببووه ستانیکی فارسی، و پەهلەویش چ هیوایه کی نه ما بوو. رهنگه گه لی کورد و له گه لیشیدا بلوچ که له رۆژاوی ئێرانه وه چوو بوونه رۆژه لات و باشووری رۆژه لات (ئهمه نیزیکایه تی له کوردیه وه روون ده کاته وه)، ئەوجا هه ندێ کهرت و پارچه ی په رشوبلاوی زمانی تر لێره و له وئ ما بوونه وه که له تووانه وه له ناو فارسیدا ده رباز بیوون. سەیریش نییه زۆریه ی زۆری میژوون و نووسانی عاره ب و ناعاره بی سه رده مه جیاوازه کانی ئیسلام هه موو ئێران به فارسی دابنن و ناوه تانی کورد ماوه یه ک دواى هاتنی ئیسلام که وته وه،

ٽهوش ٿو ڏهه مهی که ته می فارسی ساسانی له سهر ناوچه
 نافارسه کانی دهسه لاتی ئیمپراتوری ئیران رهویییه وه. ٽهوش سهر نییه
 دواتر تورک بینین بهره وه دهبی فارسی دایشکینن تا ٽه و ئاسته ی
 ٽه دبیکی تورک نابینن له سهرده می عوسمانیدا دهستی له ٽه دهبی
 فارسیدا نه بووی یا به لای که مه وه ئاگاداری نه بووی له کاتیکدا به
 ده گمن فارس هه بوو بهره وه ٽه دهبی تورکی دایشکاندین هه رچنده
 ته رازووی هیزی عوسمانیه کانیش قورستر بوو، ٽهوش له بهر ٽه وه بوو
 ٽه دهبی نوی فارسی ره گی قول بوو و ته مهنیکی دریزی نیزیکه ی
 چوارده سده ی له پشته وه بوو ٽه و جا تورک پنی ئاشنا بوون. ههروه ها
 له سای که له پووری ئیسلامی عاره پیدا پتر گه شه ی کردبوو و به ره ی
 سهندبوو، ٽهوش به پنی قسه ی هه ندی له شاره زایانی میژوو که لین
 خویندوونه ته وه. فارسی تازه ته گهر به که له پووری فارسی ناوه نجی
 بیپور، به و کیژه گوندیه ده چی چوو بیته پاریس و به دهستی
 «که وافر» و بادیکی و مانیکیر رازیندرایته وه. خو ته گهر هه رچی هیز
 و جوانی له فارسی کوندا هه به کو بکریته وه ناگاته دوو به یتی شانامه یا
 «زمانی غیب» ی حافزی شیرازی. له وه دا مه ودای به راوردکاری نییه
 له نیوان به ره سه ندنی سهره تای فارسی و ٽه وه ی له و دوا دوا ییه دا پروی
 دا، له گه ل عاره پیدا که دواتر له دوا ی ئیسلامدا بووه زمانی ٽه ده ب و
 زانست. عاره بی له سهرده می جاهیلیشدا، له بواری هیز و جوانیدا
 دهسته پاچه نه بووه و شاعیر و ٽه دیبان هه ولیان ده دا شانیه شانی
 به سه نایه تی عاره بی هه نگاو بنین و به ره و زمانی پاکزی بادیه که چ
 وشه ی عه جه می تیدا نه بووه، بگهر ینته وه. قورئانیش که له نیوان ئیمه و
 جاهیلیدا له له یه و لیمانه وه نیزیکه، تا نووسینی ٽم بابته له لوتکه ی
 رهوانی و رهوانیژیدایه و هه ر واش ده مینیتته وه.

له‌م بۆچوونه‌وه له باره‌ی خه‌یاڵکردنه‌وه له جوانی فارسی تازه و بێگهردی عاره‌بی به‌ کۆن و نوێیه‌وه، پێش ده‌ ساڵ به‌ کوردی نووسیمه که شاعیره‌کانمان له کوردستانی عیراق و ئێراندا، کاتی به‌ر له 160 ساڵ له سه‌ر سه‌کۆی فه‌ره‌زده‌ق و موته‌نه‌بی و ئه‌بن فارز و سه‌عدی و حافز و نهمامیه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ نه‌زمی کوردی، بازیکیان دا ئه‌گه‌ر له ئاستی سه‌فه‌وه ئه‌و بازه‌یان دا، نه‌ده‌گه‌یشتنه ئه‌و جیهی که پنی گه‌یشتن. ئه‌وه‌شی که ناچی له‌م به‌اره‌دا له‌ بیر یکه‌ین که پنداویستی هه‌تاویه‌یه پێش ته‌ویه که هه‌رگیز شاعیر و نووسه‌ری عاره‌ب پنیستیان به‌وه نه‌بووه په‌نا بۆ هونه‌ری که‌شکه‌شه و نه‌مه‌مه‌ی شیعری فارسی به‌رن، له‌به‌ر ته‌وه‌ی زمانی خۆیان ته‌وه‌نده‌ی که‌ره‌سه تیدا بووه په‌نا بۆ خواسته‌وه نه‌به‌ن به‌لکو هه‌موو ده‌رچوونیک له‌ پنیانه‌ی هه‌یز و جوانی له‌ لایان، لادان بووه له‌ جوانی و په‌وانبێژی. لێره‌دا جیاوازی له‌ نپوان ده‌سه‌لاتداری هه‌زاری عوسمانی و عاره‌بی بنده‌سته‌ی ده‌وله‌مه‌ند له‌ به‌واری که‌له‌پووردا ده‌رژه‌که‌وئ، له‌گه‌ل جیاوازی هه‌لوێستیاندا به‌رانبه‌ر که‌له‌پووری فارسی.

پیم وا نیه‌ پنیست به‌ درێژه‌پیدان بکا چونکه ته‌وه‌ی گوته‌را به‌شی ته‌وه ده‌کا به‌مانگه‌یه‌نیه‌یه‌قین و هه‌ولیش له‌گه‌ل ته‌وانه‌دا که نایانه‌وئ به‌اوهر پینن، ده‌بیه‌ته‌ کوتانه‌وه‌ی ئاسنی سارد، به‌لام له‌ سه‌رمه‌ شتی زیاده‌ بکه‌م تا ته‌و به‌روپیانوانه‌ به‌روپنیه‌وه که په‌نگه‌ بیه‌ پێش. ده‌گوته‌ری فارسی له‌ لایه‌ن قه‌له‌مه‌به‌ده‌ستانی کورده‌وه به‌کار هه‌تدراوه، هه‌ر له‌وانه‌وه که ده‌نگیان پیمان گه‌یشتوووه تا ته‌و میرزایه‌ی به‌ ده‌فته‌ری ده‌سته‌یه‌وه ده‌گه‌را و نامه‌ی بۆ ته‌م و ته‌و به‌ فارسی ده‌نووسی، تا ده‌گاته ته‌و ده‌مه‌ی که به‌ته‌مه‌نه‌کانمان له‌ بیربانه. ته‌وه قسه‌یه‌کی راسته و هۆیه‌که‌شی له‌ یه‌ک ئاراسته‌ زیاته‌ره: هۆی یه‌که‌م ته‌ویه که نه‌ته‌وه‌ی

کورد هه‌رگیز نووسینی نه‌بووه و قوتابخانه‌شی نه‌بووه تا فیری نووسینی
 کوردی بکا و بیریشی له‌وه نه‌کردۆته‌وه به کوردی بنووسی، به‌لکو به
 هۆی کلۆلییه ئه‌زه‌لییه که‌یه‌وه بیرى له‌وه نه‌کردۆته‌وه نه‌بوونی نووسینی
 کوردی که‌مایه‌تییه... من خه‌لکانیکم له بیرن به بیراندا نه‌ده‌هات به
 کوردی بنووسری یا بخویندري و له‌وه‌ش زیاتر له سهر بریاردانی
 زه‌لیبوون ده‌روم که به سهرماندا سه‌پاوه و قسه‌یه‌ک له سهر
 سوو‌ککردنی زمانه‌که‌ی خو‌ياندا ده‌گوازمه‌وه که به فارسی ده‌یانگوته‌وه و
 نه‌فامانی کورد ده‌یانجووه‌وه: فارسی شه‌کره و عاره‌بی زمانی پتغه‌مبه‌ره و
 تورکی فه‌زیله‌یه و کوردی ره‌زیله‌یه (وشه‌که له ره‌زیله قورستره به‌لام
 به وشه‌یه‌کی سوو‌کتر گو‌بریم) هیچ گومانم نییه که یه‌که‌م که‌س ئه‌و
 شه‌کرانه‌ی شکاندوو به‌کێ بووه له‌و کوردانه‌ی هه‌ستی زه‌لیلی و
 چرووکی گه‌یشتۆته‌ بنه‌بانی هه‌ستی و خه‌ریکه‌ لۆمه‌ی ئه‌و جو‌ره که‌سانه
 نه‌که‌م. زانا و دانا، محمه‌د ئیبن ئاده‌م په‌راویزیکێ بو‌ نامه‌یه‌کی خۆی
 له باره‌ی چاره‌سه‌ری ئیبن که‌ماله‌وه و له سهر شیکردنه‌وه‌ی «لا
 تخشون» له یه‌کێ له مانگه‌کانی 1205دا نووسیوه و ده‌لی: سه‌یر
 له‌وه‌دایه بیستوو‌مه له سهر دیباجه کوردیه که قسه‌یان پێ گو‌توو‌م و
 به‌وه‌ش مه‌سه‌له کوردیه که له سه‌ریان ده‌سه‌پێ که ده‌لی «وه‌ک
 هیلکه‌یه‌کی له توینکی خۆی ده‌رجووبی». ئه‌وه‌ی وه‌ک شایه‌دیه‌ک له
 سهر کاره‌ساتی خو به‌که‌م زانینی ئه‌وانه گو‌توو‌ه شه‌رمه‌زارییان له‌وه‌دا
 دیوه به زمانی خو‌یان بنووسن. به‌لام من لایه‌نگری لۆمه‌کردنیان نیم
 ئه‌وه‌ش به هۆی ئه‌و هه‌سته شاردراره‌وه که ماوه‌ی بیستوسی سه‌ده
 هه‌ستیان به جیاوازی خو‌یان کردوو‌ه تا ئه‌و رۆژه‌ی ئیبن ئاده‌م
 په‌راویزه‌که‌ی نووسیوه. جگه له‌وه‌ش، ئه‌وانه‌ی نامه‌یان ده‌نووسی و
 ده‌فته‌ر به ده‌ست بوون، له شاریکدا ژماره‌یان له ژماره‌ی په‌نجه‌ی

دهست تپه‌ری نه‌ده‌کرد. ته‌گه‌ر به کوردی بیانوسییا یا به زمانی واقواق هیچ نه‌ده‌گۆرا و که‌س له‌و سه‌رده‌مه‌دا بی‌ری له‌وه نه‌کردۆته‌وه ئاخۆ ته‌وانه چی ده‌نووسن و به چ زمانیک ده‌نووسن. به‌لام زانا ئاینیه‌کان وانه‌ی عاره‌بیان به شه‌رحی کوردی ده‌گۆته‌وه و که‌میان هه‌سوو فارسییان زانیسی چونکه له‌ باب‌ه‌تی رۆشنییریان‌ه‌وه دوور بوو. ته‌نانه‌ت ئیبن ئاده‌می زانا ده‌نووسی و ده‌لی که خۆی بو فیربوونی فارسی ئاماده کرد (بو ته‌واوکردنی که‌ره‌سه‌ی رۆشنییری ته‌و سه‌رده‌مه) چوو هه‌ندی شویتی ئیران و له‌وی نیشته‌جی بوو تا فیری بوو. دیاره له‌و ناوچه‌یه‌دا که‌سی ده‌ست نه‌که‌وتوو له‌و ئاسته‌دا بی فیری بکا بۆیه ده‌ربه‌ده‌ری پی باشته‌ر بووه. ئیبن ئاده‌م له‌و بواره‌دا بی وینه‌یه ده‌نا خه‌لکی تر، ته‌وه‌نده‌ی پی بزانی، ته‌و هه‌ول‌ه‌یان نه‌داوه.

شاعیره‌کانیش، له‌وه‌ته‌ی شیعی کوردی هه‌یه، به کوردی نووسیویانه و که‌میکیان نه‌بی که به فارسی و عاره‌بی و تورکی، لیره و له‌وی نووسیویانه، ته‌گه‌ر هه‌موویان کۆ بکه‌ینه‌وه سه‌نگیکی ته‌وتۆیان به‌رانبه‌ر ته‌و شیعرانه‌ نابی که به کوردی له‌ دیوانه‌کاندا نووسراون.

ته‌وه‌نده‌ی پی بزانی کۆنترین شیعی کوردی هه‌ی باب‌ه‌ تاهیری هه‌مه‌دانیه که به عوریان ناسراوه. خاوه‌نی «تاریخ زبان فارسی» له‌ له‌ لاپه‌ره 38 ی به‌شی سییه‌مدا، له «معجم البلدان» هه‌ ته‌وه ده‌گوازیته‌وه که «نه‌وشیروان به‌غدادی» ناوی شاعیریکی کوردی سه‌ده‌ی پینجه‌می هه‌جرییه و به شیعیکه‌وه ناوی ده‌رچوو و به شه‌یتانی عیراق ناسراوه، به‌لام به‌رچاوم نه‌که‌وتوو. عه‌لی هه‌ریری ده‌دریته‌ پال سه‌ده‌ی یانزه و دوای ته‌و فه‌قیی ته‌یران (1307 - 1375 ز) ته‌وجا مه‌لای جه‌زیری (1408 - 1481 ی ز) و دوای ته‌ویش ته‌حمه‌دی خانی (1640 - 1706 ی ز) و هی دی که ناویان زۆر بلاو نییه.

سەرچاوەکان ئەوەش دەگێرنەووە کە کتییەک بەر لە هەزار سال، لە سەر دەرھێنانی ئاو بە کوردی ھەبوو کە ئیبن وەحشیە دایناو، ئەمەش کۆنترین نووسراوی کوردییە کە بەر گوێمان بکەوێ. ئەوجا هیچ لە بارەی پەخشانەووە نابێستین تا سالی 1000ی کۆچی کە عەلی ترمای کتییەک بە کوردی لە سەر زمانی عەرەبی دادەنێ. لە پەخشاندا «عەقیدەنامەی کوردی» ھەیە کە زیاتر ددین مەولانا خالیدی شارەزووری (1193 - 1242ی کۆچی، 1779 - 1828ز) دایناو. شیعری بە عەرەبی و فارسی ھەیە و ھەمووشی سۆفیگەرایی و ھەندیکیشی لەو بارەووە بە کوردین، «ئیبن ئەلحاج»یش شیعری کوردی لە سەر باوەر ھەیە و ناوی «مەھدینامە»یە و سالی 1176 کۆچی دایناو.

شیخ مەرفی نوودی شیعری ئایینی بە عەرەبی نووسیوە و زۆربەی پێداھەلدانە. قامووسێکی عەرەبی - کوردیشی بە شیعری کوردی نووسیوە ناوی ناو «ئەحمەدی» ئەوەش بە ناوی «ئەحمەد»ی کوربەووە کە دواتر لە تەریقەتی قادریدا تاقانە سەر دەمی خۆی بوو و بە «کاکی ئەحمەد» ناوی دەرچوو و لە ھەندێ ھۆسەي خەلکی باشوور بایس دەکرا و دەیانگوت «ئەلکاک احمد و اکرا دە». سێتەکی بۆ کاکی ئەحمەد و کوردەکانی. شیخ مەرفیش ھاوسەردەمی مەولانا خالید بوو و لە ھەردوو سەدەي دوانزە و سیانزەي کۆچیدا ژیاو.

بەلام شیعری کوردی کە بەو دوايانە لە دیواندا بلۆ بوونەووە، لە بواری سۆز و ھەست و وەسف و شتی لەو بابەتانە بوو و دواي شاعیرەکان لە کوردستانی عێراقدا و لە سەر دەمی عەبدولرەحمان پاشای باباندا کە سالی 1228ی کۆچی کۆچی دواي کرد خزانە ناو کاروباری دنیاو. ھەر لە سەر دەمی ئەودا نالی و سالم و مستەفا بەگی ساحیبقران کە نازناوی «کوردی» بوو و کەمی لە دواي دوو کەي ترەووە بوو

دەرکهوتن، ئەوجا حاجی قادری کۆیی و شیخ رەزای تالەبانی و زۆری تر پەیدا بوون. ئەوەم پێ سەیرە تا نەزمی کوردی بۆ نەبوو، شاعیرانی وەهای کورد دەرئەکەوتن دیوانیان هەبێ و یەک دوو بەیت یا یەک دوو شیعەر لە سەرجهمی ناوچەکاندا جێی هیچ ناگرێتەوه و لە هیچ زمانیکدا گۆرانکاری ناکا. ئەوەش دەلالەتێکی قوول لەوە دەکا که بەرپۆیه‌بەرایەتی دەسلاتی شیخ مەحمود لە سلیمانی لە سەرەتای بیستەکاندا. لە یەکەم رۆژیه‌وه بە کوردی دەستی پێ کرد و رۆژنامەکەی و تەنانت نامە تایبەتەکانی شیخ مەحمود لەو سەرەمەدا و نامەی خەلکی تریش بە گشتی بە کوردی دەنووسران و سمایل ئاغای شکاکیش که نازناوی «سمکۆ»ی هەبوو لە ورمی - دواتر رەزاییه و دیسان ورمی، که جیهادی نەتەوايه‌تی کرد و دوایی وەک هەمیشه بە کوشتنی کۆتایی هات، رۆژنامەکەی، که بیرى خۆی تیدا بۆ دەکرده‌وه، بە کوردی بوو.

دیاردەى نەبوونی نووسینی کوردی لە سەرەمانیکدا که نەتەوه‌کانی تیدا لەناو دەچوون، لە پەيوه‌ندیه‌ فەرهنگيه‌کاندا کێشه‌ی بۆ به‌جێ هێشتوین و ئیستاش به‌ دەست ئەو کێشانه‌وه‌ دەنالیین و ئەوه‌نده‌ش گه‌وره‌ن مه‌ودای ئەوه‌ نادەن کورد لە داھێنانی کێشەدا ئەوینداری خۆی بکا. زۆر به‌ لایه‌وه‌ ناخۆش بووه‌ که دیومه‌ له‌ گۆڤاریکی کوردیدا وشەیان لە نووسیندا لابردووه‌ یا گۆرپوه‌ چونکه‌ گومانیان کردووه‌ فارسی بووبی و ئەو ترسه‌شیان بۆ ئەوه‌ گه‌راندۆته‌وه‌ گوته‌گوت له‌ سەر وشەى له‌و بابەته‌ی نووسه‌ری تر هه‌بووه‌. من هه‌ر به‌ سروشتی خۆم لایه‌نگری ئەوه‌ نیم دەسبه‌رداری وشەى باو یم چونکه‌ هه‌موو وشه‌یه‌کی به‌ربۆ له‌ سەر زاری خەلکی کورد له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ به‌خیرها‌تن ده‌کری و دوو شت نه‌بی هه‌یچیان جیا ناکه‌مه‌وه‌: یه‌که‌میان ئەوه‌یه‌ ئاوازه‌کەى

كوردی نه‌بی و له قورگدا توند و تیژ بی. ئەوی تریشیان ئەوێه له ئاخواونی کوردیدا بتغیندریته‌وه، خۆم له‌وه‌شیان لاده‌دم با کوردیتس بی. ئەوێ ته‌ماشای قامووسه عاره‌بییه‌کان بکا ده‌بینی قامووسی زمانی هه‌ندی زمانی تری له‌خۆ گرتووه و هه‌ندیکیان به‌ ره‌و کۆچیان کردووه و نه‌ماون. هه‌ر وشه‌یه‌کی له‌ ئافیس‌تادا هه‌بی کوردیه و بوونی له‌ ئافیس‌تادا به‌لگه‌یه‌ بۆ ره‌سه‌نایه‌تی ئەو وشه‌ کوردیه‌یه و به‌ بی هیچ ده‌مه‌ ته‌قییه‌ک پێی ده‌چی، جا له‌ زمانه‌ ئیرانیه‌کانی تر دا ده‌رکه‌وتبی یا ده‌رنه‌که‌وتبی.

بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی گومان و نموونه له‌ سه‌ر ئەوێ که‌ گوتم، کورد دوو وشه‌ی بۆ «ره‌ش» هه‌یه. به‌شیکێ کورد «ره‌ش» به‌کار دیتنی و که‌س نازانی سه‌رچاوه‌ی چییه و که‌نگی و چۆن په‌یدا بووه. به‌شیکیشی «سیا» به‌کار دیتنی و وشه‌ی تر له‌ جییدا نازانی. ئەم «سیا»یه له‌ «سیاه»ی فارسیه‌وه‌ نیزیکه و ئەوه‌ش سه‌یر نییه‌ چونکه له‌ ئافیس‌تادا هه‌یه و له‌ کوردیدا له‌ «ره‌ش» ره‌سه‌نتره. ئەوێ جینی داخیشه‌ مالی خۆمان له‌ ناو مالا‌ندا به‌ سه‌ر ناکه‌ینه‌وه... ئەمه‌ ده‌لیم چونکه‌ زۆر له‌وانه‌ی «ره‌ش» به‌کار دیتن نازانن سیا کوردیه‌یه و له‌ کوردیدا ره‌گی ئەوه‌نده‌ قووله‌، له‌ هیچ زمانیکێ تر دا وا نییه، ئەوه‌ش به‌ هۆی بوونی‌وه‌ له‌ ئافیس‌تادا و ئەم په‌یوه‌ندییه‌ش بۆ کوردبوونی ئەو وشه‌یه‌ به‌سه‌.

ئه‌وانه‌ی سیا به‌کار دیتن، مالیان ئاوا بی ده‌سه‌ر‌داری نه‌بوونه و «سیایی»شیان لێ داتاشیوه‌ که‌ لسته‌ی کڕین و فرۆشتنی بابته‌ ده‌گه‌یه‌نی. فارسه‌کان به‌و واتایه «سیاهه» به‌کار دیتن و له‌و داتاشینه‌دا له‌ کوردی جیا ده‌بنه‌وه و با هه‌ر وا بکه‌ن. ئەگه‌ر ئیمه‌ ده‌سه‌ر‌داری «سیایی» بین وشه‌یه‌کی تر نابینن جیگای پڕ بکاته‌وه، چونکه له‌ «ره‌ش» هه‌چمان به‌و واتایه‌ دانه‌تاشیوه و هۆیه‌که‌ش ئەوه‌یه که‌ وشه‌یه‌کی تازه‌یه و دوور نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ «ره‌زوو»‌وه‌ هه‌بی

چونکه وشه كه، ناوه كه و واتا كه له خۆیدا كۆ ده كاتهوه. به لّام ته مه نى وشه كه ى دى بۆ سه رده مى ئاڤیستا ده گه رێسته وه كه دووه هزار و شه شسه د سألّه و چهند سه ده یه ك پێشتریش كه سه ره تا كه ى نازانین به لّام له سى هزار سال پتره. خۆ ئه گه ر كوردنك له ترسى ته له ى فارسى بتوانى واز له «سیا و سیایی» بێنى، ده توانى سبه ى وامان لى بكا ده سه به رداری لووتمان بین تا جیاوازیمان له گه لّ فارسدا زیاتر بى و ئه وجا سامانى نوكته ى میلله تان ده ولّه مه تدر ده بى و «كورده كه! كوا كه پووت؟» یش ده چینه سه ر «كورده كه! كوا گوێچكه ت؟»...

لاحه ولّه وه لا...

كرنۆشبردن له ده ربارى سولتانا داهینانك نییه به تایبه تی كورد یا غهیره كورد داهینایی، به لّكو یه كێكه له خه سلّه ته كانى ده روون و جوړێكه له خۆیه ستنه وه به مانه وه جا ئه گه ر بۆ به ده سه تههتانی سوود و ده سكه وت بى یا ره واندنه وه ى مه ترسى. له گه لّ ئه و به لّگه نه وسته باوه دا كه له خویتماندا یه له ناو شاعیران و نووسه رانى پاشاكاندا یه ك كورد نابین و نه مانبستوه ه یچ یه كى له زانا گه وره كانى كورد بیانوى بۆ به رژه وه نه دیه كانى خۆى هینابیته وه. ئه وه ش نالیم ئه وه به هۆى نه فسبه رزى كورده وه بووه و میلله تانى تر له خۆتیه له سووندا وا نه بوون، به لّكو به هۆى لووتبه رزى شایه كانه وه بووه له دالّده نه دانى كورد و ههروه ها كه مى رۆلیان و دوورى مه وداى نێوانیان. ئه گه ر ئه دییكى كورد یا ناكورد بلّی كورد خۆى له وه به گه وره تر زانیوه له به ر ته ماحى سولتان و شایه كان نه رم بى تا ده سكه وتى لییان ده سكه وئ، ئه وه ده گوترى كه «رێوى ده مى به په رسیله نه ده گه یشته ده یگوت ترشه». به لّام باسى زانایان شتێكى تره و له په رسیله دا سنووردار ناكړی چونكه ئه وانه ى خویان له شایه كان شاردنه وه له رووى باوه ره وه ئه وه یان كرد و

باییره گه وهی بنه ماله‌ی حه‌یده‌ری و مه‌لا ئه‌فه‌ندی هه‌ولیر به‌ه‌وی سوور بوونی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وییه‌وه‌ بو گۆرینی مه‌زه‌بیان، خۆیان له‌ مال و حالێ خۆیان دامالاند و کوردستانی ئێرانیان به‌جی هێشت و ویزدانی خۆیان دهرباز کرد. ئه‌وه‌ی ئه‌وان کردیان سه‌یر نه‌بوو چونکه‌ پێمان سه‌یر نییه‌ مرو‌قی نه‌ت‌راست له‌ سه‌ر مه‌زه‌بینکی سیاسی و سوور بێ که‌ نه‌ په‌رستراوی تیدا بێ نه‌ به‌هه‌شت و نه‌ ئاگر. له‌ ناوه‌راستی چله‌کانی سه‌ده‌ی بیستدا کاره‌ساته‌که‌ دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌ و لا‌په‌ره‌یه‌کی تری چاره‌نووسی کورد به‌هه‌لواسینی قازی محهم‌هد و خه‌لکی تر له‌ خزمه‌کانی له‌ گۆره‌پانی «چلچرا» - چوارچرا ح.ک. ی مه‌هاباد داده‌خریته‌وه‌ و ئه‌وانیش ده‌بنه‌ قوربانی خۆ هه‌لواسینیان به‌ ریشووی مانه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تییه‌وه‌. قازییش نووکی ئایینی بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو له‌ کوردستانی ئێراندا که‌ سه‌رکردایه‌تی بزووئنه‌وه‌ی داخوازی مانه‌وه‌ی ده‌کرد و لاوانی خۆینگه‌رم و کوردی خاوه‌ن که‌رامه‌ت به‌شدارییان تیدا کرد و به‌ ده‌م ددانی مشاری میژوووه‌ هه‌لوه‌رین.

باسی مامه‌حه‌مه‌یی له‌ ده‌رباردا، ده‌رگایه‌ک له‌ سه‌ر هه‌ندی رووداوی زمان ده‌کاته‌وه‌ و به‌هه‌نگه‌ زانیی سهرچاوه‌ی وشه‌یه‌کی به‌کاره‌یندراو له‌ نیوان دوو نه‌ته‌وه‌ی به‌هه‌نگه‌زجیادا به‌زه‌حمه‌ت بناسه‌ریته‌وه‌. ئه‌و پێوانه‌کارینه‌ی خه‌لکی سه‌ر به‌ وشه‌ په‌نای بو‌ ده‌بن ئه‌وه‌یه‌ له‌ گۆشه‌ی ده‌سه‌لات و ملکه‌چییه‌وه‌ بره‌وان چونکه‌ زور جار، هه‌ر ئه‌وه‌ش چاوه‌بره‌وان ده‌کری، که‌ وشه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ به‌ره‌و خوار، واته‌ له‌ ده‌سه‌لاته‌وه‌ به‌ره‌و ژێر ده‌سته‌ و له‌ سه‌ره‌که‌وتوووه‌ به‌ره‌و دۆراو داده‌به‌زی. له‌ بواری په‌یوه‌ندی نیوان عاره‌ب و فارسدا، سه‌رکه‌وتنی چه‌ندین سه‌ده‌ی دوور و درێژی هه‌خامه‌نشی و پارتیه‌کان و ساسانیه‌کان به‌ سه‌ر عیراقدایه‌ته‌ جینی باوه‌ری ئه‌وه‌ی که‌ وشه‌ی ئێرانی بو‌ عیراکی سامی گوازاراونه‌ته‌وه‌.

زانا زمانه‌وانه‌کانی ئیسلام زۆربه‌ی ئه‌و وشه‌هاوبه‌شانه‌یان ژماردوون که له‌نیوان فارسی و عاره‌بیدا هه‌ن و به‌پێوانه‌ و ده‌ستووری عاره‌بییان له‌گه‌ڵدا ناکرێ له‌بواری شیکردنه‌وه‌ و خواستنه‌وه‌دا ئه‌وه‌ش به‌پێی یاسای دابه‌زین له‌سه‌ره‌وه‌را. کاتی هۆش له‌سه‌رده‌می ئیمه‌دا و له‌هه‌موو بواره‌کانی دید و پێوانه‌کاری تازه‌بابه‌تی پێوانه‌ و ئه‌نجامگیری و توێژینه‌وه‌ له‌بواری زماندا کرایه‌وه‌، ده‌رکه‌وت زۆر له‌و وشانه‌ی که‌له‌سه‌ر فارسی حسێب ده‌کران له‌بنه‌ره‌تدا بابلی یا ئه‌که‌دی یا ئاشوورین و هه‌ندیکیان سۆمه‌رین و مامۆستا تاها باقری خوالیخۆشبوو کتییکی له‌سه‌ر ئه‌و وشانه‌ نووسی - ڕه‌نگه‌ نه‌ختی به‌رفه‌روانی تیدا کردبێ - . سه‌رچاوه‌ نافارسیه‌کانیان و ڕه‌چه‌له‌کیانی ئاشکرا کردووه‌. ئاشکرایه‌ بوونی سه‌رچاوه‌ی ئه‌و وشانه‌ له‌ ئه‌که‌دی و بابلیدا به‌لگه‌یه‌کی نوییه‌ بۆ گواستنه‌وه‌ی وشه‌ به‌ ئاراسته‌ی سه‌ره‌و خوار و جیاوازی ته‌رازووی هێز له‌نیوان فارسی لاواز له‌سه‌ره‌تادا له‌گه‌ڵ شارستانه‌تی ڕه‌گداکوتاوی عیراقی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی سامی و سۆمه‌ریدا ئاشکرایه‌. له‌لاپه‌ره‌ 204 و 205ی به‌شی یه‌که‌می کتیی «تاریخ زبان فارسی»ی ناوبراویدا ئه‌وه‌ ده‌خوێننه‌وه‌: ئه‌و کاروباران‌ه‌ی به‌ به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی ده‌سه‌لاتی سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌وه‌ وابه‌سته‌ بوون، به‌ ئارامی ده‌نووسران و هه‌ندی به‌لگه‌نامه‌ی به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ ده‌ست که‌وتن، به‌ ئارامی له‌ سه‌ر پێست نووسرا‌بوون و ه‌ی کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی پینجه‌می پێش زاین بوون، هه‌روه‌ها له‌ کۆشکی شاهانشای هه‌خامه‌نشی له‌ ته‌ختی جه‌مشید نێزیکه‌ی سێی هه‌زار له‌وجه‌ قوڕ دۆزرانه‌وه‌ که‌ به‌ زمانی عیلامی نووسرا‌بوون، ئه‌وه‌ش به‌وه‌ لیک‌ده‌دریته‌وه‌ که‌ ده‌سه‌لاتداری هه‌خامه‌نشی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ و تا ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ توانایه‌کی ئه‌وتۆی نه‌بووه‌ زما‌ریه‌کی وا له‌ نووسه‌رانی فارسی کۆن کۆ بکاته‌وه‌ به‌لگه‌نامه‌

ئىمپراتورىيە كان تۆمار بىكەن كە لە ماوئەيە كى كورتى سەرسورپەنەردا پەرەى سەند، لە بەر ئەو بە ناچارى پەنايان بۆ نووسەرانى مىللەتانى دى برد كە لەو بوارەدا شارەزايان ھەبوو. تا دواى قادسيەى يەكەم كە زەمان گۆرا و بارودۆخ تىكچوو و كەلەپوورى قورئان ھەرچى كەلەپوورىكى كۆن ھەبوو و ھاتە پىشى رايمالى، دەبينىن فارسى شانازى بەو وشانەو دەكا كە چوونەتە ناو فارسىيەو و تەنانت عارەب بەخۆشيان بە دەگمەن بەكاريان دەھيتا و لەم سەردەمەدا و لە وىستگەى بەنزينى فارسى لافىتە دەخويتىنەو لىتى نووسراو: استعمال دخانيات اكيدا ممنوع است.

زمانى كوردیش لەو بوارەدا ھەك زمانەكانى ترە و ژمارەيەكى يەكجار زۆر لەو وشە عەرەبىيانەى تىكەوتن كە پەيوەندىيان بە باوەر و خواپەرسىتى و زانستى ئىسلام و سەرچەم رۆشنىريەو ھەيە و بەكارھىنانيان بۆ كەس كەمايەتى نىيە بۆ ئەوانە نەبى بەرھەنگارى باو دەبنەو. خۆشەختانە لە ھەندى رۆوى بەختەو، فەرھەنگى كوردى لەو دەمەو كە لە زەردەشتى جيا بوو ھەو و بە ھوى دوورىيەو لە چەقى دەسلەلات و شارستانەتيەو و بەر لەو ھى راستەوخۆ پەيوەندى بە فارسىيەو ھەبى، لە ئەنجامدا قامووسى ئەو وشانەى لە دەست دا كە پەيوەندىيان بە ئايىنە كۆنەكەيانەو ھەبوو و ئەگەر وشەى ھەك athaurva و rathashta و vastyo fshuyas بەدەينە بەر باى گوئى رۆشنىبرى كورد، لە خەونیشدا نازانى ئەوانە سى چىنى كۆمەلگان و لە ئافىستادا ھاتوون و مەبەستىش رۆحانى و سەرباز و ھەرزىرە و وشەى «ئەرتەش» ى فارسى كە سەربازى دەگەيەنى، سەرەتاكەى وشەى دوو ھەمە و سىنەمىش سەرەتاي «كشاورز» ى فارسىيە كە دەكاتە ھەرزىر. بەلام يەكەميان، ئاشكرایە لەو ھەو ھاتووە كە لە سەرەتاي ئەم

باسه‌دا باس‌مان کرد، haurva که واتای «ته‌واو - کامیل» ده‌دا و هه‌مان «ئیسرو»ی کوردییه. ئەو وشانه له ئافیتس‌تای تازه‌دا هه‌ن به‌لام «gatha» که کۆتترین به‌شی ئافیتس‌تایه، به‌ شیوه‌یه‌کی دی هاتوو و زیاتر جینی ته‌وه‌یه کورد به‌ زمانه‌که‌ی خۆی رازی بی، چونکه وشه‌ی یه‌که‌م «airyama» به‌ واتای هاوړن، هه‌قال و هه‌مان وشه‌ی «یار»ی کوردی نوویه. دووه‌میش «awetush» - خفه‌ئیتوش» بوو به‌ واتای «ئهن‌دامی ده‌سته» و وه‌خته هاوتای «خۆیه‌تی» بی به‌ هه‌مان واتا و دوومیش verezeno قه‌ره‌زه‌نو به‌ واتای «وه‌رزیر»ی کوردی به‌ ده‌نگ و واتاو. وشه‌ی gatha خۆی له‌ بنه‌ره‌ندا دوعا و نزا ده‌گه‌یه‌نی و له‌ شیوه‌زاری عه‌شره‌تی دزه‌یی ده‌ورو به‌ری مه‌خمووردا بۆته «گاس» به‌ واتای بانگ‌کردن و «ث» له‌ کوردیدا بزر بووه و وه‌رگه‌را و ته‌گه‌ر کورد gatha بخوینیته‌وه ده‌یکاته «گاسا». ته‌وه‌نده‌ی من بزانه‌ی ده‌نگی «ث» له‌ ولاتی کورددا ته‌نها له‌ ناوچه‌ی هه‌ورا‌ماندا ماوه‌ته‌وه. له‌ باره‌ی ئەم وشانه‌وه بگه‌رپۆه بو «مزدیسنا و ادب پارسی ل 178، 179» به‌لام ده‌ره‌یتانی شیوه‌کانیان سه‌رنجی خۆمن.

ئه‌وه هه‌ندی بوو له‌ لایه‌ن و په‌راوێزی په‌یوه‌ندی نیوان کوردی و ناکوردی زمانه‌ ئێرانیه‌کان به‌ فارسییه‌وه، له‌ گه‌ل که‌می له‌ په‌یوه‌ندییه‌ جه‌وه‌ه‌ریه‌کانی نیوانیان و ته‌گه‌ر لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ک به‌ قوولی و فره‌وانی ورد بیته‌وه سه‌رنج و هه‌وال و وانه‌ی سه‌بر و سه‌مه‌ره‌ی زۆر ده‌ست ده‌که‌ون و هه‌موویان گومان ده‌ره‌ویننه‌وه و خه‌یاڵ ئاشکرا ده‌که‌ن: کوشنده‌ترین شت له‌ میژوو‌ی کورددا ته‌وه‌یه ده‌ربازبوونی زمانه‌که‌ی له‌ چنگی فارسی به‌ نرخ‌ی چاره‌نووس ته‌نجام درا که 25 یا 26 سه‌ده‌ درێژه‌ی کیتسا. ته‌م‌رۆش کوشنده‌ترین شتی زمانه‌که‌ی ته‌وه‌یه بیتاوانیه‌که‌ی له‌ تۆمه‌ت به‌ پا‌ک‌کردنه‌وه‌یه‌ک بی که له‌ راستیدا

که و لکردنیتی و به وهش کورد به هه وهسی خوی ته رمی زمانه که ی خوی
ده داته فارسی و له وه خاترجه می ده کا که به در یژیایی مینژوو نه یتوانیوه
کوردی سه ربړی.

دوای ئهوهی هه‌ندی مه‌سه‌له‌ی ئافیس‌تا و زمانی فارسی باس کران، قسه‌کردن له باره‌ی پههله‌وییه‌وه تویش‌به‌ره‌ی که‌مه‌سه‌ره‌فتر ده‌بی چونکه له تویی قسه‌کانماندا باس و ئامازه بو پههله‌وی هه‌بوون.

ئهوه‌ی له باره‌ی ئه‌و زمانه‌وه نه‌گۆره، ناوه‌که‌یه‌تی که له سه‌رچاوه‌ی کۆنتره‌وه هاتوو و له نووسینی فارسی کۆندا به‌ شیوه‌ی «پرتو - په‌رته‌وه» به‌ ناوچه‌ی خوراسانی ئه‌مرۆ گوتراوه، که که‌وتۆنه باشووری خۆره‌لاتی ولاتی فارسه‌وه و ئه‌وه‌ش ئه‌و خا‌که‌یه که حکوومه‌تی ئه‌شکانی له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سییه‌می پیش زاین تیدا وه‌ک زله‌یزیک پرسکا و سلوکیه‌کانی تیکشکاند. ئاشکرایه دوای ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لات که‌وته ده‌ست ئه‌شکانیه‌کانه‌وه (ناوه‌که بو ئه‌شک یا ئه‌رشاک ده‌گه‌ریته‌وه که به‌ سه‌ر سلوکیه‌کاندا سه‌رکه‌وت) 250 پ ز زمانه پههله‌وییه‌که‌یان به‌هیز بوو (وشه‌که له په‌رته‌وه‌وه گۆراوه) زمانه‌که له هه‌مان کاتدا بووه زمانی دنیا و دین چونکه ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی دنیایی هه‌بووی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ده‌سه‌لاتی دینی‌شان ده‌دایه پال خۆیان. ئه‌وه‌ی به‌لگه نه‌ویسته ئه‌وه‌یه پههله‌وی به‌ چه‌ندین سه‌ده‌ی دوورودریژ به‌ر له ده‌سه‌لاتی ئه‌شکانیه‌کان شانه‌شانی ئافیس‌تا و فارسی کۆن بوونیکی تۆمسارکراوی هه‌بوو، تا ده‌گه‌یشه‌ سه‌رچاوه‌که‌ی له خێله هندوئه‌وروپیه‌کان که وه‌ک هه‌موو گه‌له ئاریه‌کان و ئه‌وروپیه‌کان له یه‌ک ئاستدا بوون چونکه گه‌لێک نه‌بوو له یه‌که‌م و دووهم دا‌براندا له یه‌کی له زمانه کۆنه‌کانی ئه‌و گه‌لانه‌وه گه‌شه‌ی کرد‌بی. لیکچوونی شیوازی تۆمارکراوی پههله‌وی و پارسی و هه‌خامه‌نشی له لیکچوونی نیوان پارسی هه‌خامه‌نشی و فارسی نوێ زیاتره و ئه‌گه‌ر فارسی

بگه رایه تهوه دهستی دهسلات و میراتی که له بووری ئیرانی یه کجار زۆر زهحمهت دهبوو تهو پردانه دروست بکا و له گریڤدانی په یوهندی نێزیکایهتی نیتوان فارسی کۆن و نوێ بهردهوام بێ چونکه ته گهر فارسی به بێ حکومهت و تۆمارکردن بمابایه تهوه دهبووه چهند شیوهزاریکی لیکدابرایی جیاوازی و جیاوازییان ههندهی جیاوازی ئاشکرای نیتوان کوردی سهردهم و ئافیتسا، بگره زیاتریش دهبوو: تهو ههش له بهر تهوهی فارسی بنهچهیهکی تۆمارکراوی کۆنینهی نییه تا له گهڵ پاشماوهی ئافیتسادا به یهک پیتۆرین و چوارسه د وشه له کوێ و 83000 وشه له کوێ؟ په یوهندی کۆنی تهم شیوازان له کوێ و هێ تازهیان له کوێ؟ کوا په یوهندی نیتوان تهم وشه کۆنانه ی خوارهوه له گهڵ وشه ی نویدا:

شێوازی کۆن	شێوازی نوێ	واتایان به کوردی
ئیدی idiy	بره	برۆ
ئهداتوق adatuv	برهوه	با بروات
مه نیا هه ئی	بیه نیشی	بیر بکهوه
ئاهه م	بوده م	بووم
په تی پیه خوفا	خودرا نیگه هدار	ئاگاداری خۆت به

بۆ تهوه تهماشای لاپه ره 234 و 235 ی تاریخ زبان فارسی ناوبراو بکه.

ئەگەر بېشى ئەو وشانە بۇ فارسی کۆن بگىرىنەو، دەشى بۇ ھەر
 شىنازىكى دى بيانگىرىنەو ھەخامەنشى نەبىي كە لەو سەردەمەدا بوو.
 لە راستىدا، بە يىنى بۆچوونى زۆربەى نووسەرە ئىسلامىيەكان، فارسی و
 پەھلەوى تىكەلاوى يەكتر بوونە و ھەندى لەو نووسەرەنە يەكسانى
 كىردوون و ھى تريان فارسىيان دابەش كىردوون و پىيان واىە پەھلەوى
 بەشىكىتى و ھى تىرشىيان بە لايەكى تردا چوونە كە ئىرە جىيى
 باسكىردنى نىيە و كەمىكى زۆر كەمىشىيان بە دوو زمانى جىاوازيان
 داناون. پەھلەوى، خەتىكى تايەتە بۆ نووسىن لە ئارامى داتاشى،
 ھەخامەنشەكان خەتى بزمارىيان ھەبوو بەلام لە بەر زەحمەتى
 بەكارھىنانى ئەو خەتە، ئەوانىش پەنايان بۆ ئارامى برد. ئەو ھى تا ئىستا
 لە بەلگەنامەى پەھلەوى سەردەمى ئەشكانىيەكان دەست كەوتوون، زۆر
 كەمە و ھەرە كۆنەكانىيان دوو «گىرىيەند - قەوالە»ى ئالووڧىرن و لە
 ھەورامان دەست كەوتوون (ھەورامان ناوچەىەكى كوردنشىنە كەوتوتە
 ھەردوو بەرى سنوورى نىوان ولاتى فارس و عىراقەو و بە تەنىشت
 ھەلەبجەو، لە پارىزگای سلېمانى) مېژووى ئەو دوو گىرىيەندە بۆ
 يەكەم سەدەى پ ز دەگەرىتەو و كۆنەكەيان ھى سالى (88ى پ ز)ە
 و تازەكەشيان پىنى تى دەچى سالى (12ى) پ ز يا (88ى) ز نووسراپى
 (تەماشای ل 251 و 252ى كىتېبى تاريخ زبان فارسى بكە). يەكەمىيان لە
 بىنەردەدا بە يۆنانى نووسراو و وشەى پەھلەوى لە پىشتەكەى ھەن،
 دوو ھەمىشىيان ھەمىووى پەھلەوىيە و ئەو ھەش بەلگەىە بۆ ئەو ھى زمانى
 سلوكى لەو سەردەمەدا بەكار نەھىندراو. بەلام ساسانىيەكان ماو ھەىەكى
 دوور و درىژ لە سەر بەكارھىنانى زمان و خەتى پەھلەوى مانەو و
 شوپىنەوارى زۆرمان لەوانەو پى گەشىتوون. كەچى خەتى پەھلەوى
 داتاشراو لە ئارامى بە جۆرى گۆردرا ھەندى لە زەحمەتییەكانى كە لە

خویندنه وه دا هه بوون لاکه وتن و ئەو سنیوه گۆراوه لای ساسانیه کان بووه خه تی به کارهیندراو. په هله وی به خۆی، به پێی بۆچوونی زانا ئێرانیه کان بووه دوو به شه وه: یه که میان ئەو په هله وییه بوو که له ناوچه که ی خۆیدا، که که وتبووه باکووری رۆژه لاته وه، به کار دهیندرا. دووهمیان ئەو په هله وییه بوو که ولاتی پارس، له باکووری رۆژاوی ئێران به تهنیشت ئەو فارسییه وه بوون که زمانی ئاخوتنی ئەو ولاته بوو، به کار دهیندرا. ئەم په هله وییه به «پارسیک» ناوی ده رجوو بوو تا له په هله وی یه که م و زمانی فارسی که سه رچاوه که ی هه خامه نشی بوو و په رشوبلاو بیۆوه و به فارسی نوێ دهناسری جیا بکریته وه. جیاوازی نیاوان په هله وی (ناویان تا په هله وانیک) و «پارسیک» زۆر که مه به لام هیه. بۆ روونکردنه وه ی ئەو جیاوازییه په نامان بۆ ئەم رستانه ی خواره وه برد که هسی پارسیک و په هله وانین و له شوینه واریکی ئه رده شیر بابکانه وه (دامه زریته ری ده وله تی ساسانی 226 ی پ ز) گوازاراونه ته وه.

1. پتکرا این مزدیسن بغ ارتخشتر

1. پتکر ام مزدیسن بغ ارتخشتر

2. شاهان شاه ایران کی چهر

2. شاهین شاه اریان کی چهر

3. هیچ یزدان پس بغ پاک شاه

3. هیچ یزدان بوهر بغ پاک شاه

یه کهم شیوازی هر پرسته یه ک پارسیکه و دوومیش په هله وانیکه. واتاشیان: ئه مه په یکهری شایه، مه زدی ه سنا، ئه رده شیر، شاهه نشای ئیران... هتد. پرسته کانیشمان له ل 255 ی کتییی تاریخ زبان فارسی، به شی یه که مه وه گواستوته وه.

دوای گریه ننده کانی هه ورامان نووسین و به لگه نامه ی زورمان دهست که ووتوون، له وانه، کتییی کارنامه ی ئه رده شیر بابکانه و «ئه ردا فیرافنامه» و زه ند ئافئستا و کتییی ئایینی تری زه رده شتی و مانه وی له گه ل شوینه واری ئه ده بی دهره وه ی بازنه ی ئایین، وه ک ده سه لات و میژوو ی تیکه لی داستان و شتی تر...

په نگه که لکی هه بی لیره دا ئه وه بلئین که «زه ند ئافئستا» ته فسیری په هله وی سه رده می ساسانیه کانه و بو ئافئستا کراوه و «شه رحی ئافئستا» ده گه یه نن و لیکدانه وه که ش له «zanti زه نن» و هر گراوه که په گه که ی «zan زه ن» ی ئافئستاییه و «dan دهن» ی پارسی کوون به رانبه ریتی که واتای زانست و زانیاری ددها و هه ردوو وشه ی «زه ن و دهن» به شیوازی خو یان دابه زیون و له کوردیدا بوونه ته «زانین و زان» که له ئافئستاه گوازاراونه ته وه به نیشانه ی جیا که ره وه ی «د» ی سه ره تابه وه هاتوو. په گیش له هه ردوو کیاندا «زان و دان» و ئاشکرایه په هله وی به هیشتنه وه ی «ز» له «زه ند» دا هاوبه شی کوردیه. یه کن له خه سه له ته هاوبه شه کانی په هله وی و کوردی ئه وه یه کرداری رابرده له په هله وی و شیوه زاری باکووری کوردیدا به پی شخستنی جیناوی بکه ر به سه ر کرداردا و ئینگلیزیش له هه موو کرداره کاندا وا ده کا. ئه و جا کوردی و په هله وی جیناوی بکه ر له هه موو کرداریکی رابرده و داهاتوودا دوا ده خه ن و هه موو زاراوه کوردیه ناسراوه کان له وه دا وه ک یه کن. وا باوه که شیوازی هه ورامی کوردی له په هله وی ده چی و بوم

هه‌لنه‌که‌وتوو له‌و لایه‌نه ورد بېمه‌وه و رای گرده‌بری له‌ سهر دهربرم به‌لام‌ ته‌و دوو به‌رانبه‌ره‌ی سهره‌وه له‌وه‌دا بی به‌لگه‌ نین که سهر به‌ هه‌ورامین چونکه‌ ئاخوتنی رۆزانه‌ی ئاسایی خه‌لک تۆمار ده‌که‌ن که‌ چ خه‌سله‌تیک‌ی ره‌سمیان نییه‌ تا‌ ته‌و گومانه‌ بکری که به‌ زمانی بېگانه‌ بویان نووسرای. ته‌وه‌ی ته‌م بۆچوونه‌م پتر پشته‌ستوور ده‌کا قسه‌یه‌کی شه‌مه‌د دین محمه‌د کوری قه‌یس ته‌ل‌رازییه‌ که له‌ کتیبی «المعجم فی معاییر اشعار العجم» دا نووسیویه‌تی و وه‌رگێترانه‌که‌ی ده‌بیته‌: خه‌لکی عیراقم دیت سهر‌گه‌رمی دارشتنی ئاوازی ته‌ده‌بیاتی فه‌له‌وی بوون و ته‌نانه‌ت به‌ ئاوازیکی ناخۆش گوته‌ی عاره‌ب و غه‌زه‌لی دری «فارسی» دل و ده‌روونی ده‌هه‌ژاندن، وه‌ک:

لحن اورامن و بیت پهلوی
زه‌خمه‌ء رود و سماعی خسروی

بۆ ته‌مه‌، سهرنجی ل 249ی کتیبی تاریخ زبان فارسی بده‌ن، ده‌قه‌که‌شم به‌رچاو نه‌که‌وتوو تا بزائم به‌ عاره‌بییه‌ یا له‌ قاموسه‌وه‌، له‌ ناعاره‌بییه‌وه‌ گوازاراوه‌ته‌وه‌ بۆ کتیبی «تاریخ زبان فارسی» وه‌ک له‌ فارسیدا باوه‌، بی ته‌وه‌ی له‌ عاره‌بییه‌وه‌ وه‌رگێتردری.

نیوه‌ی به‌که‌می به‌یته‌که‌ که‌ واتای «ئاوازی هه‌ورامی و به‌یتی په‌له‌وی» ده‌دا، پێداهه‌لدانی تێدایه‌ بۆ ئاوازی هه‌ورامی و ئاسان نییه‌ ئاوازی گۆرانی له‌ وشه‌کانی جیا بکریته‌وه‌ و ته‌گه‌ر په‌له‌وی له‌وه‌ زیاتر بلاو بووبیته‌وه‌ له‌ هه‌ورامان گیرى خواردینی ته‌وه‌ رێگر نییه‌ له‌ به‌رده‌م ته‌وه‌ی زمانی هه‌ورامان په‌له‌وی بوویی و ئاوازه‌که‌ سهرچاوه‌ی

هه ورامانییه و زمانه کهش زمانی گشتیی خه لکی ولاته و ئاوازیس
تاییه تمه ندیی ناوچه کهیه، وه ک بلئی: فلانه کهس شیعریکی عاره بی به
ئاوازی شامی یا قاهیری یا به غدایی گوتوو. ئه و جا هه ورامان ناوچه یه کی
به رین نییه و به دهسه لاتداری ناوی دهرنه چوو تا ئاوازی ئه وه نده
به ناوبانگ بی زمانی تر سواری سه ری بی. له هه موو حالیکدا، ئه و
سه رسورمانه ده مینی که ئاوازی هه ورامانی بلاو بیته وه و به ناوبانگ بی
تا شیعی زمانیکی تر ته واو داگیر بکا. له م رۆژگاره ی ئیستادا ئاوازی
تاییه ت به خۆی هه یه و وه ها ناوی پنه ده رچوو هه یج جیه کی تری
ئه م جیهانه تاییه تمه ندی وای له ئاوازا نییه. ئیستا مه ودا ی ئه وه نییه
باسی تاییه تمه ندیه کانی ئه و ئاوازه بکه یین که له ره یه کی تیدایه هه یج
قورگیکی تر، ئه گهر له گه لیدا رانه هاتبی پی ناوه ستی تا ده گه یه نه ئه وه ی
پیرسین ئاخۆ ریتی تی ده چی له ره له ئاوازی فارسی سه رده مدا که
تاییه تمه ندیی خۆی هه یه، له ئاوازی هه ورامان وه ریانگرتبی؟ له
کوردستاندا، به هه موو به شه کانیه وه له شیوه ی ئه و ئاوازه نییه! زهره ری
نییه ئه گهر بلیم به شیک له و شیوه تاییه تییه ی هه ورامان له دهنگی
لپهاتوانی ئاوازی عیراقدا به بچراوی دهرده که وئ به تاییه تی له دهنگی
نه جمه ددین شیخی و به شیوه یه کی که متر محمه د گوبانچی و له
هه ندیکی تریشه وه به شیوه یه کی خنکاو و که رخ و گر و ماندوو بوون
دهرده که وئ که توانای دهره یسانی که متریان هه یه، له گه ل ئه وه شدا
بابه ته که بو لیکو لینه وه ی فره وانتر به کراوه یی ده میتیته وه تا به
ئه نجامیکی گرده بر بگه یین. ئه نجامی وردبوونه وه ش هه رچییه ک بی
گهر د ناخاته سه ر هه ورامان و له شتیکدا لۆمه ی نا کرئ که له میژو ودا،
به شیوه یه ک له شیوه کان رووی داوه و کوردستانی له پشتی و زمانی
کوردی به پاکزی و پته و ی و سه ره بخو یی لیتی دهره اتوو، جگه له وه ی

که په هله‌وی فارسی نیه و سه‌رجه‌می باسه‌که‌ش شارستانه‌تیه له‌گه‌ل
هه‌ندئ تیشکدانه‌وه‌دا و چ پتویست به‌دل‌ه‌راو‌کی نا‌کا.

له‌په‌نا و په‌سی‌وی خویندنه‌وه‌مدا بو په‌هله‌وی بینومه، وه‌ک خه‌ل‌کی
تریش دیوانه، وشه‌ی زور هه‌ن، هاوشیوه‌یان له‌کوردی سه‌رده‌میشیدا
هه‌یه و نه‌مزانیوه له‌فارسیدا هه‌بی، یا شیوه‌یان له‌کوردیدا له‌و شیوانه
نیزیکتره که له‌فارسیدا هه‌یه. دیارده‌یه‌کی تری هاوشیوه‌م زانی که له
هه‌ندئ شیوه‌زاری کوردیدا له‌کوردستانی عیراق کرداره‌کان له‌سه‌ر
شیوه‌ی په‌هله‌وی ده‌گورپن به‌تایبه‌تی ته‌وانه‌ی ده‌نگی «د» به‌دوایاندا
دی. ته‌و شیوه‌زارانه ده‌یکه‌نه «ت» و له‌په‌هله‌ویشدا وایه. ته‌و
شیوه‌زارانه له‌بری «کردن و مردن» ده‌لین «کرتن، مرتن». بی‌گومان
وردبوونه‌وه هه‌ندئ پرووی تری له‌و بابه‌ته له‌نیوان شیوه‌زاره
کوردیه‌کان. یا هه‌ندیکاندا له‌گه‌ل په‌هله‌ویدا ده‌رده‌خا، ته‌وه‌س به‌هوی
گه‌رانه‌وه‌یان بو‌یه‌ک سه‌رجاوه‌ی ئیرانی و نیزیکایه‌تیشیان له‌یه‌کتره‌وه،
شتیکی تریش هه‌یه کوردی و په‌هله‌وی کو ده‌کاته‌وه و له‌و دووه‌دا نه‌بی
ته‌وه نیه:

ته‌و دراوه‌هاوبه‌شه‌ی نیوانیان، ئافینستایه که یا کوردیه و له‌خا‌کی
په‌هله‌ویدا، له‌خوراسان ده‌رکه‌وتووه یا په‌هله‌وییه‌کی کونه و به‌زمانی
کوردی قسه‌یان پی‌کردووه و په‌یوه‌ندی نیوانی له‌گه‌ل کوردیدا له‌و
ده‌قه‌ثانیاندا به‌رده‌وام بووه که کورد باوه‌ری پتان هه‌بووه. ته‌مه
راستییه‌کی گه‌وره‌یه و که‌س ئاوری لی‌ناداته‌وه چونکه ته‌و ده‌نگه‌ زور
کزه که هه‌ق وایه به‌رز بېته‌وه. نه‌په‌هله‌وی قسه‌که‌ریک به‌ناویه‌وه
هه‌یه له‌خا‌کی خوراسانه‌وه ده‌نگ هه‌لبرئ و نه‌کورد که‌س گوئ له
ده‌نگی ده‌گری ته‌گه‌ر ده‌نگیکی لیوه‌ بی که تا ئیستا شتی وا نه‌بووه.

کوردی به زندوویی ماوه ته وه به لام په هله وی شوینه واری سهر به خوی نه ماوه له فارسی جیا بی و به هوی گواستنه وهی دهسه لاتنه وه بۆ فارسه کان، هه موو تهو زمانه ی نووسینیان هه بووبی له سهرده می ساسانیه کاندای بوونه به شیک له کهله پووری فارسی و خوراسانی، به خوی و کهله پووری وه له ماوه ی چوارسه د سالدا کهوته بهر دهستیان و تا هاتنی ئیسلام هه موو تهو زمانه ی تیدا توانه وه. توانای تهو نییه مه زنده لی بدری ناخو به دووری و نیزیکی له گهل کوردیدا چی پرووی ددها چونکه جگه له شیوه ی کی تۆمار کراوی په هله وی که ماوه ی چهند سه دهیه ک وهک زمانی دهوله تی و فرههنگی له سهرده می تهشکانیدا و دواپی له ماوه ی کی دهسه لاتنی ساسانیدا برهوی هه بوو و دواتر، چهند سه دهیه کی دواپی هاتنی ئیسلام شانه شانی فارسی بوو و له کاروباری پروژانه و رپورهمی ئایینی زهرده شتیدا به کار دهیتندرا و تهوجا، ههزار سالیک دهبی، له هه ندی شویتی بهرته سکدا نه بی که هه ناسه ی تیدا ددها، لاپه ره که ی داخرا، پیوانه ی ترمان بۆ تهو بهراوردکارییه له بهر دهستدای نییه.

په هله وی به زمانی سهرده می ناوه راست داده نری، نه خیر له دواپی هیرشی تهسکه نده ره وه، به تاکه زمانی سهرده می ناوه راست داده نری تا ماوه ی کی زۆر دواپی دامه زراندنی دهوله تی ساسانی سالی 331 پ ز و هه تا دواپی سالی 226 ی ز. جگه له زمانی ئافیس تا به پله ی یه که م و فارسی کۆن (ئه خمینی) به پله ی دووهم، زمانی ترمان نییه نوینه رایه تی زمانه ئیرانیه کانی سهرده می کۆن بکا چونکه ههر تهو دووه به تهنها خویان شوینه واری نووسراوی سهرده می سلوکیان هه یه. ته گهر خوازیاری ورده کاری سیمای میژوو نه بووینایه ههر به ئافیس تا وهک تاکه نوینه ری زمانه ئیرانیه کان وازمان دههیتا چونکه کوئترین و

دوله‌مەندترین دەقه، كه خاوه‌نى 83000 وشه‌یه و له‌گه‌ڵ فارسی كۆندا، به‌خۆی و چوارسه‌د وشه‌وه به‌راورد ناكړی.

ده‌بی وینه‌یه‌كى نووسراوى زمانى ئیرانمان هه‌بی و بیکه‌ینه پێوه‌ر بۆ ئه‌و رۆله‌ی دیویه‌تى چونكه‌ كوردی و زۆر زمانى تری ئیرانى نه‌ نووسینی كۆنیان هه‌یه نه‌ ناوه‌نجی و هه‌مووشیان له‌ سه‌ر لستى زمانه‌ نوێیه‌كان دانراوون ئه‌گه‌رجى ئه‌وه‌ش زانراوه‌ كه‌ هه‌موویان به‌ر له‌وه‌ی گه‌لانى هند و ئیرانى بینه‌ دوو به‌شه‌وه، هه‌بوونه. ئه‌مه‌ شانبه‌شانی ئه‌وانه‌ ده‌لیم كه‌ بۆیان نه‌سه‌لماوه‌ ئافیس‌تا به‌ زمانى قه‌ومه‌ میدیه‌كه‌ی زه‌رده‌شت بووه و ئه‌گه‌ر وا دانین زمانى ئافیس‌تا میدی بووه‌ كوردی ده‌چینه‌ خانه‌ی زمانه‌ كۆنه‌ ئیرانىیه‌كانه‌وه. ئه‌م قسه‌یه‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ ئافیس‌تا به‌ پیتیك نه‌نووسراوه‌ تایبه‌ت بووبی به‌ میدیه‌كان و ئه‌وه‌ش سه‌لماندى ناوی. ئه‌و سێ رۆله‌ له‌ داهیتانی زانایانی سه‌رده‌من.

به‌ پیتی ئه‌و پێوانه‌كاریه‌یه‌ په‌هله‌وى سروشتی ناوه‌راستی ده‌سه‌لاتی ئه‌شكانیه‌كان و ساسانیه‌كان و تا هیرشى ئیسلامی تێدايه‌ و خه‌سله‌تى نوێی دواى ئیسلامیشی تێدايه‌ تا ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی كه‌ چى دی به‌كار نه‌ده‌هیندرا و بووه‌ زمانىكى كۆنینه‌ و له‌ هه‌ندى رېتۆره‌سمى ئایینی زه‌رده‌شتیدا، له‌ هه‌ركوێ بوايه‌ن ده‌گوترا و ئیستاش له‌ یه‌زد و كرمان، له‌ ئیران و هه‌ندى شویتى هند كه‌ گرنگترینیان «بۆمباى» مه‌كۆیان هه‌یه‌ و ئه‌وانه‌ نه‌وه‌ی پارسه‌كانن كه‌ دواى هاتنى ئیسلام كۆچیان كرد و به‌سه‌رهاتیان به‌ شیع‌ر و به‌ په‌خشان پارێزراوه‌.

به‌ پێویستی نازانین له‌ سه‌ر به‌كارهیتانی په‌هله‌وى له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا فره‌واتر بدوین له‌ ده‌قى مانه‌وى نه‌بی، وازمان لی هینا. پێشتر ئاماژه‌ به‌ زمانى هوزاوارش کرا كه‌ به‌ به‌ربه‌رىنى له‌ په‌هله‌ویدا و تا ئه‌ندازه‌یه‌ کیش له‌ فارسی ناوه‌راستدا و له‌وه‌ش كه‌متر له‌ «غدی» دا

به کار دهیندرا. غدیه، که له ئافستادا به سوغده ناوی هاتوو و له وشه ئارامیه پیکهاتوو که به هووی پیدایستی روونکردنه ووه چوونه ته ناو نووسینی په هله ویه و نیشانهی شیکردنه وهی په هله وی له کوتایی وشه ئارامیه کان پاریزراو بووه وه ک ئه وهی نیشانهی سه رچاوهی په هله وی «تن» بخه نه سه ر وشهی «ده نووسن» و به «ده نووستن» تۆماریان ده کرد و خویته ری ئه و سه رده مه به «نویشن» واته نووسین ده بانخوینده و به و شینوهیه، به لام پتویست به دریزه پندان ناکا. هه ندی له هویه کان بو ئه و ده گهرینه و که نووسینی په هله وی به خه تی ئارامی ده نووسرا نه ختی زه حمه ت بوو و شینوهی وشه په هله ویه کان له یه که وه نیزیک ده بوون و ئه گهر به په هله وی بنووسرا با، ده بوو هاوشینوه ئارامیه که ی بنووسن و هه موو جارئ نیشانهی چا وگی په هله وی بخه نه کوتاییه که ی و به په هله وی ده سکاریکراو بیخویننه و. به لام چون زاندر ا وشه ی ئارامی به په هله وی ده نووسران، به زور به لگه ئه و سه لمیندراوه، له هه موان به هیزتر کتیبکی زمانه وانی به ناوی «فرهنگ په لوانیک - قامووسی په هله وی» ی سه رده می ناوه نجی ماوه ته و هه موو ئه و وشه ئارامیه ی تیدان که له بری په هله وی به کار هیندراوون. جگه له وهی بلین ئه و شینوازه ئالوزه هه ندی جار ده بووه هو ی گورینی گو تنی وشه ی په هله وی که بهر گه مه ی «هوزوارش» که وتبوون، بپویست ناکا زیاتری له سه ر برۆین. ناشزانم ئه م شینوازه چون به هوزوارش ناو نرا.

ئه وهنده ی په یوه ندی به ریزه وی کوردیه و هه یی، ئه و هه موو قسه کان بوو له سه ر په هله وی، هه ردوو کیان دوو داو ن له یه ک تیریزی زمانه ئیرانییه کان و به ته نیشته یه که ودن و جیاوازی چاره نووسیان ئه ویه به هله وی گه شه ی کرد و له کوتاییدا و، ستا. کوردیش وه ستا و دوابی گه شه ی کرد. ئه گهر بسه لمندری ئه کی کوردی په یوه ندیه کی له

ئاسايى توندترى به په هله و بيه وه هه يه ته وه بۆ تاموچيژى ميژوويى بو و
 باشتريشه بيينه موژده بۆ گوماني خه لكى كه چهندين سه ده يه زهوت
 كراوه و هه مووشى قسه ي ريتيچوونه و نه سه لميندراوه و پينم وا نيه به
 يه ك ريگاس بسه لميندرى، ته وه ش ته وه يه كه قسه ي هه ورامى واى بۆ
 هه لكه وي خه سلته تى كوڻى تيدا بژى ته و جا جوړه گومانيكى گشتى ديته
 ئاراوه كه له سه ر زارى ئاريه كان به گشتى سه رنج دراوه و به شى
 په هله وي به ناچارى له به شى فارسى زياتر ده يى چونكه په هله وي زمانى
 ناوه راسته و ته وه نده دوور نه بووه ليكچوون روو نه دا وه ك چۆن
 هه خامه نشيه كان كه ته نانه ت به فارسى نوڻى كيزى خووشى نه ده چوو.
 پاشه روژ به شينه وه ك له شينه وه كان گومانمان بۆ ده كاته يه قين. به لام
 به لگه يه كى ميژووييمان به ده سته وه يه و هه ندئ رووناكايى ده خاته سه ر
 ريره وي شيه وزارى هه ورامى و خه سلته تى پته ويى ده رده خا. ته و به لگه يه
 كتيبي «نور الانوار» كه عه بدولسه مه دى تودارى سالى 1099ى كوچى
 له سه ر ره چه له كى ساداتى كوردى ناوچه ي هه ورامان و ده وروبه رى
 نووسيوه تى و له ناوه رو كه كه يسدا دوو شت بو ئيمه گرنگه كه
 به يوه نديان به بابته كه وه هه يه و يه كه ميان شينه وي كرين و فروشته
 له گوند و گه ره كى ته و ناوچه يه و دواى ييسمىلا و پيشه كى و
 سه لاوات. به عاره بيه كى هاكه زايى ده لى: ته و جا ميرزا عه بدولكه ريم
 كورى مير خاليد كورى ته حمه د بابانى به كه يفى خوى مولكه كانى كه
 كه وتبوونه «بشت رى» و «كوره وز» مه به ستم هه مه دان و قشله كانيتى
 و «اسفرنگين» و بارچه ي «بن» و «گاوران» و «نينه» و «گولان» و
 فسله كانيان «نيزل» و «گليه» و «ييدره» و «جوين» به رانبه ر
 دووسه د و يه ك مسقال زىر به سيخ زده كه ريا كورى شبح
 عه بدولر حمان... هتد. ته م كرس. و فروسته. چيشتاني روژى

پینجشمه مهی پینجی ره بیعی یه کهم، سالی شه شهسد و هفتاوپینجی
کۆچی پیغمبهری گهوره دروودی لی بی، مۆر کرا.

نووسه‌ری گریه‌نده که قازی ته‌سه‌دی خه‌لکی «بایگه‌لان» بووه و
عاره‌یه‌که‌ی تیکه‌لیکه له فیربوون و راهاتن. زانینی عاره‌بی و راهاتنی
کوردی ده‌قیکیان به‌ره‌هم هیناوه هم هیزی تیدایه هم دوو بلقی
هه‌لقولانی راهاتن.

ته‌مه‌نی ئەو گریه‌نده ته‌مرۆ که هه‌وتسه‌د و سیودوو ساله و دوو
شایه‌دی له سه‌ر دوو راستی تیدان که بۆ ئیمه زۆر جیتی بایه‌خن.
یه‌که‌میان ناوی گوند و قشله‌کانه، که ئەو ده‌مه نۆزده سال به سه‌ر
کۆتایی ده‌سه‌لاتی عه‌باسیه‌کاندا تپه‌ریوه، کوردی بوونه و به زاراوه‌ی
دانیشتوانی ناوچه‌ی هه‌ورامان بوونه و هه‌مووشیان به که‌لکی ئەوه دین
ته‌مرۆ ناوی گوندی ئەو ناوچه‌یه بن. شیوازی ناوه‌کان هه‌تا ته‌مرۆ، له
ماوه‌ی هه‌وت سه‌ده و چاره‌که سه‌ده‌یه‌کدا، به هیچ شیوه‌یه‌ک گۆرانی
به سه‌ردا نه‌هاتوه و به‌لگه‌نه‌ویستیشه که ئەو ناوانه لهو رۆژهدا
دانه‌نراون که گریه‌سته‌که‌ی تیدا نووسراوه و ده‌شی له رووی
پێوانه‌کاریه‌وه بلێین چهند سه‌ده‌یه‌ک پتستر بهو ناوانه‌وه بوونه و
ته‌نانه‌ت مانه‌وه‌یشیان بهو ناوانه‌وه له دوا‌ی هیرشی مه‌غۆل که هه‌موو
شتیکیان ژيروژوور کرد، ئەو بۆچوونه پشت‌ه‌ستوور ده‌کا. مانه‌وه‌ی ئەو
ناوانه له دوا‌ی ئەو بشتیوینانه‌ش که دوا‌ی بوومه‌له‌رزه‌که‌ی مه‌غۆل
ناوچه‌که‌ی گرته‌وه به‌لگه‌ی به‌هیزیانه و ئاماژه‌شه بۆ هاسانی
به‌رده‌وامبوونیان به‌خۆیان و واتایانه‌وه، له ماوه‌ی ئەو چهند سه‌ده‌یه‌دا
که ئاسووده‌ییان تیدا بالاده‌ست بووه. تا ئاستی باوه‌ریکردنی گرده‌بر وا
پی ده‌چی ئەو ناوانه له سه‌رده‌میکدا هه‌بووبن هیشتا په‌هله‌وی له
ناوچه‌که‌دا بالاده‌ست بووبی و هیزی گریه‌نده‌که‌ی تری فرۆشتن ئەم

بۆچۈنە پىشتىراست دەكا كە لە نىوان دوو كەسدا بوو و پەيوەندى بە
 مولكايتى گوندىكەو بوو ناوى «هەزار كۆرە» بوو و ئەوجا كۆرپە كە
 پىشكەشى شىخ خالىدى كۆرى شاذلى دەكا و ئەم شىخ خالىدە باپىرى
 باپىرى ئەو شىخ زەكەريايە بوو كە لە گرىيەندى يەكەمدا ناوى ھاتووە
 و گوندەكەش لە ناوچەكەدايە. بەلام گوندى «هەزار كۆرە» ئەو
 دەگەيەنى ھەزار كۆرى تىدا بوو و ئىستاش ئەو شىوازە گوتتە لە زۆر
 جىنى كوردستاندا باو. جا با لىكى بدەينەو چەند سال لە نىوان باپىرى
 باپىر و نەوئى نەوئەدا دەيى. بە پىوانەى سەردەمى ئەمرۆى من مردنى
 باپىرى باپىرم «ئەلواسىق بىللا عەبدولاي كۆرى عەبدولرەحمانى جەلى»
 كە سالى 1246ى كۆچى بوو و ماو كە سەدوشەست سالە و ئەگەر بۆ
 رىككەوت دە سالى لى كەم بكەينەو، سەدوپەنجا سال دەخىتتە سەر
 732 و دەيىتە 882 سال كە تەمەنى ئەو وشەيەيە كە لە رىزمانى
 كوردىدا تىكەل و ھاوئەناو. مانەوئى وشەى تىكەل ئەو ماو دوور و
 درىژە واتاى قوولترى ھەيە و بە رابردوودا رۆچوو. گرىيەندى دووھم
 كە لە يەكەميان كۆنترە، بە ھۆى زۆرىيى ناوەكەنيەو دوامخست جگە
 لەوئى گەرانەوئەمان لە دووئەوئە بۆ يەكەم بە مەبەستى گەرانەوئى
 شىوئەزارى ھەورامىيە بەرەو سەردەمى پەھلەوئى. بەلگەى چاوەروانەكراو
 لە گرىيەندى دووئەمدا ئەوئەيە فرۆشيارى ئەو گوند و ناوچانە مىرزا
 عەبدولكەرىمى كۆرى مىر خالىدى كۆرى ئەحمەد بابان بى و باپىرى
 بابان بى و بە دوو پىشت لە پىش نەوئى 675ى كۆچى بى، بە پىي
 لىكەندەوئە دەيى بەر لە سالى 600ى كۆچى لە دايك بوويى. ئەوئەندەى
 من بزەم كەس بۆ ئەوئە نەچوو بەبەنەكان ئەو رەگە قوولەيان ھەبوويى.
 دووھم شىت دوو شىعەرە خواوئى نووسىنەكە لە شىخەكەيەو
 دەيانگوازىتەوئە، كە لە دوو بۆئەدا بە شىوئەزارى «گۆران»ى دىنان و

تهمه‌نی شیعره‌کان تا ۳۲۰ ساله، له‌گه‌ل ره‌چاوکردنی جیاوازی مه‌ودای نیوان نووسینیاندا که ته‌مه‌نی کۆنه‌که‌یان له‌و ژماره‌یه‌ی سه‌ره‌وه ریاتر ده‌بی. یه‌کێ له‌ شیعره‌کان بو‌ پێداهه‌لدانی باپیری، پێغه‌مبه‌ری عاره‌بی، له‌ کاتی زیاره‌تی مه‌رقه‌ده‌که‌یدا دایناوه و تاکه‌ شیعی «گوران» یه‌ له‌ بیه‌مای وه‌زنی خۆی لایدایی و هه‌ندی ره‌چاوی عه‌رووزی کردووه. زمانی ئه‌و شیعره. زمانی ئه‌و شیعرانه‌یه‌ که به‌ «گوران» ی. له‌وساوه‌ تا ئیستا نووسراون. سه‌یر نییه‌ زمانی ئه‌ده‌ب له‌ مه‌ودای چه‌ند سه‌ده‌یه‌ کدا خۆی بگۆنجینی، به‌لکو سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ زمانی شیعر خۆی له‌گه‌ل زمانی ئاخوتندا بگۆنجینی. ئه‌م دیارده‌یه‌ هه‌موو لقیکێ زمانی کوردی گرتوته‌وه‌ به‌ هه‌موو شیوازه‌کانیه‌وه. راسته‌ هه‌لبه‌ستنی شیعر و دارشتنی گوته‌ی ئه‌ده‌بی جیاوازیان له‌گه‌ل ئاخوتنی راسته‌وخۆدا هه‌یه‌ که به‌نگه‌ له‌ پێوانه‌ی دروست لابدا، به‌لام ئه‌مه‌ یه‌کیکیان له‌ بازنه‌ی ئه‌وی تریان ده‌رناکا چونکه‌ هه‌له‌ له‌ ئاخوتندا وه‌ک هه‌له‌ کردنه‌ له‌ شیعر و بابه‌تی ئه‌ده‌بیدا.

ئاشكرا دەورە دراوين و دەبىي بەرانبەر خۇمان بە ويژدان بين و پتى ناوى نيه تپاكىي بەرەو گومانمان بەرى. ئەگەر ئەم نووسىنە شتىكى لەو تاريكايىهە بەرچاوى خويته رانى رەواندبىتەو تا بتوانن روونتر ئەو شتانه بينن كه روون نين، بەسە بۆ ئەوەى بىتتە ھۆكارى شانازى و دلخوشىم، ئەگەرنا دەسخەرۋى شويته وارىكى قوولى دەبى و دەبىتە ھۆى خەمىك كه بارودۇخە بەرچاوه كان دەرىدەخەن.

سەرنج:

بۇ گىرانهوۋى كورد بۇ مىدىيە كان سەرنجى كىتپى پرۇفيسۆر فلادىمىر مىنۇرسكى بدەن بە وەرگىران و پەراويزى دكتور كەمال مەزھەر ئەحمەدەو، كه لە ژمارە يەكى گۆقارى كۆرى زانىارى كورد، لە بەشە عارەبىيە كەيدا، سالى 1973 بىلاو كراوۋتەو.

ئەوۋەندەى پەيوەندى بە كىتپى «نور الانوار»ى نووسەرى فارسىيەوۋە ھەيە، بەرىز محەمەدى مەلا كەرىم ئەو لايەنانەى لى دەرھىناون كه تايبەتەن بە ناوچەى ھەورامان و مەريوانەوۋە و سالى 1970 لە بەغدا بىلاوى كەردەو . چاپخانەى سەلمان ئەعزەمى «ھەندى لە مىژووى ھەورامان و مەريوان» چەند لاپەرەيەك لە كىتپى نور الانوارى عەبدولسەمەد تودارى لەگەل پىشەكى و چەند پەراويزىكدا.

بەغدا 1986/12/29

مەسعود محەمەد